

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Shire tehilah le-H.

Bukhner, Ze'ev Volf ben Dayid

דוד ןב ףלוו באז, רנכוב

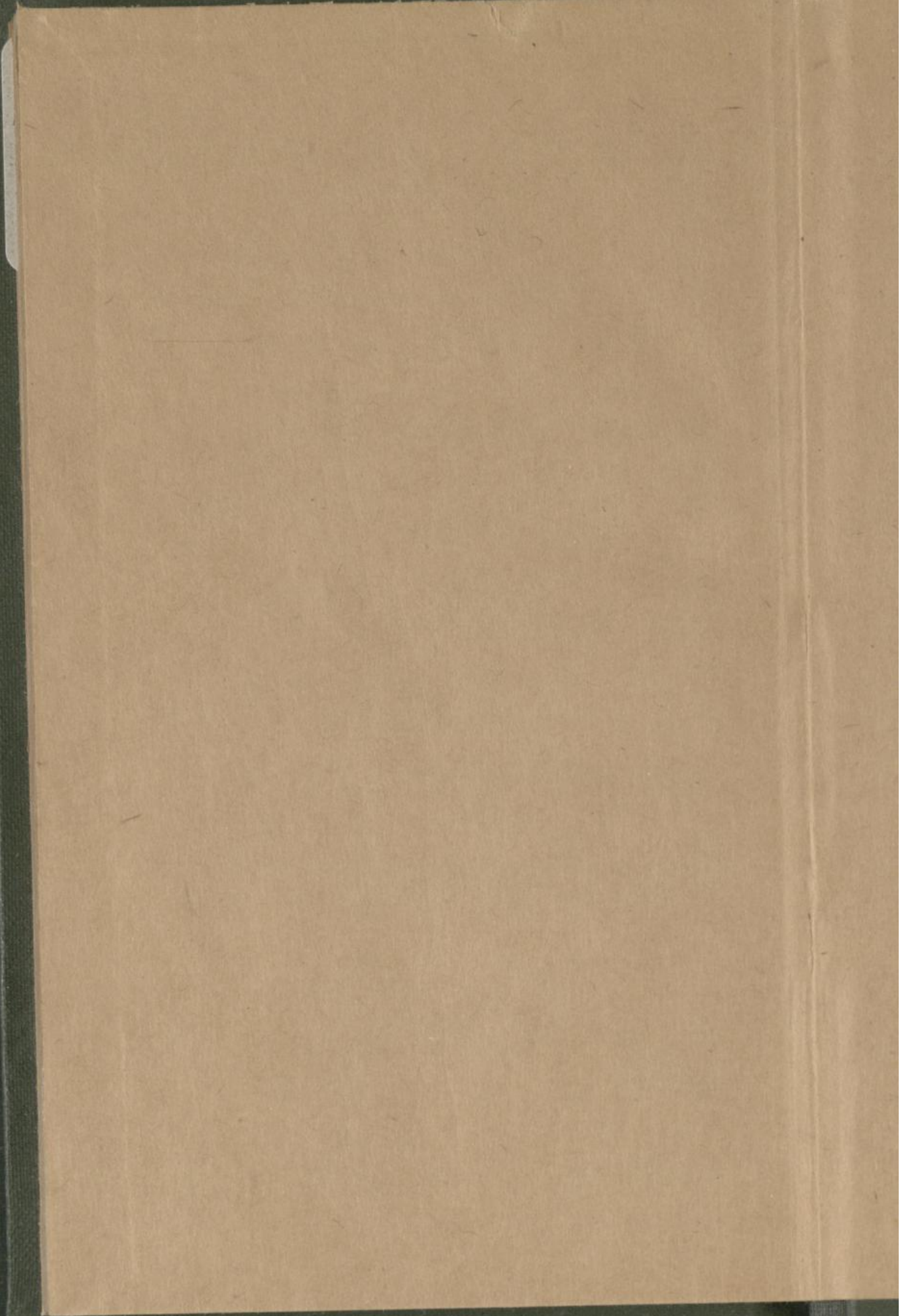
Berlin, 1797

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11820)

שירי חזקה

תלמוד

9430

1973

שלום ואהבה
לכל מי שמאזין

ספר

שירי תהלה

לה דבר יום ביומו . ויספר המקראות
שהי בישיב ויתחיל באות שלו . יום
א יתחיל כית באות א . יום ב באות ב . וכן
כל ימי השבוע . ומדי חודש בחדשו יספר
המאורעות באותיות שלהם . ניסן
באות נון : אייר באות א . וכן כלם

מדובר בו נכבדות במתק מליצה
מיוסרת על אדני הרשורת חז"ל

חמינו גם הקרו המליץ המפואר הרבני החכם
הבקו המופלא כבוד מו'

ואב וואלף בוכנר מק"ק בראד

בן הרב המ"חג הדרשן מו' דוד ניי בע"מ ספר
מרארה כהן ונפש דוד

ברלין

ברפוס חברת חנוך נערים

שנת ק"דש ה'ל'ל"ם לה לפ"ק

Berlin, 1797.

gedruckt in der orientalischen Buchdruckerei.

הסכמת הרב הגאון המפורסם בדורינו
מו יצחק הלוי מלכוב חונה בק"ק
קראקא והגליל יצ"ו

הנה עבר עלינו הרבני המופלג נחורה הנקי יושב בשנת
תחמוני עדני העלמי מוהר"ר זאב וואלף כהן נהרד
המונהק המ"ה מוה' דוד כהן נר"ו / הראני את נוהו מוה
שירי תהלות / עושה גדולות במליצה נחה / את לב ההוגה
בס משמחה / לואת הנני מוכן להסכים כי חשוב הוא מאוד
לאדפוסו אדרא / ובשגס נמלא בו נפלאות אשר לא שערנו
מחברי הראשונים / ואשרי אדם עוו לו כי עץ חיים למחויקים
בו להוליא מחשבתו אל הפועל יקבל שכרו משולם כזה וכזה
הכ"ד היום יום ב' ד' תשרי תקמ"א לפ"ק
יצחק הלוי מלכוב חונה פה ק"ק קראקא והגליל יצ"ו

הסכמת ש"ב הרב הגאון המפורסם החר"ף
מהור"ר הירץ נ"י אב"ד דק"ק ראווא

ש"ב הרבני האנכך המושלם מוהר"ר זאב וואלף כ"ץ בונבר /
הולך חן בשפחותיו ידעון רגון / מרפא לשון מדברת
גדולות ונפלאות עד אין חקר / דבריו מאוד יקר / לשון זכב
סגור הפרש והמסגר / אלה דברי אגד / פה מפיק מרגליהם
אליו יענה במחולות / שיריו שירי המעלות / אשר הפליא לדבר
דברי שיר / תכנסם נושה נוש וחפר / כל תופשי משוע עט
סופר / כי לא יכין לדבר כמוהו באמרי שפר / ואף אם
מנויטיכס רדה דנש ומלב תחת לשוניכס למולו תשכנו בנשטיכס /
ההיתה זאת בימיכס / וכי תטיפו יטיפון ותשמיע קולכס כפעמון /
אל ההמון / הלא אחס חלומות יחלומון / ואס תפשיקו פייכס
לכל העובר / כאין נגדו לא לזרות ולא להבר / מה לחנן את
הבר / אולם לקול המולו ירעס הארץ ועמודי ירופפו ויחמסון
אליו נחוח להלל ולהודות / כי יתר שאת על זולתו עשר ידוס /
פלא כה דברו כאש פלדות / כזה האיש רוח ה' דבר בו ומלתו על
שגו והכל בכתב ושום שכל ומכון לדבר בשבתיו בשתי אותיות

גבל

הסכמה

בכל חיבה ושמים שמים נא אל המיב"ה , עוד הפליא לדבר
בשנתי מאות ח' עד אום ל' ויקר אותיות ילכונדה , ובמלות
שונות , מאות ל' עד אום ח' ידו יסדה , ושיר היחוד לימי
השנוע ולכל חודש ותנאים וכחונה כנסת ישראל עם דודה , הכל
ידו הד' . לואת אמרתי כל מן דין סמכין אמרתי יישר פעלו ,
וחלילה להשיג גדולו , זולת המחבר , נך לא יאמר , הד'
המחבר לכבוד נפש נקי יוס' ח' ניסן הקל"ח לפ"ק . פה
ק"ק בראד .
הק' נפתלי הירץ אשכנזי החונה בק"ק ראווה .

הסכמת אבי המחבר הרב המובהק המא"הג
הדרשון המפורסם מהור"ר דוד נ"י בע"המת
ספר מראה כהן וספר נפש דוד +

גם אלה דברי דוד אחרונים , מכלל דאיכא ראשונים , אהלל
נא חכמת ונלינת בני הרבני המופלג , מלא פלב פלגי מים
לבחנם שקל בפלם הררי עד נבעות עולם לעשות עטרה לראש
לדיק לדקו של עולם , אשר פעל ועשה ברי בר בטני המליץ
ומשורר ופייטון הגדול מו' זאב וואלף ג"י בהנורו שירי תהלה
הנמלא כזה איש נבון וחכם , לפלם במעבלי דק אמרי יושר
לספר מעשיו ברנה ותודה צהלל ושנת שנותנים לו כל לבת
מרום גבוהים ורמים , וחיות הקודש בנעימים , ונעים
ומירותיו באמרי קודש , והוד תשבחותיו במליצה לחה על דרך
הנשר הגדול בעל כנפים ראש המשוררים מו' שלמה גבירל
זל"ה הנה הכיח מקום לבני הנ"ל לילך בעקבותיו לשור שיר גאולים
בשנח והלולים , יען שחיבר כבר בתר מלכות לרם על רמים ,
עתה הוסיף להגדיל ברוח דינהו ברוב חכמתו בחריגות
מליצות לשונו שבה בשתי אותיות בכל חיבה ושאר שירים
ומליצות על כל ימי השנוע בהחלק אום שלו , ועל כל
החדשים באו אותיות שלהם סוף החיבה , ומאוד הראה חריפות
גדולת הן בלשונו הובנ , והן בנקיאות אשר מהם ישכיל כל
בעל

הסכמה

בעל דינה / ונפרט כלום יש אב מעיד בו / אך לדעתי יראה
איט לחבר חיבור כזה לולי הופיע עליו עור חלבי ממעל /
ה' יעזור לנו להוליא חכמת אל הפועל / וה' יזכני לעת זקנתי
לראות בהולאתו ממכנס הדפוס בעודי בחיים חיותי / הכ"ד
המדבר בלדקה יוס' ד' ע"ו חמוו חקנ"ג לפ"ק פ"ק קק בראד
הק' דוד בהגאון מו' משה ז"ל מבלעוא בעל המחבר ספר מראה
הכפן וכפס דוד

הקדמת המחבר

אמר זאב הכהן בוכנר • הנה ארנתי באמרי פי בספר
זנד המליצה / כמה סיפורי הלכות / בדברי מליצות /
ונקלה נבול כל מליצה / ידי יסדה שירי מוסר וקועלת / אשר
יולא מסיפורי הנמרלות / יען יש מהמונים אשר נפשם אותה
להסעדן מאלה הדברים / לכן טפחתי וריבתי מליצות
ושירים / להיות כל רודפי' ישינו בין המזרים / ויש להקת
אף אם חודש ושנת קראו מקרא בכל זאת מורשי בינתם
מדלתי המליצה בעדס נעל / וכאשר עפפסם ישירו שירים
ומליצות / יאמרו האח על כל החועבות האלה ומעלו נט
מעל / על כן בספרי הזה הקדש הקדשחם מידי לה' / וארים
ימיני ושמחלי לחי העולם / לחבר הנחיס נעים / וכחונה /
ושנע ברכות / ושיר היחוד / וגם וויכוח כנסת ישראל עם
דודה / וגם שני חלקי חלפ"א בית"א / אשר חין ערוך אליהם
בכל קלווי חבל / אולי יישירו בעיני כולם / והנה ידעתי גם
ידעתי כי נמלאו חרבות אנשים אשר כל אחד גאות לבש מאו
גמול עלי חמו ואומנתו / כי ילך בחוך על משענתו / וההנרך
בלבנו לאמר אף אני אוכל למלאות ידי לחבר כמחבונתו /
שירים ומליצות מחוה מול מחוה / מה יושיעני זה / כי רבים
מהמחברים

הקדמה

מהמחברים שיר. היחוד ואין אומר ואין דברים לאומרים באיזה
עיר וניבס נבזה / לכן אחי ורעי הסירו עליזי הנחזה / ולא
קוסיפי לגבה / אל העלו במעלות / ואל הטפלו לעלות /
פן תהרסו ויפול הנופל / כמו אבן במאולות :
ואשא משלי ואומר : איש הי' נארח מנוג ובומר / ושמנו
קטף בן אמיר / והי' במלאכת הליור ידו רמה / וורועו מושלה
לו לזייר את כל אשר כמה / חבנית כל בעלי חיים ורמש
אדמה / ושמנו למרחקים הולך / ויהללו בשפרים מעשהו למלך /
וישלח המלך אחריו אחד משרי חזי פלך / ויביאבו להיכלי
עונג / ויאמר המלך אליו אהב הוא אמן אשר בהפלאה
מלאכתך נמש כל לב כדונג / התפאר עלי לזייר אלזי ואני
אחן לך חלב חטה מנית ופנג / וימהר האיש ויקח לנעים
ואנני גיר / וילך על הקיר / כר נרחב ופיטורי לזייר
ודשאים נאים / מכל זרע ורוע למיניהם / וליפרים עומדים
על השבלים למרוע נרגירים / וכנפיהם פרודות ככפים
ודאים / וכמראה איש מלקט שבלים בעמק רפאים / ויטב
הדבר בעיני המלך והשרים / ובעיני הרואים / והנה בתוך
הנאים נא החיכר ולמדו / וירא מרוכסי אנשים עומדים /
ויחינב נס הוא בתוכם לראות פלאות מלאכת הליור אשר לא
ראה מעודו / והאיש האיכר וקן מאד / וקמו עיניו משיבו /
והוא עוטה אדרת שער והגרזן בלדו / וכלי מקטרהו בידו /
ויהי בראות מלאכת הליור וישא קולו ויאמר הנוט עח עיניכם
מראות אחס הרודים והמושלים / הלא בזה שנה הליור / כי
הלפרים העומדים בראשי השבלים / ראויים היו לכוף כאגמון
ראשם / הן אני אשחק אלעג כי הלייר שנה כפתי וגולם /
ומלאכתו לא שלם וממנו הדבר נעלם / כל איש ירוק ירק
בפניו הלא יכלם / ויתמהו כל העם העומדים על המישור / על
לחות שפל האיכר / כי הוא דבר לחדשיו ינכר / וימהר
הלייר / ויקח לבע ושער / ולך לורה במחוקה מיושר וכמיני
גוונים / את המלך יושב על כסאו / והשגל יושבות ממולו פנים
מול פנים / ולפניהם ערוך משתה שמנים / וכלים מכלים
שונים

הקדמה

שונים / מאד נמלאכתם מפוארים ומסולאים / מפוחחים
צפיעורי ליים ופרחים ומקלעות פקעים / פרחי שושנים
גאים / והסריסים ירוקו מכלי אל כלי את הסנאים / במראה
ונקומה הפלח פלחים / תואר היין מראה אדמדם / ותוארי
המלך והמלכה והסריסים פניהם פני אדם / כאלו נשף בהם
רוח חיים / בריחים ועומדים / ויתמהו האנשים על הליור יחד
שרים ושופטים / ויבא גם האיכר בחוכם / וידבר על
הליור הנפלא שפטים / ויאמר העל הליור הלו יקח
עמים / הלא הם הוללים ושופטים יען הלייר שנה ברוחה /
כי תמונה איגנו רוחה בשלימות / וכל פנים מרוטה לחי
אחת ניתן למורטים / הביטו וראו / כי אין לאנשים
האלה המתוארים וולק לחי אחד וחלי מלח וחלי פרוץ פנים
וחוטם / וחלק השני אטם / והליור הוא להם פנים קלקל
(אחאני האם הענת לראות חביתה הליור בלע המחוקה על הקיר או על
הלוח / האם הביטת בחואר בולס המולייר הלו / הנה נמנע לראות אבריו
מפני עבריהם / כאשר בעודם חייבים / נוע יגעו ולכל אשר יחפזו יענו
אולם עבר אחד אחו בקיר / ועבר השני נראה בעליל / וכל העם הכואים
יבינו את המראה / כי נרא הוא אשר הוא עושה כאלו יעמד תי /)

ויהי נשמוע כל העם הנזבים את שיתו / כי האיכר הכסיל הולח
כל רוחו / לא עמד עעמו בו ונמר רוחו / שרים ורוזנים שחקו לו
עשו שחוק / וימלאו פיהם עד לבלי חק / ויען כל העם העומדים
על המישור והשרון אל האיכר / שעה מעלינו ועבור / מה לך
כי נזעקת לקרוח בנרון / עיניך בשדה אשר יקלורון / למען
תפוש כלי המחרישה והקרון / מה לך להבין דקות מלאכת
הליור בהכשר ויתרון / לך לך לעבודת השדה והגנים / כי
ה' השם לך מחכמה ובינת נבונים / האם הסכן הסכנת לראות
פני המלך והמלכה יושבים לשחוח ולהתרוטע ריע / כי ימלך
עליך לנך לשפוט למראה עיניך לבקר בין טוב לרע / וישב
האיכר בתרבה ובנושא פנים / ולא הוסיף עוד התנשא בין
שרים ובגנים / לאמר כי נבונותי בליורים שונים / ועתה
אחי מהשל רב משלתי לבני עמי / ועלי הנדתי מדאנה בדבר
במקרה הלייר כן יקראני / אולי יבא בור וסירה / אשר אין
לו

הקדמה

לו יד ושם בעסק הזה , ואת כבוד מליצתי יערה , אכן עתה
 בה בספר שיר תהלה , יחסוס פיו מלדבר סרה , ויתלה
 החסרון בעלמו , כי לא יוכל לכלכל דבריו באלה פיוטים ,
 אם לא שיהי ניכר על חומת א"נ"ך ובשרשים , וסולס שכל
 השנתו מולב חרפה , וראש הבנתו מביע השמימה , חולי יניע
 וימלא , וולת אלה לו הוא כשוקה שיכור בתרנא , פגול הוא
 לא ירצה , והנה אל יעלה על לב הרואה , כי יבעתי
 בזה , לא כן אחי מאו עלה הכורת עלי התחלתי בר"ח
 אדר תקל"ח לפ"ק , ובמרתני והשנתי ממלאכתני בר"ח
 סיון בשנה שהיא , כל מליצת החשובים בלחם הלשון
 שנה בשני חוקיות בכל חיבה ובשלש חוקיות בכל חיבה
 עוד ידתי תנאים כאלו ביחיות מלריס התקשר דודה במעטנות
 התנאי עם ישראל עם עגולה , ובחובה בעת הוריש לנו
 שעשעת המורשה בגילה , ושבע ברכות כאלו או שוררו מלחמי
 מעלה , גם וויכוח ובכל חיבה חות א' אשר יתווכח כ"י עם
 דודה על רוב הכרות אשר יסחרנו על לווארה , עוד
 חיברתי שיר היחוד לימי השנוע ובכל יום מה שנברא בו את
 אוון אנשים אגלה , ובח חות שלו בהתחלה , (כמו ביום
 הראשון חות א' , וניוס שני חות ב' בראש התיבה , כה
 אביע אומר עד חת ימי השנוע הוחס ימלא) , גם
 שיסדתי שנה נורא מאוד מן חות אל"ף עד חות למ"ד ויתר
 חוקיות עד תי"ו יגרש כולה : וכן חלק שני מן חות למ"ד
 עד חות תי"ו הפליחתי למלל כלה , ועוד על כל חודש וחודש
 יסדתי באות שלה (כמו ניסן בכל חיבה נו"ן , אייר בכל חיבה
 אל"ף , סיון בכל חיבה סמ"ך) , וכן כל חודש וחודש יעלה
 בזה המסילה , אשר שוממו רבים ואמרו לו נראה מימי
 הקדמונים וגם מאו חונס לא גלה , ומתחר שרתיי שהחיבר
 בזה כל חכס לב ואיש משכיל ונבון יש תומס לקול המולה ,
 ויפלאו רנה ולהלה , קבעתי בדפוס משונח , להיות זכה ונרם
 כסדר עגולה , וכה יוכני השם לדפוס יתר חובריי אשר
 חנני ה' , הן על התרי"ג מאות בלשון לח ועל שרשי שמות
 נרדפים וה' יוכני לנחמני מעלכוני אמן :

הקדמה

הכ"ד ואז וואלף בן הרב המא"ה הרשון המפורסם מו' דוד
 הכהן נ"י בעה"מ ט' מראה הכהן וס' נפש דוד על דרושים
 נפלאים / בן הגאון מו' משה ז"ל שהי' אב"ד דק"ק בעלזא
 והמדינה בן הרב הלויק חסיד חמיתי מו' יודא ליב ז"ל מלויזק
 בן הגאון מאור הגולה מו' משה שהי' אב"ד בקלוין דק"ק
 בריסק דלעז / ובק"ק סלוצק / ובק"ק לויזק והמדינה /
 ניסו של הגאון בעל קקיון דיונה / והגאון מו' משה הג"ל הי'
 חתן הגאון מו' מאיר אב"ד דק"ק בריסק ומה"רר מאיר הי'
 אבי הגאון מו' משה קלנעלין בויגין אב"ד ק"ק חעליס /
 גם הי' אבי הגאון מו' נחום אב"ד ק"ק סלוצק / ומו' מאיר
 הג"ל הי' בן השר המפורסם מו' שאול וואלש בהגאון מוה"רי
 פאדווי / בהגאון מוהר"ס פאדווי / וא"ח זקני הגאון מו' משה
 הג"ל שהי' אב"ד ק"ק לויזק הוא הי' בן הרב המא"ה סג"מ מו'
 פסח ר' תנחום מקראקא / בן הגאון בעל שאריח יוסף
 בהגאון מו' מרדכי גרשון מגורשי ווינא / ומלד אמי אבי נכד
 הגאון מו' דוד מירליש אביו של הגאון מו' זלמן מירליש /
 גם אבי דוד רביעי של המפורסם מו' אייזיק חתן ר' יעקלס /
 וכוס יעמוד לי ולרעי אמן :

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

שירי תהלה

ט

שער שירי על שתי אבנים מוצות , שבח לאל בושות .

דָּרַעַף עַל עֵב קָל . שָׁם עַל דָּק צָר עִם אֶרְעָם
כָּל גֵּד : חֶק חָג שָׁם חָל מֶל יָם . עַד פֶּא שֶׁת
גָּא כָּל גָּל : חֶשׁ קָץ אֶל עִם דָּל . גָּח אֶת עִם זֹו
כִּזן עַל גָּח עֵת לֹא קָר גַּם לֹא חָם . עַד כֶּה בִּי
בָּא עֵת חָג . כָּל פֶּה שָׁח נִס זֶה דֶר דֶר . הֵן שָׁךְ
אֶת עִם חָם מִן כָּל צֵד . עַד בָּא אֶל פֶּח . בִּי קָם
גֵּד מִי יָם . גֵּד כָּל גֵּל עַד בִּי צָךְ אֶל לֵב יָם . לֹא
נָס לוֹ נָס בִּי אִם שִׁיר שָׁל נֹא . שָׁח עִם כֶּף זֶה
אֶל

אמר זאב הכהן בזכר בן הרב המא"ה דוד הכהן נר"ו .
הנה פייט כלו מלחמי בנית משמרת חורם הבית אשר
יד המליץ הנדרשי יסדה לספר שבח לה כמה מקראות שקרם
לאבותינו בשמי אוחיות בכל תיבה , והוא דבר נפלא מאד ,
ולפעמים ידמה להקורא שנכתב מלח יו"ד , או ו"ו , וכאן נחסר ,
אל יחסדנו כי מלבו ברח , לא כן כי צדיר היה נקי בחסרות
ותירות , ובכל זאת יליין באיזה מקום נמלא חסר , ואם לפעם
לא יליין דעו מדעו כי חסר יבואו בתנ"ך ודבר ידוע לכל , או
שהוכשר לו לחסר כמאמר החכם אב"ע , כי אוחיות או"י יוכלו
לחסר , (ואם לא יאומן כי הוא מן המליץ הנדרשי , יחכן
שחיד מן המליצים בדורותינו ידיו יסדה השיר הנפלא הזה) :
דק , הוא שמים : צר , הוא ירח : אר , חסר כמו שמן למאור
וע"פ הפסוק לר ואור חשך בעריפיה (ישעי' ה') : מל ,
חסר כמו והוא ישב ממלי (במדבר ח') : גא , לשון גאזה כמו נת
מאד (ישעי' י"ו) , ופי' ששם חל גבול לים עד פה תסית בנאון
בליו : גח , פי' הוליאנו ממלרים , ומלינו בפייט גח מנין עכסים :
גף , זה מלרים , חסר כתיב , שהוליאנו ממלרים בכוסרות ואויר
ממולע : בא , פי' בהניע זמן מועד לנו מוכירין וכו' ליציאת
מלרים : שך , לשון הכ' שך דרכך במלרים (סושע נ') : גר ,

לשון א ב א 2

דוד
דוסיס
בעלוא
לויליק
דק"ק
נס
ל סי'
ד סי'
יס
מחיר
זה"רי
משה
מו'
יוסף
נכד
לש
לם

שירי תהלה

אֶל זֶה • הוּא הוּא כִּי מֵר לִי מֵר • סָר צֵל כִּי יָד יי
 זֶה : שֶׁל יָם סָף מִן גּוֹ אֶת חֵל צַד עִם כָּל הַן אֶל
 חֶף יָם • שָׁם מִן בּוֹ זֶה יָשָׁד עִם רֶשׁ • כִּי רַב עַד
 שֶׁל יָם מִן עַד שֶׁל נֹא • גַּם מִן צַד זָב מִי צָף אֶל
 עִם זוֹ • גַּם שָׁם אֵד אֶל עִם זוֹ עַל כִּי גַם הָר גַּם גִּי
 שׁוֹ • לֹא מָשׁ אֵד זֶה עַד כִּי בָּא קוֹ שֶׁל אִשׁ • אָף
 הַד הָר עֵת תַּת יי דַּת אִשׁ • שָׁם שָׁם לֹא חֶק סָם
 חִי אֶל שָׁע לָהּ • שָׁר יי כִּי שָׁשׁ לֵב עִם עַל רוֹ לֹ
 רוֹ • כִּי אֲזוֹ עַד רָד עִם אֶל • שָׁם אֶל כָּל חַד יוֹר
 פּוֹ • אָף זֶן אֶת אִם זוֹ עִם פֶּת בַּג • אֲזוֹ עִם עֵב טַל
 בָּא מִן דֶּק • צָף אֶל חַד גַּם מָק תַּךְ גָּף : הֵן תַּל
 שֶׁל

לשון הפ' פרץ / נחל מעט גר (איוכ"ח) : גם / פי' לאנס כי
 אס פרעה : גא / פי' מזרים / חסרו וא"ו : שח / לשון שיחה ודינר
 כי כ"א ממזרים אמר איש א"א אלנע אלהים הוא זה ויד כשה"כ
 את היד הגדולה : הו / חסר (עמוס ה') : של / פי' שורק היס /
 מלשון הפשטה כמ"ד וילך שולל : גו / מלשון הכ' מן גו יגרשו
 (איוכ"ל) : הל / פי' חיל ומנינו ת"י גלות חל הוא (עובדי' א') :
 הן / פי' עשרס ושלל ממונס : עד / לשון ציוה כמו לא ישכב עד
 יאכל עד / ופי' בזה היס היה יוסר מניזוס מזרים : אד / ח' כמו
 ואד יעלה מן הארץ והכוונה שעמוד הענן בא להשוות הרים
 וצקעות : גי / ח' כמו בני בארץ מואב ח"א : שו / ח"א כמו בשו
 נחטה (איו"ט"ו) / והוא לשון שוה לדעת קצת מפרשים : קו / פי'
 עמוד האש לפי שדומה לקו לכן יכונה כן : הד / הר לשון
 בשמעות כן פי' רשי יחוקאלו' / אף כאן לשון שמחה ורוממות :
 שר / לשון הנטה שראה השם שקבלו בשמחה נתן לכ"א כתר :
 עיין שנת ד' : חר / לה"כ ודבר חד אס אחד (יחוקאל ל"ג) :
 מק / חוד נף שנלע באיברים (ישעי' ג') : תל / פי' שהמן היה
 גבוה מן הארץ יותר ממי המנול כי כאן נאמר דלקי ושם נאמר
 ארובות

א
ד
פ
ה
)
ב
ס
יו
זו
ר
כ
ש

שירי תהלה

שֶׁל מִן רֵם סָף רַב מִן מִי נַח • כִּי כָל שֶׁל טַב רַב
 מִן כָּר שֶׁל רַע דַּע פִּי יָא בַר רַב זָב לֹו מַל עִם מִן עַל
 סָף • בֵּן יוֹד שָׁט מִן כֹּה עַד כֹּה : אִם מֵר אֶת מִן אֶף
 אִם יֵשׁ לֹו רַב מִן בֵּת לֹא פֶשׁ לֹו : גַּם מִי לֹא שָׁג
 לֹו יוֹד אֶף דִּי קַב • אֶף עַל פִּי כֵן לֹא קָט לֹו • אִם
 בָּא חֵם אִז מָס • אִם לֵן בָּא בֹו סָס • אֶךְ מִן שֶׁל
 שֵׁשׁ • אֶף אִם לֹו לֹא פָּג : גַּם עָשׂ לֹא בָּא בֹו :
 לֹא זֹו אֶף זֹו • כִּי מִן זֶה גַּר כָּל סַד • מִי סָר עַד
 מִי : מִי שָׁם אֶל רַע רַע • כָּל זֶה זֶן עִם יִי • עַד
 בִּי קָם בֵּן דָּג • עַל כֵּן שֶׁל בֵּן עִם רָם • עֵת כִּי
 מֵת שָׁב לֹא רָד מִן • מִן פִּם בַּר זֶה שָׁם נוֹ פָּךְ
 הָא לָךְ עַד • אִז אֶץ בֹּו לֵץ כִּי רֵץ קַל עִם עִם
 רַב : גַּם רַב חֵץ אֶל עִם טָךְ • גַּם בֹּו דָם מָל •
 עַד

ארובות : כל , פי' מדה טובה מרובה ממדת פורענות (עין יומא
 ד' ע"ג) , כל לשון וכל בשליש עפר הארץ הוא ל' מדה : על סף ,
 פי' כחוב א' אומר על פתח וכחוב א' אומר טעו , ללדיקים על
 פתח כו' : אם מד , פי' וימודו ולא העדיף כו' נח היא מדת
 היבש : פש , מלה"כ ולא ידע נפש מאד (חיוב) : קט , פי' מעט
 (יחוקא י"ו) : מס , ישע"ל"ד : אך , מן של כו' פי' אוחזמן סירד
 ביום ששי אף חס לן על למחר ביום השבת רמה לא היטה כו' :
 סד , ח' ו' כמו בפדס א' תנא , ופי' שהמן היה מנלס נסתרות עיין
 יומא דף ע"ג • רע , כמו ולאמען רע (שמואל ט"ו) : בן דג ,
 זה יהושיע שנקרא דג כדאיתא במדרש פ' ויחי : עם רם , עיין
 זוהר ע"פ וילך איש מניח לוי : עד , כשהוכיח ירמיה אה ישראל
 ראו דנר ה' הוליה לכונת המן : רב חץ , מלשון רונה קסת :
 כח דו , כמאח"ז ול ויונב כך כל הנחשלים אחריו זה שנעוכל דן
 שכלעם הענין ע"ש פסל מיכה כש"הכ וענר בים ליה ודן הוא
 מאסף

יד יי
 זן אל
 ב עד
 אל
 גם ני
 אף
 זן סס
 זן לו
 ד זר
 טל
 תל
 אל
 ס כי
 דינר
 זה"כ
 ייס
 רשו
 :
 עד
 כמו
 ריס
 בשו
 פי'
 שון
 :
 :
 :
 :
 ייה
 מר

שירי תהלה

עד חש בַּח דָּן • אֶךְ בֵּן לֹא נָס לַח רַם יָד נָף אֶל
אֶל חֵי רַב בַּח עַד יָךְ בֵּן נָן אֶת עִם עַד בֹּא
צֵל • מִן אֹז עַל כִּי רַב רַב לֹא לֹו • גַּם לֹא קָם לֹא
זַע • מִן יִי לֹא שָׁב אֶת יִי • עַד שָׁח אֶל בֵּן עִם
רַם • הֵו לָךְ אֶת שֵׁם עִם רַע זֶה • כִּי יָד עַל
כִּס יֶה • עַד צֹו אֶל צֹו קֹו אֶל קֹו • אֶת אִם שָׁב
אֶל יִי לֹא עַר • הֵו זֶה לָךְ אֶת עַד כֹּה לֹא גַר • מִן
הִם גַּר • עַל בֵּן נָם אֶל אֶל בֵּן צָף • לָךְ אֶל בֵּן גַּר •
צֹו לֹו כִּי יָךְ אֶת צָר • אֶל תַּת חֵן אֶל כָּל חֵי • הֵו
שָׁב אֹז טָף יִי עַד חָם : רַק לֹא שָׁת לֵב אֶל זֶה • כִּי
יִט אֶל שָׁל • עָט אֶל בֹּז כִּי חֵשׁ בֹּז כָּל צֵן עֹו שָׁה
פַּר כָּר • גַּם צָד חֵי אֶת כָּר • אֹז צֵץ מִן בַּד זֶה
כָּל עִם רַע • כִּי זֶן עִם בַּת אֶל זָר • לֹו לֹא חָם
לֹו לֹא נָר מִן בֵּן • הֵו עַל זֶה גַּם עַל חֵט נֵב •
עַד מִן כִּס : כִּי יִי אִם לִי אֶת נָה דָן אֶת עִם
מַר • תֵּן חַח עַל אֶת צָר • צֵא תָךְ לֹו כָף אֶר

כף

מאסף לכל המחנות ופגע בו חחלה / ועוד נוכל לפרש וירדף עד
דן שחש כמו / על לה"כ ישובו לא על הושע : הו / פירש כתב לך
סימן מלה"כ והתורה סי"ו : את / ח' כמו והיה הדם לזאת :
בן צף / זה שמואל / בן גר / זה שאול נכד אביאל ונקרא נר
ד"ה ח' שהדליק גרוח כך פי"רש"יו / פי' לא חסי' כל נשמה מלה"כ
ויו כלחש : של / שונג (שמואל נ"ו) : עט / לשון נטיה כמו
ויעט העם אל השלל (ש"א י"ד) : צן / חסר כמו לנה ואלפים :
כר / א' לשון מקנה כר ב' לשון מושל (יחזקאל כ"ד) פירש שחפס
חז אגב : צץ / כשח"ו שונה בבית הסוהר וילא ממנו המון :
חט / חסר א' כמה פעמים / וראיתי בט"ו שכתוב חט בנמטרא /
אגו מוכס כי פשיע ליה שהוא בלא א' : עד / פי' הסרה / כמו עד

ירח

שירי תהלה

בָּנִים • הָעַם הַזֶּה מִיַּד חָגַם • זָכַר עָשׂוּ בְּנֵי עַמִּי
מִזֶּה הַיָּם • יַעַן קָשֶׁר עָנַד • גְּלִי הַיָּם וְהַיָּם קָמוּ
כִּנְד • לְבַל יָנֹד • וְגַם גִּדְּרָה דְרָךְ לָעַם נוֹף מִכָּל
צָדָם • וְאֵל רֶשֶׁת צָדָם • וְלֹא שָׁאֵר לָהֶם אָדָם •
אָפֶס מֶלֶךְ לְבַד נִצֵּל • וְיִאֲפֹק שִׁפְטָא עֲשֵׂה לְאֵל
גָּכַר אֲשֶׁר שִׁקְצָן פֶּסֶל סָמַל נוֹף הִנֵּעַ עֲוֹה שִׁבַר
בְּצֵל • שִׁחֲוֹ חֵיל נוֹף אֲזוּי לָנוּ יְהוָה נִגַּע בָּנוּ וְסָר
הַצֵּל • הִנֵּה אַחַר אֲשֶׁר לָנוּ הַיָּם בָּקַע • וְאֵת חֵיל
אוֹן וְכָל הוֹן תוֹךְ סוּף שִׁקַּע • אַחַר זֹאת זָרַק הַיָּם
הַמָּה וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם וְעַל שִׁפְתַי הַיָּם תִּקַּע • וְאִז
שָׁלַל מֵעַם מְלֵא אֹן • בָּזוּ עַמִּי וְגַם מִצָּא אוֹן •
יַעַן רָבוּ כְמוֹ רָבוּ בִּזְרַת הַיָּם יִתֵּר מֵאֵד מִשָּׁל
אוֹן • וְיִאֲפֹק מֵיָם מִצָּר הוֹל לָמוּ • וְאֵת עֲמֵד עֲנֵן
נָתַן אֲשֶׁר סָקַל אֲבָן גִּגְיָה וְגַם פָּנָה דְרָךְ עֲמוֹ •
וְלֹא יָמַשׁ עֲמֵד עֲנֵן מִרְסָה הִיָּה עֲמֵד הָאֵשׁ עֲמוֹ •
עוֹד זֹאת עֲשֵׂה לָנוּ אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אִישׁ מִשֵּׁה
עָנֹ מֵאֵד מִכָּל בְּנֵי בְּשָׂר • וְגַם הוּא חָכַם יִדְעַ
פֶּשֶׁר • וְעַל יָדוֹ נָתַן לָנוּ תִרְתָּ אֲמֵת וְחָק יִשְׂרָאֵל •
הִנֵּה אֵלֵי אֲשֶׁר פָּדָתָ עֲמוֹ מִיַּד רַהֲב • הַבְּטָ
אֲשֶׁר

פוליא אכורים בכשרות נשע' שאינה שחונה ולינה : מיד חגם /
פי' מיד מלרים : שחו חיל נוף / פי' אמרו מלרי' יד'ה' זה :
ועל שפת הים תקע / פי' זרק הים ליניסה : שלל העם מלא
און / פי' הם שונאי ישראל המענדי' בעס נפרך : יתר משל
און / פי' יתר מכוונת מלרים הנקרא בחורי און ('רמי') : מים
מצר / חסרו' כמו וסקח לפורה לנר (שמות) : עמד ענן /
חסרו' כמו ונעמד ענן שלח לך : רהב / הם מלרי' כמו רהב הם

אֲשֶׁר שָׁשׂוּ בְּלֵב טוֹב בְּעֵת מִתָּן תְּרָה לְכֵן נָתַן
 לָהֶם יִרְהַב • עֵטֶר לְכָל אֶחָד בְּיַד זָהָב • עוֹד
 זֹאת פָּעַל לָנוּ אֲשֶׁר יָרַד לָנוּ הַמָּן : הִנֵּה הוּא
 מְרַחֵק לַחֵד וְאֵף נִמְסָה תוֹךְ גּוֹף וּבֹה הִיָּה טוֹב טַעַם
 טָמֵן • כְּמוֹ לְשׁוֹד שָׁמֶן • וְכָל יוֹם בְּעֵת הַטֵּל
 נִטָּף : מֵעַל שָׁמַי רוֹם יָרַד לָהֶם לֶחֶם לְפִי הַטָּף •
 וְעַל פְּנֵי אֶרֶץ הִיָּה גְבִירָה מְאֹד כְּהַר יִתֵּר מִמִּי
 שִׁטֵּף • יַעַן בְּמָן קִצַּב מִדַּת עֲרֵף • אֲשֶׁר שָׁחַק
 הָיָה פָּעַר פִּי כְּמוֹ דִּלְת אֶרֶץ • וְשֵׁם בְּעֵת שִׁצְףָה
 קִצְףָה בָּבֵא מִטֵּר סַחֵף שִׁפַּע מִיֵּם הַלֵּךְ שִׁפִּי יוֹל
 בְּעַד נִקֵּב קָטָן כְּמוֹ חֶרֶף • זֹאת הִיא תַּחַת אֲשֶׁר
 מְדָה טִבָּה • מֵעַל מְדָה רָעָה רַבָּה • לְכֵן הִתֵּל
 שָׁלוֹן עֲבָרָה • דַּעַן בְּנֵי חֶדֶל • הַטּוֹ אֵלֵי חוֹשׁ
 שִׁמְעֵה בְּלִי חֶדֶל • בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד
 שׁוֹעֵ וְדַל • אִישׁ אֲשֶׁר יֵשֶׁר צַעַר וּפֶר לִבֵּב אֲוִי
 יָרַד הַמָּן בְּסֶף בַּיִת וְשֵׁם מִצָּא • וּמִי אֲשֶׁר חִטָּא
 מְעַט הִנֵּה הוּא יָצָא • וְאֵף אִישׁ רָשָׁע הוּא יִנָּס
 הִנֵּה הִנֵּה וּמִן קִצְחָה וְעַד קִצְחָה • וְאִם מִרַד הַמָּן
 תוֹךְ עֵמֶר אֲוִי שְׁוֹה לָהֶם וְלֹא עֲרַף לְוָה אֲשֶׁר
 רַבָּה

שנה (ישעי) : מתק לחד / חסר ו' כמו חך אוכל יעעס
 (חיוב) : יתר ממי שטף / עין יומא (דף ע"ו) כאן נאמר
 דלת ובמבול נאמ' ארובו' נד' ארובות גדלק : דעו בני חרל /
 פי' בני כוזמן כמו יושבי חרל : בלי חרל / פי' בלי פניע כמו
 אדע מה חרל אני (תלים) : ירד המן בסף / עין יומא כתיב
 אחד אומר פתח אוכלנו וכתיב אחד אומר ילאו ולקטנו וכתיב א"פ
 שטו כאן לנדיקים כו' : תוך עמר / חסר ו' כחם פעמים :

מעט

י עמי
 קמו
 מקל
 אדם
 לאל
 שבר
 נו וקר
 ת חיל
 ק הים
 ואז
 און
 משל
 ד ענו
 עמו
 עמו
 משה
 ירע
 ישר
 הבט
 שר
 חנם
 זה
 מלא
 משל
 מים
 ענו
 סב הס
 נס

שירי תהלה

דָּבַר צִדוֹ • תוֹךְ בְּדוֹ • מוֹדֵה אֲשֶׁר מַעֲט וּקְט
 לָקַט יָדוֹ • וְכִי זָרַח שֶׁמֶשׁ אֲזִי נָמַס • וְעַת לְהַךְ
 הָיָה עָלַי יָרֵק דְּשִׁעַ מִצִּץ פִּיָּה לְשֵׁד הַמָּן אֲשֶׁר
 הִמַּס יָמַס • לִכֵּן בְּנֵי נֶכֶד הַצֹּד צִיד הָיָה טַעַם
 טַעַם הַמָּן אֲשֶׁר תוֹךְ בְּשׂוֹי בְּמַס • וְאִם יִלֵּן עֲדֵי
 אֹר רְמָה בְּהֵם רְמַס • אֲכֵן הַמָּן אֲשֶׁר יָרַד לְהֵם
 יוֹם שִׁשִּׁי עָמַד טַעַם • וְלֹא נִמַּר רִיחַ וְלֹא נִפְל
 זַעַם • וְלֹא שָׁמַע קוֹל רַעַם • מַעֲשׂ וְסַס בְּזֵרָה
 פְּעַם • וְאִף זֹאת אֹת פִּלָּא אֲשֶׁר הַמָּן הָיָה גְלָה
 סוֹד לְכָל אֶחָד • בְּאֵם שְׁנֵי בְנֵי אָדָם נָצוּ יַחַד •
 אֶחָד אָמַר עֲבַד אֲשֶׁר אֶתְךָ שְׁלִי הוּא וְזֶה בְּחַד •
 אֲזִי בְּעַת רִדְתָּ הַמָּן טָרַם יָבֵא שֶׁמֶשׁ • בְּאֵם הָיָה
 עָמַד בְּפִל אֶצֶל פֶּתַח אִישׁ הַזֶּה כְּמוֹ אִמֶּשׁ •
 עֲבַד שְׁלוֹ הוּא • וְאִם מְצָא אֶצֶל שְׁנֵי הֵלֵא אִישׁ
 הַזֶּה שֶׁקֶר עֲנֵה הֶבֶל אֵין בְּהֵם כְּמִשׁ • וְכֵן בֵּין
 אִישׁ בֵּין אֲשֶׁרִי • וְכָל דְּבַר פִּשְׁעֵ אֲשֶׁר פָּשָׂה •
 הַמָּן הָיָה פֶתֶר לְהֵם בְּכָל דְּבַר אֲשֶׁר גָּשָׂה • וְכֵה
 יָרַד הַמָּן הָיָה מִדֵּי יוֹם יוֹם וְלֹא נִשָּׂה מֵהֵם נִשָּׂה •
 עֲדֵי נֹעַ מִשָּׂה • וּמֵן הַמָּן הָיָה צוּה לְחַרַת תוֹךְ
 כְּלֵי וְגַם הִנַּח אֶתוֹ מוֹל אֶרֶץ עֲדַרַת תוֹךְ אֶהֱל
 מַעַד • זֹאת יְהִי לְעַד • דוֹר דוֹר לְעַד • הִנֵּה בְּעַת
 צֵאת בְּנֵי עַמִּי מִנֵּא אֲמֵן וְהֵם נָדוּ וְגַם נָעוּ תוֹךְ
 אֶרֶץ צִיָּה • בְּעַת הַזֶּה נֶכֶד עֲשׂוֹ אִישׁ צִיד אֶרֶב
 לְנו

מעש וסס / שמו' תלעי' סס : ורא נשה מהם נשה / פי'
 לא עוב מקומו לס' ניד פנשה : אתו / חסר וס' נ ככל מקום :
 סרו

לָנוּ כָמוֹ הַיָּיִן • הוּא וְכֹל עֲמוֹ עָפוּ חַיִּים מֵהָר
 כָּמוֹ אֵיחָ • וְאֵל כְּלֵי נְשִׁק מָרֵק • וְאֵת שֵׁנוֹ חָרֵק •
 וְעַם חֲמָה עֲזָה לֶחֶם בָּהֶם אֲשֶׁר חֲתָךְ בְּשֵׁר
 מְלָה וְאֵל שְׁמֵי רוּם וְרֵק • וְכֹחַ שִׁבְטֵי דָנִי חֲלָה •
 הִנֵּה תַחַת זֹאת לָהֶם קָרָה • אֲשֶׁר פָּגַע שִׁבְט
 הַלְוִי יַעַן הִמָּה סָרוּ כָמוֹ פָּרָה • וְשֵׁם הַמָּא שָׂרָה •
 אֲשֶׁר עָבַר בֵּינָם צָרָה • וְאֵךְ אִישׁ מִשָּׁה בָּחַר
 קָהַל עֲדַת מִדְעָ וְהֵם קָמוּ מוֹל עֲדַת רִשְׁעָ • וְעַת
 אִישׁ מִשָּׁה רוּם יְדוֹ נִשְׂא לְאֵל שִׁחַק לָהֶם שָׂגַב
 יִשְׁעָ • וְעַת רָפָה יְדוֹ גָּבַד הָעַם מִלֵּא פִשְׁעָ • וְאִז
 חוֹר תִּמְךָ יְדוֹ מוֹזָה וְאֵחָ מִשָּׁה סָמַךְ יְדוֹ מוֹזָה
 וּבֶן נוֹן הִכָּה וְגַם פָּצַע בְּעַם מָרִי לְפִי הָרֵב • עֲרִי
 עָרֵב • וְכִי בַיָּד שְׁלוֹ עֲשָׂה קָרֵב • אֲבָל בְּעֵת
 שָׁמוּ לְבָם בְּחַי עֲלֵם וְעַד נִצַּח • הִמָּה יוֹז נִצַּח •
 וְאֵל הַצִּיר עָשׂוּ רִצַּח • וְכֹחַ בְּנֵי עַמִּי שָׁרְנוּ הָמוּ
 כָמוֹ יַיִן וְלֹא קָמוּ מוֹל הַצִּיר בְּעֵת שָׁהֶם עֲזִי
 מִצַּח • מֵאִז תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לָהֶם וְעַל פֶּרֶק
 עֲמֹד בְּכָל פֶּאֶה בְּכָל עֲבָר • בְּלִי שִׁמְץ דָּבָר •
 יָבֹא לָהֶם הוּיָה עָלֵי הוּיָה שִׁבְרָ עָלֵי שִׁבְרָ • וְאֵל
 מִשָּׁה צוּה הָאֵל שִׁדְי שִׁים לָהֶם עֲקָה • כִּתֹּב
 זֹאת וְעַל סֵפֶר חֲקָה • מַחַה תִּמְחָה שְׁמוֹ וְשֵׁם בְּנוֹ
 וְשֵׁם

סרו , לשון הפסוק כפרה סוררה כן סרר כו' (כושע ד') :
 עבר בים צרה , שהי' צהס פסל מינה : יוז נצח , פי'
 יוזלת דמס כמו ויו נלחס (ישעי' ס"ג) : שים להם עקה ,
 לשון צרה : ועל ספר חקה , חסר ותי' (פס כ"ח) : אין

נקס

שירי תהלה

וַיִּשֶׁם נָבֵד אֵין נָקָה • וַאֲפָּה בָּאֵם שָׁבוּ לְאֵל בְּלֵב
 שְׁלֵם שֶׁעַר הַדָּת מֵהֶם שְׁתָּם סָגַר • יַעַן תָּעַב
 לָנוּ כְּמוֹ פֶּגֶר • וַזֶּה לָכֶם אוֹת אִמְרַת מֵאֵן וְעַד
 עֲתָה אֵין אַחֲרֵי מֵהֶם סָפַח לָנוּ לִגְר • הִנֵּה אַחֲרֵי
 זֹאת דְּבַר שְׁלַח לְבֵן קִישׁ מִבֶּן צוּרָה וְכֹה צִוָּה אֶתֹּ
 חֲגַר חֶרֶב עָלָי יִרְדּוּ וְלֶךְ צִרַר לְעַם נָבֵל • אֲבָל
 רָאָה וְגַם רָאָה שְׁלֵא תַעֲט לְבֹו וְאֵל שְׁלַל וְיָדַת
 נַפֶּשׁ אָדָם הִכָּה תִכָּה וְגַם חֲבַל • וְלֹא תַחֲי שׁוֹם
 נַפֶּשׁ וּמִן גַּעַר וְעַד זִקֵן תַּעֲשׂ לָהֶם אֲבָל • וְגַם
 צִאֵן וְגַם בְּקָר תַּחַת לַהֵב חֶרֶב חֲדָה הִכֵּן לָהֶם
 אֲבָת • מִזְבַּח טִבְחָה וְגַם זִבְחָה • אֵלֶם פִּיעַת לַחֵם
 עַמִּים הִלֵּךְ קָרִי • אִישׁוֹר שְׁבָה שְׁבִי צִאֵן וְאֵל אֲנִי
 חֲסִל וְלֹא כִרַת אֶתֹּ וַזֶּה חֲטָא קָסָם מְרִי • יַעַן
 יָנַע בְּדִי רִיק אִשׁוֹר לַיִל הַזֶּה נֶאֱפָה הַנּוֹךְ בֵּית פְּלֵא
 עוֹד עֲשֵׂה פְרִי • שׁוֹב פָּרַח וְצִץ מִטְּחָה רֶשַׁע •
 אִישׁוֹר גִּרָה מְדוֹן בְּשֵׁה רִזָּה • הוּא הָמֵן הָרַע הוּזָה
 הִנֵּה תַחַת שְׁלֵשׁ אֱלֹהִים אִשׁוֹר שָׁנַג אִשׁוֹר שְׁלַל
 וְכֹז בִּזְחָה : בְּנֵי צִאֵן וְעַל אֲנִי רַחֵם • וְאֶת בְּנֵי עִיר
 גּוֹב הָרֵג וְדָם נָקִי שִׁפְךָ חֲנָם וְלֹא נָחֵם • וְגַם שְׁאֵל
 בֵּאֵב

גקה מלש"הכ המלך השמיע אין נקי ביוד אולם כאן אס כתב נקה
 צה"ה יען אשר נשאר מקומות נמצא כן כמו הנקה חנקה (ירמי'
 מ"ט) נקה לא חנקך (סס"ל) : אין ספח לנו לגר / עין זוהר
 שאין מקבלים גר מעמלק : דבר שלח לבן קיש כו' / פי'
 שמואל לזה לשאל לך וסכים את עמלק : אבח / לשון עבד כמו
 חנכת חרב (יחזקאל) : מדון / כמה פעמים חסר : בשעה רזה /
 שרצה המן לחרוץ את ישראל הנקראי' בשם זה כמו שה פוורפ
 ישראל

שירי תהלה

יד

כַּאֲב בַעַת אֲשֶׁר הִלַּךְ לָחֶם • זֹאת גָּרַם שְׁעַל
 כִּנּוּ יֵשֶׁב דָּוִד אִישׁ בֵּית לָחֶם • אָכַן עֲתָה אָנִי
 אֲשָׂא כַפִּי לַחַי עֲלֵם שְׂדֵי שָׁמוֹ הוּא אָבִי אָבִי
 קִבַּל שִׁיחַ לִבִּי • שְׁעֵי אֵלַי וְאֵל יִשְׁעַ עַמִּי • וְאֵל
 תִּרַע עַמִּי • גְדִי קָמִי • גֵרֵשׁ בְּנֵי אֶמְרָה • יִשְׁפֹךְ
 לָחֶם חֲמָה • שְׂאֵף לָחֶם וְגַם שִׁמְהָ • פִּזֹר אֶתֶם
 בְּכָל פְּנֵה • גֵּעַר חַיִּת קָנָה • פִּקֵּד גִּפְן זֹאת וְגַם
 כָּנָה • בְּנֵה גִפִּי קָרַת חָנָה • וְאִזּוּ הַשֵּׁם אֲשֶׁר
 עֲתָה עֲלֵם • יְהִי שְׁלָם • אָמֵן :

נאם זאב אבן הרב רבי דוד כהן נר"ו
 בעל חנר הכר ספר נפש דוד נכד
 הרב רבי משה בעל קרן אור • חזק :

ישראל (ירמיה) : וגם שאל באב, חסרו' : בעת לחם ,
 פי' בעת שהלך למלחמ' : אשר אתה עלם , פי' שס של
 ארבע אותיות הנעלם בגלות המר הזה :

ויכוח כנסת ישראל עם דודה , ומקוננת על עול גלות
 ורבה משטמה , ודודה מנחמה , יסדה וגם הכינה , ע"פ
 א"ב , ונכל סיגה אות א , ונכל שורה ח"י סיכוס ,
 ונסופו חקס שס המחבר זאב כהן •

אֱלֹהֵי הַרְאִשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים • אֶתְּךָ בְּרֵאת • אֶפְסֵי אֶרֶץ
 וְאֲדָנִים • הוֹצֵאתָנוּ מִנֵּא אֲמוֹן בְּאוֹתוֹת נְאֻמִּים • רֵאדָה
 צִאֲנֵךְ אוֹמְלֵלוֹ בְּאַרְצוֹת אֲדוּנִים :
 בֵּ אֲשֶׁר שֶׁאוֹנֵךְ בְּאוֹנֵי וְאֶשְׁלַח אֶפִּי וּבְצַבְאוֹתַי אֶעֱלֶה בְּאוֹשׁ ,
 וְאֶטִּיב אוֹתְךָ וְאֵל תֹּאמַר נוֹאשׁ • וְאַחֲרֵיתְךָ יִשְׁנֵא וְתֹאצֵּל
 כְּאוֹד מֵאֵשׁ :

זאלינג

שירי תהלה

ג ואלינו ואלהי אבותינו ארך אפים ואון נושא , ראה איך
אדום וישמעאלים אברו איש ואשה , והכאינו באבנים
אבן הראשה :

ד אבת אבלך אנחם ולא אשקר באמונתני , ואבנה
בכאתני , ואשים אודם ואחלמה , אשנבך ואשיבך
לארמתי , וגאונם אתאב וארמנותם שנאתני :

ה לא אלהי ראה אלה ארבעתן יוצאים אדומים אמוצים ,
ולאום מלאום מתאמצים , ואתה אמרת אני ארעה
צאני ואני ארביצם :

ו אייבתי את אויבך ואחריהם אריק אפי אליהם ואנמור ,
ואליך אפליא פלאות ונוראות ואגזר אומר , אשובת
ארעה צאנך אשמור :

ז את אזכרה ואהימה וארבה אנוחות , מאז יצאנו מארצנו
אבלו ארחות , ואבדה שארית ישראל באבנות ,
אוי אחי ואוי אחות :

ח לארת תאניך ואניך אזנתי ובנפלאות אהבתך אנחילך
את הארץ , וארבה אותך ואפרץ , אנכי אלהים ארום
בלאומים ארום בארץ :

ט אטאת אורתנו מאדמתינו , מארץ אחוזת אבותינו ,
אשר נשאת אלה אל אברהם אבינו , ואויבנו בואו
ארצינו , ובמארה נארת אותנו :

י אבתי לאמצך ואביאך אל ארצך ואויבים אשר טמאו
אותה באף אשמים , ואשביתם מאנוש ואכחידם ,
ופתאום אביא אידם :

כ לוא ולא אציה מאדני אחלי הלאה ואירא ואצר ,
אשר ארום ומואב ואצר , אספו כאיש אחד לאגור
ממאודי לאוצר :

שירי תהלה

טו

ל א אחשה אם לא אחריבם ואחריחם אחפש ואדלק
וכאשר ימלאו סאונם את אוצרותיהם אבלק , ואויבך
ארדוף אנשי אהלך :

מ אנה אנחם בראותי מנאצי אורו גאורת ומצאו און
וכאיש ישראל ימצאו תאונים הלאות וקאם שאון
וארא אור קפאון :

נ אקתך אזנתי ואשים אותך לאב , ואנשי מנאצך ארים
אדאב , ואנכי ארת גאונם אחאב , ואכתל אלופי
אדום אלי מנאב :

ס און סאון ונאק גאקת וארץ יגמא , ואם אביט לארחות
תימא , מאד אפפוני אימרה , אני אל אלהים
אקרא ואחימרה :

ע ממיא אשייצא אמאסם ואנאלם , ושונאך ראשים
ואצילי ארץ אשר בריא אולם , אני אברא ואמילם
וכסבאם סבאם באש אכלם :

פ לואה לא אוכל אבין אשר אנשי מנאצי ימלאו ממאודי
ארוחת אורח לואת אשאג אצרה , אנ : אלך אנה אברח :
צ באם אפיל וראשי אנשי שוא אאלצם וארחק , וכאפר
ארץ אדיש אדיש ארק ואשחק , ואף אני באידם
אלעוג ואשחק :

ק ראתי מארץ נוראה , אל אלהי אדיר איום ונורא
אשר מצאני תלאה אחר תלאה , ואני מתלאה , און
נגאלה ומוראה :

ר פואה וארוכה אעלה אליך ואתך אמיר , ואת אנשי
אויבך באיבם אקטוף ראש אמיר , ואנוש אותם
ואייסיר במכאוב וממאיר :

ש ונאך השאטים אותך אני אפיח אליהם ואונם , ז אר
אעשה

שירי תהלה

אעשה אודת נאונם • אף אשיב אליהם את אונם •
בטלאות סאונם :

תוארך אצילך מתלאות • כ מאז מנוח אמון אריאך
נפלאות • הלא אף אקבצך מארבע פאות • נ וראות
תראה איך אשימך לאות :

תנאים להג הפסח

ז כד טוב הווד לי כי נקראתי לנוח אל סמלך •
וכה אמר שתחסן בי היום וקחי אללי שר פלך •
כי מלאת חן השואת חן חן לך •
א ד תעבי דרכך ואל תקשי צריז ומלה •
וקעוונ • צונדך ומולית החולה •
כי יפה את רעימי כתרסה •
ב רית עולם כרמי ואני חננלת הסרון •
ערובה בכל בהכשר ויטרון •
עס אלה מתימן ינח וקדוש מהר פארן •

המגיד מראשית אחרית : הוציא אסירם
בכושרות : ללא דברי התנאים והברית :

מצד אחד בחור כארוזים חכו ממתקים • לו משפטים
ישרים וחוקים • עיניו כיונים על אפיקים :

מצד השני הבתולה בתולה ישראל בת סגנים ופחתים •
נכרת עקוד אשר הערה למות נפשו וחיותו
למומתים • גל נעול מעין חתום :

ד"ד החתן ישיא את הבתולה בחופה וקרושין • בקול
צהלה תשואות מלאה שמחה וששון • ועל מקראית
ענן יומם עשן :

ואל יברחו ואל יעלימו זה מזה רק יורו באהבה ואחות
וריעות הוא יקרא לה הבלי וגורלי • והיא תקרא לו
אלהים

שירי תהלה

טז

אלהים חלי , ותקרא לו איש ולא תקרא לו עור בעלי .
החתן התחייב לסלק להכלה תרי"ג מצות ונחלק לשנים ,
רמ"ח עש' ושס"ה לא תעש' מצות ה' ברא מאירת
עינים , והסילק יהא בשעת מחולת מחנים :
השליש המרוצה להצדדים הוא משה איש אלהים איש
בשורה , ואחר מחולת מחנים יסלק להכלה קל
מהרה , ויאמר ה' אל משה עלה אלי ואתנת
לך לוחות האבן והתורה :

ואחריות קיבל השליש איש אמנים , כשיקרה אונם
נשבה או נשבר אזי ירדוף שלמונים , ויאמר ה'
אל משה פסל לך שני לוחות אבני כראשונים :
מתנות להכלה מתנה טובה יש לי בבית גנוי והנצורה
כבבת , ואתנה אותה לך בחיבת , ושמרו
בני ישראל את השבת :

בגדי החתן עושה אור כשלמה ענן לבושו , ערפל חתולתו
וכובע ישועה בראשו , עוז ותפארת במקדשו :
בגדי הכלה הרתייבה א"ע שתהי' בבוקר בבוקר בצמר
צחר מעוטפות : ומכורבלת בציצת על כנפות ,
ופארה חבוש עלי' והיה לטוטפות :

מזונות התחייב החתן להכלה אשר אליו משולבת , לחם
חוקה כל עת אשר בשימון מסובבת , את
המן אכלו עד בואם אל ארץ נושבת :
והמזונות אשר מוטל עליו , כה יהי' משפטה בבוקר
תשבע לחם המודות שלאנן ושלו , ויהי'
בערב ותעל השלו :

כל ימי-משך המזונות התחייב לתת לה כל תשוקה ,
להאכילה ולהשקה , להלבישה ולהנעילה הכל ישלים

חוקת

שמח החתן עם הכלה טובת מראה ויפח עינים / ביום
הוציאם מארץ מצרים / בעבור ישמרו חוקי
אלהים חיים / והכל שריר וקיים :

כתובה לחג השבועות

רח משעיר והופיע מהר פארן אל עולם / להתעלם
דודים עם נח נדב למלאות משאלם / ועם כל
קדושו פרס סוכת שלם .

לים ואופנים רכב ופרשים / הנה והנה על פני השדה
נעושים / וילכו לראות מה ידבר דודי לרעותי היפה בנשים .
ית זבול בנה צהר המור נבעת הלבונה / וכה אמר דודי
יונתי רעיתי קרב אללי עד הנה / וארשתוך לי באמונה .
ה ענתה איומה את שמעת דודי שמעתיבו ממטונו /
והענתי דרכי לנקש אהבה מלפניו / אמרתי אעלה
בתמר אחזה בסנסניו .

נה לחופה ילזה קל חיש מהר / וימהרנה לו לאשה ויקדש
ויעבר / ויתן ישראל נגד ההר .
פלאה אהבה בנייהם ירוכות ושמורות / נדברי הנרית
הכרות / והמכתב מכתב אלהים הוא חרות .

כשינשי בשבת בחודש השלישי לצאת בני ישראל מטיט
היון / אל חי עשה כיון / להנחילם אדר היקר
ששה ימים לחודש סיון :

שנת אלפים וארבע מאות ושמונה וארבעים לבריאות
עולם למנין שאינו מנין כאן בכל מחנים / פה תבל
וקצוי איים / כי ה' יסד ארץ וימינו טפתה שמים :
איך התחן הנגיד נגידים / שר ערים לו התללים שחורות /
אמריו אמרות טהורות / נמצא מאד עזרה בצרות :
אמר להרא בתולתא יפיפי לא עממה ארזים / נושאת
חן בעיני כל רואי בשאון עליהם / גאוו לחיי
בתורים

שירי תהלה

בתורים צוארה בחרוזים :

הוי לוי לאינתו כרת משה וישראל וחקותיך על כפים ,

ותהי לוי סגולה מכל העמים ואיים , אנוכי ה

אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים :

ואנא אוקיר ואיוון ושמנת עבית כשית השמר פן יפתח

לבבך לחרשי צידים , זכור את הדברים , לא יהיה

לך אלהים אחרים :

ואפרנס יתיכי ליכי ועל לבך אהיה נרשם , ובי הדבק

ובשמי השבע באמת ואמונה ואל תאשם , לא

השוא את שם :

כהילכת גוברין יהודאין דפלאחין ששרת ימי המעשרה

וביום השביעי ירגיעו וינפשו , כל אחר מקצירו

וחרישו , זכור את יום השבת לקדשו :

דמוקרין זנין ומפרנסין לנשיהון בקושטא אף אנא

אברך לחמך ומימך , עיכ כבד הי מרהונך

וימלא אסמיך , כבד אביך ואמך :

ויהיבנא לך גר מצוה ותורה אור כחוס צח , ובאהבתה

תשנה נצח , ודברך בנחת נשמעין ואל תפתח

פיך תרצח , לא ברצח :

מוהר בתולייכי כסף תכסף לביתך כתפארת אדם לשבת

בית וכאשה המנאפת שמרה נשף , אל תשאף ,

ותשמור מאף , לא תנאף :

דהזי ליכי מדאורייתא ובתורה תשנה אז בשיבה תנוב

ואל תשית לב אל חיל כי ינוב , לא תגנוב :

מזונייכי וכסותייכי וספוקיכי אתן לך למנה , השמר פן

על פת לחם יפשע גבר ותהי ער מומחר מוכחש

אמונה , לא תענה :

ומיעול

שורי תהלה

יח

ומיעול לוותיכו (ע"ד הכחוב כי בעולין עופין ה') (ישעיה כ"ד)
כאורה כל ארעא ושמך מלפני לא יכרת ולא
ישמר. ותגל נפשך בחלקך תמיד. לא תחמוד :
וצביאת כלתא דא והוית ל"י לאנתו ולקיים החזון .
זהקדימה פיה לאוזן . וענתה ואמרה נעשרה
ונשמע בחיפזון :

ודין נדוניא דהנעלת ליה בכסף וזהב ותכשיטין . לשמור
ך"ד ספרים הנחמרים מחוטבות אטון . כי נעים
כי תשמרם בבטן :

במנא דלבושא נדילים יעשנה . בשימושה דירה מזוזה בבית
אשר הוא חונה . כי מלאך ה' סביב יחנה :

כשמושי דערסא בחדר המטות ערשנו רעננה . משם
יסכות ה' שוכן מעונה . עתרת ושועת מי מנה :

בבגדי פשתן פארי פשתן ומכנסי פשתן ילבשו כהנינו .
וחסיריך ירגנו . בהר מרום מראשון מקום מקדשינו :
הכל קיבל עליו חתן דגן בתר"ג זקוקי דנורין להנחילם
מומדבר מתנה . לקיים על ידיתן אשיות ארץ על
כנה . כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה :

(נ"א הכל קיבל עליו חתן דגן נסרי"ג זקוקי דנורין להנחילם
בכנל נמרץ . חוקים ומשפטים פרוץ רפריץ כי עונ סמרה
מסמר כסף ומכונתה ממריץ)

וצבי חתן דגן והוסיף לה עוד נדיליה ולהניח ברכות .
חוקים מה שעתידים להתחדש ממי הבריכות . על
כל קוץ וקוץ תלי תלים של הלכות :

ס"ה נדוניא דין ותוספתא דא אשר ארשתיך . השמר לבל
נעו מעגלותיך . בכל רדביך דעהו והוא יישר אורחתיך :
וקיבל החתן להתפרע משפר ארג גכסין להביאך אל

שירי תהלה

ארץ הכנעני , ובתוכך ארץ משכני , משם
אתקנך ותהי חותם על יד ימיני :

דקנינין דאית לי תחות שמיא להתפרע מנאי אם ילכו
בחוקתי , וישמרו בריתי וערותי , אבנת ארץ
בית נכורתי :

ואחריות כתובתא כו' קבל החתן דגן ככתובות דנהיגן
בישראל דלא כטופסי דשטרא , רק ערוכרה
ושמורה , לה משפט הבכורה :

על כל הא דכתיב לעיל בעבור ישמרו חוקי חיים
מאלחי השמים , והכל שריר וקיים :

שבע ברכות

וכאשר תס כחזקתא דא ונדוניא דין , או מלאכי לבנות
יודין יודין , וכפ אל כפ דא לדא נקשין , ושפתותיבס
מרחשין , וירונו לאלהי המערכות , בשבע ברכות ,

ויענו להקת מלאכי מעלה , וירונו בקול המולה *
מזה נעים עלי תבר בערה חולל חלד לירינו
לא נער מהשלמת חפצו כל אלה יסרה ירו
שעשועי הצפון יומים לשלומי אמוני ישראל גלה סודו
ברוך אתה ה' שהכל ברא לכבודו :

ויפנו חנרת אראלים , מול המלשינים והרוגלים , המה הנפילים *
מזה אומלה לבותם עת דברו סרה על האדם
באמדם מזה אגוש כי תזכרנו אל חבא בסודם *
הן רב עליליה חשבה לטובה להפילם חבלי קדם *
ברוך אתה ה' יוצר האדם :

ויענו לבנות מרשישים , המה ענדיו המלחשים *
ברוך אתה אשר חקק צלמות אנושית ותבנית חודם
בצלם

כצ
כס
וי

ברוך
קל
קול
קול
קול
קול
קול

שירי תהלה

יט

כצלם דמותו יתארהו ויפעלהו בעת יוצרו מראש מקדם
גם סגולתו גברת גילו מגידי גרמיו לקחה ברום
ברוך אתה ה' יוצר האדם :

ויענו רכובי אופנים בלשון יהודית ! ומדברים דברי עתידית

שוש נשיש בה' בערת בזרועו יקבץ פלאיה
וברא על מכוני הדר ציון ועל מקראיה
הנה עברי מחיל גוים ינקו משוד תנחומיה
ברוך אתה ה' מנחם ציון בבניה :

ויענו סמוני השנאים / בקול רננים

שמה תשמה צמידת רעים אהובים כאלה
כשמחך ליצירי כפיך בערן גן בתהלה
תחת אלה ואלון כי טוב צילה
ברוך אתה ה' משמח חתן וכלה :

ויענו גדולי חיות הקודש כנסיות חליפות

חליפות / לשורר נשנע חופות

ברוך אתה אשר ברא שמחה לבב לעם סגולה
קל מרור יבשר בחוצות מחוז יבוס לשבי הגולה
קול שמוני ישמח בחופת ענן יומם וערפל חתולה
קול שמחה בחופת עשן לצרי עין בעשן יכלה
קול חרין ישיש אלהים בחופת נוגה סביב לה
קול כלה בחופת איש להבה לסלר בחילה מהגולה
קול מצחלות חתנים בחופות כבוד וסוכת החיי לצילה
ברוך אתה ה' משמח חתן עם הכלה :

שיר

שיר היחוד ליום ראשון

שיר היחוד ליום ראשון . להי נוצרנו כאישון . לנובב

בבית רחשון :

אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶפִּים אֶרְצָה אֵל אֱלֹהֵי אָבִי אֱלֹהֵי
אֲנָרְהֵם . אִמְרָתִי יִגִּיד אַחֲרַי
אֶהְלֵל אֶקְלֵם אֲשַׁבַּח אֶפָּאֵר אוֹתוֹ אֵל אוֹמִים .
אֲכַל אֵיזָא אֶפְחַד אֶדְאֵג אוֹלֵי אֲבֹלַע . אֵךְ אֶפֶס
אֶמְרִים אַחֲדִים אֲזַכִּיר . אֶדוּנִי אֶמַר "אֲנָרְהֵ
"אֶרֶץ אִיסֵד אֲשִׁוּתֶיהָ . יִכְוֹנֵן יִפְסִי אֶרֶץ .
"אֲטַבִּיעַ אֶדְנִיָּה אֵל אוֹפֵן (אֲמַתִּי) . אִם אֶמְצֵא
"אִיזָה אֲוֹן אוֹ אֲשַׁמָּה אֲשַׁלַּח יָפִי אֲמִיתִם .
"אִמְרָתִי אֶפְאִיֵּהם אֲשַׁבִּיתִם . אֶפְשָׁעָה אֲצִיתִם .
"אֲבִיא אֲלֵיהֶם אִידִם . אֲשַׁמִּידִם אֲנַחֲיִדִם .
"אֶדְלַח אֶרְפוֹשׁ . אֲשִׁיב אֶרְקָא אֵל אֶפַע . יֵךְ
"אֶמַר אֱלֹהִים אֱהִי אֲשֶׁר אֱהִי " אֵיךְ אֲאֲלֵצִים אוֹ
אֵיךְ אֲאֲדִיב אֶדְאִיב אוֹתָם . אִיָּה אִיפֹא אוֹדִיעַ
אֵל אִיִּים אֲנִי אֵל אֶרֶךְ אֶפִּים ? אֲנִי אֲשַׁלֵּא אֲנִי
אֶסְבֹּל . אֵל אֲשִׁים אֲבַל . אֶרְחֵם אֲנוּנֵן אַחֲוִנֵן .
אִם אֶרְאֶה אֲוֹן אֵל יִתְבּוֹנֵן . אֶתְחִיל אֶסְפֵּר
יִוֹמֵץ אֲוֹן אֶדִירֵנוּ . אֲשֶׁר אֶטֶם אֲשַׁנְבִּי אֲשַׁמְנִים
אֶפְלוֹת

אולי אבולע , אם אמר איש חספר שחיוו של הק"בה יבולע :
אדוני אמר , פי' מחשבה כמו אמרתני אני בלבי
(קבלת ב') : און אוו אשמה , פי' שרעה לנרוח במ"ד ורחם כו' :
חכע , פי' לקוהו ונבוהו כמו פעלכס ממפע יסעי' מ"ח : אלס ,
לשון דוחק ולחץ (סופטים ע"ו) : אדאיב , פי' לער ועלעות
(שמואל א' , ב') : אדאיב , נ"כ עילבון עיני דאנכ (תלים פ"ח) :
אטס , סתם חלוני חושך ואמר יכי אער : אער , פי' אמר יקוה
כמים

שיר היחוד ליום ראשון ב

אֶפְלֵ אִישׁוֹן • אֶצֶל אֹר • אֶצֶר אֲנִי אֲפִיקִים •
 אֶתְחַבֵּר (אֶפְדֵּר אֹהֶל) אֶפְדֵּר אֹהֶל אֹהֶל מִן
 אֶצְבֵּעַ אַחַת • אֶחָד אֵין אַחֵר אֶתּוֹ • אֲשֶׁר אֱלִים
 אֶרְאֶלֶם אֲזַנִּים אֹתָם אַחֵר אֹדוֹת אֹת אַחֲדוּתוֹ •
 אֲזִי אֲזוּב אֲזִי אֲחֹו אֲזִין • אֲשֶׁר אֵין אֹר אֱלֵי אֲדָמָה •
 אֶף אָדָם אֶכֶר אֵין אֲשֶׁר יֹאמֵר יִגְנִי אֶתְפַּלֵּל
 אֹדוֹתֶיהָ • אֶךְ אֶכְבוֹ • אֲדִים אֲוֹלוֹ • אֱלֵי אֶרֶץ •
 אֲשֶׁר אֶמַר אֱלֹהִים אַעֲשֶׂה אֶת אָדָם • אֲזִי אֶרְהֶה
 אֶפְרֵ • אֶרְגֵּ אֶכְרִים אֶצִּילוֹת אֶרְכַּבּוֹת אֲזַנִּים
 אֶפִּים • אֶצֶל אֶת אָדָם • אֶלְהֶו אֶרְחוֹת אֶסוּנָתוֹ •
 אֶחָרִי אֶמְרֵי אֶמַת אֱלֹהֵי • אֶמְעַן אָדָם אֵל אֲיוֹם
 אֲזִי אֶף אֶגְלֵי אֹר אֶשְׁדוֹ • אֶזְרַח אֶדְמָה אֶחָו
 אֹדוֹת אֶשְׁלֵי אֶזַנִּים אֱלֹהֵי אֶלוֹן אֶשְׁכּוֹל • אֶזְרַח
 אֶשׁוּר אֶרְנִים אֶרְזִים • אֶף אֶנְרֵי אֶסְמִי
 אֹכֵל אֶלְמוֹת אֶכִּיב • אֶנּוּזִים אֶבְטִיחִים • אֶצֶל
 אֶלְפִים

המים : אֶתְחַבֵּר אֶפְדוֹת / פִּי' שַׁעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם סָבִיב לֶאֱרֶץ כַּחגוֹרָה
 סָבִיב הַגּוֹף וּמִלִּינוּ כִּדְבַרְךָ אֶתְחַבֵּר יְהוֹשִׁעַת ח' בַּמְקוֹם ה' : אֶלְצַע
 אֶחָד / פִּי' שָׁמַיִם בּוֹרֵא תִיבֵן : אֶחֲדוּתוֹ / שֵׁלֵא יֹאמְרוּ שֶׁהַמַּה הִי'
 שׁוֹתְפִים ח' אֶכֶן לֹא נִבְרָאוּ הַמַּלְאָכִים חֲלָא בְיוֹם ב' : אֲזוּב אֶחָו
 פִּי' שֵׁלֵא הִי' שִׁיחַ הַשְּׂדֵה וְעַשָׂב : אֹר / פִּי' מַעַר לֹא הִי' כְּמוֹ יִפְיֵן
 עֵקֶן אֹר (אֲיוֹב לוֹ) כְּחוֹס לֹא עֲלֵי אֹר (יִשְׁעֵי מ"ח) : אֶכְבוֹ / פִּי'
 רֶדֶק הַגִּבְעָה אֲדִים וְחַח"כְּמוֹתֵי לֶאֱרֶץ לְהַשְׁקוֹת וּלְהַרְטִיב לַעֲשׂוֹת
 מַמְנֵה אָדָם אֶכְבוֹ כְּמוֹ וַיִּקְלָבוּ : אֶרֶב / כְּמוֹ אֶרֶץ מוֹרִי (שִׁיר ה')
 פִּי' הַק"ב לֶקַט אֶפְרֵ מִד' רֹחוֹת עוֹלָם וּבִרְאֵת אֶת אָדָם בַּעֲבוּר אֶס
 יִמּוֹת אָדָם בְּאִיזֵק מַחַח יִקְלוֹט אֹתוֹ אֶרֶץ וּכְוֹנֵתִינוּ בּוֹהֵ בְּאֶמְרָנוּ אֶפְרֵ
 כִּי אֲד"ס ר"ת אֶפְרֵ דֵס מֵרֵב : אֶגְלֵי / פִּי' עֲבֹת מַעַר (אֲיוֹב ל"ד) :
 פּוֹרֵס אֶדְמָה / פִּי' זֶרֶב עֲלֵמָה לְסוּלִיחָה לְמַחֵה וּנְפֵשׁ חַיִּים :
 אֶרְנִים / רְבוּיֵן עַן אֹרֶן בֵּל' מַשְׁגָּה : אֹרֶת

שיר היחוד ליום ראשון

אלפים ארבי אבר איל איל אחשתרנים אתננות
 אקו אריות ארנבת אבעה איים אוהים אנקה
 ארבה איה אפרוחים אף אכני אקדה אודם
 אחלקמה אוצרות אופיר אפז אשר אצרו
 אבותי אלה אשר אמרתי אונתם אותם
 אולם אשאיר אלה אלפי אלפים אשר אם
 אחשכם או אשעדם הוי אגע אותם אסף
 אלהים אפיץ אונים יל אהבת אדם איש
 אמונים אשר איה אליו אודותיו אלהים אנה
 אותם אעז ארשתו אל אמירה אחת אף אם
 איתרו אם אצלו אחר אלו אמן אה
 אששו את איתנם אחר אשר אמש אמצם
 אין אתם אף אנלה אוון אנשים אשר אמן
 אצלו אף אם אז אנודות אפסי ארץ הין (ה)
 אמונת אומן (ג) אשלי אבקי אהלות (ב)
 אברון (ד) אריאל (ה) את אדר איש

אפרתי

אורות מין עשב על אורות טלך (ישעי' כ"ו) : איל , שס חים
 חוכר : חיל , מין אחר עיין חו"ט בכורות פ"א מ"ה : אלו ,
 לשון מהירות כמו לא חן לבא (יהושע יו"ד) , והכונה
 שכולט נבראו ביום א' ובמאמר א' : אף אם איחרו , פי' מה
 שיסדר הכתוב בכל יום ויום בריאקו זאת בא להודיע כי ביום א'
 עדן לא נמרה מלאכתן אך הולאס לפועל פי' בכל יום ויום :
 אששו , לשון חווק כמו זכרו זאת וכתאוסשו (ישעי' מ"ו) :
 אמש , פי' ביום שלפניו : אמנס אין אחס , פי' לא נמרה
 בריאקס : אשלי , פי' בן עדן : אדר איש , לשון חווק וממשלה
 עיין נדריס ד"מ פירש הר"ן ז"ל , ונראה מדבריו שסמו של משיח
 אין שם ממש רק לשון גדולה כמו שמו פלא יועץ הנאמר על משיח

פי'

שיר היחוד ליום ראשון

אחריתו : אפתח אשדד אדמתו • אישחק אלעג
אלי אידו • אשמה אניל אשר או הפס הש
אודו • אלך אט • תרגיע אל אוסיף אחטא :
אתבודד אהסה אל אל אשר אויתיו • אף
אם אנוע אל אסיר אהבתי • אנא אדני אדונים
אלוף אלופים אדיר אדירים • אלי אתה אודך
אלהי ארוממך • אתה אומני אם תירא אני
אליך אבטח • אנא אלך אנא תכרח • אם
אסק אילמה אפגשה אם אציע אברון אמצאך •
אחים : אלי אתה אשחרך אם תמצא אפריון
אמן ארוכתי אשר ארוחתי • או תישר אתקן
ארחותי • אברך אלהי תמן :

שיר היחוד ליום שני

שיר היחוד ליום שני , לצורי וקוני , המלבן אודם שני :

בשני בורא ברא בריאה בעליונים ברואי ברק
במראה בזק בוערים • ברא ברכות
בצאתיו : בללם באש בהרקיעו בשחקים •
בעתום בלהות בהבליגם בנערתו בעים באשר
בראשון

בשיבא משיח : אחריתו , פי' או ינועל הי"הר • אש אודו ,
פי' תאות יב"ר : אפס , כמו בהוסע' עד אפס מקום פי' אפס
היותו עוד : אסק , לשון עלי' (תלים קל"ט) : אס אמלא
אכוריון , פי' אמלא חן בעיניך : ארוכתי , לשון רפואה :
ארוחתי , פי' ששודה ופרנסתי •
ברואי ברק , פי' מלאכים : ברכות , פי' מים חלה על הנרכה
מזה (שמואל ב' ז') : בלאתיו בנבואו , פי' ג"כ
מים ולשון ככ' (יחזקאל מ"ו) : בהבליגם , לשון חווק כמו
הבבליג

שיר היחוד ליום שני . כב .

בְּרֵאשׁוֹן בְּתַחֲלֵת בְּרִיאֲתָם בְּעוֹדָם בְּאֶפֶס בְּלִי
 בְּרִיאִים (טעם למה לא נאמר כי עוב כשאי) בְּעַט בּוֹרֵא בְּמִים
 בְּקַע בָּם בְּקִיעִים • בְּהִיּוֹת בְּחַל בְּהֵם בְּרִיב בְּעֵת
 בְּדָלָם בְּרִקִיעִים • בְּעֵדָם בְּלַע בְּטוֹב בְּאֲמִידָה
 (עזר טעם אחר) בְּשֶׁגֶם בְּיַדִיעוֹת בּוֹרֵא בְּעֵת־יְחוּדָת בֵּן
 בְּתִיחַ בְּבִרְכוֹ בְּשֵׁם • בְּכִנּוּתוֹ בְּטוֹב בְּעֵת בּוֹרֵא
 בְּאִוֶן בְּהַכּוֹתוֹ בְּסִלַע • בְּאֵר בְּגֵדוֹ בְּמִים • בְּל
 בְּדוֹא בְּנִאֲמָן בִּיתוֹ בְּטָלוֹ בְּתוֹרָה • בְּמִצּוֹת
 בְּרָה • בְּעִבּוּרוֹ בְּרֵאוֹתוֹ בּוֹ בְּיוֹם בְּרַע בְּגִלְלוֹ בְּלִי
 בְּחוֹר בְּטוֹב בּוֹכִירָה : בִּינוֹ בּוֹאֵת בְּרֵאוֹתֵכֶם
 בְּעִלִיל בְּשִׁלְיֵשִׁי בְּאֵר בְּפַעֲמִים • בְּאֲשֶׁר בּוֹ בְּצַע
 בְּמִים (מנאר שמים חקלים להק"נה) בְּצוֹת בְּרִכּוֹת בְּאִוֶן
 בְּמֵרוּצָה • בְּתַלְלֵי בְּשִׁיר בְּחֻדְהָ בְּרִיצָה • בְּרִמְיֹה
 בְּקִרְיָצָה • בְּחֵן בּוֹרֵאִים בְּמַחֲשַׁבְתֵּנוּ בְּאֵם בְּמִים •
 בְּלִי בְּרַךְ בְּרַפִּים • בְּלִי בְּרַר בְּשִׁפְתֵים • בְּאִוֶן
 בְּהִלֵל בְּשָׁמַיִם • בְּבִרְאֵי בְּנֵי בְּשֶׁר בְּעִלְיֵי בְּיִנְת
 בְּעִלְיֵי בְּטוֹי בְּעִוֵי בִי • בְּקִשׁוֹ בִי בְּכַפְלִים • (טעם למה

נכרף

המנליב שור ופי' שהיום הזה נתחוקו הרקיעים / כי ניום א' עדן
 לא נבמרה מלאכתן : צעט / כ' פי' צעט שזוה הק"נה להיות
 מים מעל לרקיע הי' מים מריבים ו"עו עד שנעט הק"נה ומהם
 נתהוה המחלוקת ע"כ לא נאמר טוב בשני : בן בתים / הוא פסת
 ר"עה : נכנותו בטוב / פי' משה נקרא טוב ונענש במרינת מים
 שנבדא בשני לכן לא נאמר כי טוב בשני לידע כי לא נענש רק על
 ידי מים ויום רעה הוא כי זוה הי' ענשו : בלע / כמו כמו בלע
 ה' את מעשיה (ישעי' י"ד) : נקק צוקקים / פי' ריקות יצוקו
 את חרבה (ירמי' ג"א) : צולעים בלע / לשון גולה נחקו :

בחדשות

שיר היחוד ליום שני

כראי יום שני (כראי יום שני) בהביט בורא בהיר בשחקים *
 בקום בני בליעל בוערים בעם בוקקים *
 בנגד בוגדים בנגדו * ביניהם בוזו בוז * בוצעים בצע
 בתקו בתרבותיהם בעוברים בטח בשוקים *
 בשנים בהשחיתם ברתחים בהפירם בשר ברית *
 בכז בראות בוראם בעמדם במרדם באין בוששה
 במעללם : בעזן בצעם כמאסאה בשלחו בירח
 בול פלה בלל בעולם : בזה בחר בשני בצורת
 ברכות בהוראות בשטופים * בהיות במקראות
 במעשה בראשית בימים * בהשתוות ביניהם
 ביריבים (עשה משואר פה"קנה התנה עם המים) בוראינו בא
 בכריתות ברית בהתנותו במים בשעת בריאה *
 בהוציאו בני בכורי פלולים בעמים בכור ברזל
 במצרים * ביום בואם בתוכך בחורים בתולות
 בתוך בחורי בעם * פאים פאנשים * בהנהגת
 בהמתם בעירם בצאנם * בכקדם בעצי ברושים *
 באבני ברזל בגנזי ברומים * באוצרות בצר *
 בעברם בתוכך באין בודד במערו * בקע ברקק
 בפניהם

בחרבותם / פי' דקרו (יחזקאל מ"ז) : בעון זעם / לשון
 הכחב (ישעי' נ"ז) והכונה שלח נחמס בור דינס אלל על החמס
 וכול : בזה בחר / פי' שנאלף השני הי' המכול וכל המאורעות
 ש"מב רומו לאלף שלו / כנן ווס ח' רומו לאלף הראשון וכן יוס
 ב' וכן כולם לכן ברא מוס שני לפי שהמכול הי' נאלף השני :
 בהסתותו / לשון תכאי נגור מן ויסנו נגוים (הושע ח') עיון
 רס"י ורד"ק וחזירה נחוב / ומפלת מלילותו על ב' השמש : בעלי
 ברושים / שנטע יעקב לצורך המשכן וכשילאו לקחו אותם :
 בגני ברומים / פי' סיבות מלא אולרות (יחזקאל כ"ו) : בלר *

שיר היחוד ליום שני כג

בפניהם במנין במחוקק במשענותם • בשנית
בא בתנאי בקבצי בזרועי בני בחוני בזורים
בעמים • בעת בואם בתוכך ברא בפניהם
בתרים • בקץ פדרכי בוגדים בתוך בצרה •
בתקעי בשופר במשוך בקרן במהרה בימינו
אמן :

שיר היחוד ליום שלישי

שיר היחוד ליום שלישי , לצוד מלכי וקדושי ,
כבודי ומרים ראשי .

גבורת גואל גאה גאה • גמר געשת גולת
גבים • גרפם גללם גיא גומץ : גדר
גאון גליהם • גה גבולם גבל גבנונים : גלה
גפי גבעות גבוהות • גאו גדלו גמרו : גומא
גופר גבעל גרש גרגרי גד גפנים : גוע גושים
גרעו

זהו (איוב י"ד) : צמנין במחוקק , כ' פי' שיקרע הים לשנים
עשר קרעים כשילחו משלרים , ולעמיד לבא לשבע נחלים
כמש"כ והכהו לשבע נחלים : גרא , פי' כריחה כמו ונרא
חוקהו בחרבותיהו (יחוקאל כ"ג) והכוונה שיגזור לבורים :
גמר , פי' שק"נה גמר ביום השלישי את המים שברח ביום ב'
געשת , ענין רעש : גולת , לשון מנועת המים כמו
עלת עליוח (יהושע ט') : גבים , מקוב מים , כמו מים מגבת
(ישעי' ל') : גרפם , כמו נחל קישון גרפם (שופעי' ה') :
גיא , פי' עומק כמו כל גיא ינשא (ישעי' מ') : גומץ , ספירה
כמו חופר גומץ (משלי ב') : גה , כמו זה , כמו גה גבול
(יחוקאל מ"ו) : גבנונים , כמו הרים גבנונים (סללים ס"ח) ,
זפי' שסס גבולם הרים כידוע לעובר ארחות ימים : גלה , פי'
אחרי שהקוב המים או גראה היבשה והרים : גרש , טובאה :

שיר היחוד ליום שני

נָרְעוּ נִזְרַת נוֹאֵל : גּוֹלֵם גְּלִישֵׁת נוֹשׁ גַּם נִכְרַת
 גִּילוֹ נִזְרַת גִּידֵי גְרָמוֹ : גְּרוֹנָם גְּרָרוּ גִפְנִים •
 גְּרוּעַת גְּחוֹן גְּלַגֵּל גְּרָם גְּדוּפָתָם : גְּלַל גְּזוּ נִזְרַת
 נוֹזֵם : גְּרָשָׁם גְּלִילוֹת נָן : נִבְהָם גִּידְעוּ • גְּרָמוֹ
 גְּעֵרַת גְּזַעַם גְּוִיעַת גּוּפָם • גְּדִיעַת גִּשְׁמָם • גַּם
 גְּלָלוֹ גְּדַף גּוֹשִׁים • גּוֹזֵר גְּזָרִים • גַּמַּל גַּמּוּל גְּחוֹן
 גְּרָם גְּבָהוּ גְּהַר גְּוִיַת גְּלָהוּ גַם גְּרָר גּוֹ גְּלָלִים • גּוֹ
 גְּדָרִים : ^(קקסה) גּוֹאֲלֵי גְדוּר גְּלִמּוּדַת גּוֹלָה • גֵּשׁ
 גְּאוּלָּה

נאה, לשון לחיכה כמו סיגאה בומא (איוב ח') : גוש, דבר
 הבדל נקרא גוש כמו וילא חוטר מגוש ישי, וכדברי חז"ל גוש
 מחלק : גושים, לשון גוש עפר (איוב ח') פי' שהארץ שינה
 ליום הק"ב כי גור אומר עץ פרי ועשם עלו ופריגן שזה, היא
 לא כן עשקה רק ומולא כו' עץ עושי פרי : גם גולס, פי' אדם
 הראשון : גלישת גוש, פי' שנברא מגוש עפר : גברת גילו,
 פי' חנה שהיא בת מולו הדומה לו וכן מן הילדים כנילכס (דניאל
 א') : גורם גידי, פי' שהיתה עלם מעלמיו : גרגרי גפנים,
 אכלו מעץ הדעת כמ"ד גפן הי' גרגרי נובע מחלת גרון : גרועת
 גחון, פי' הנחש ע"ש עתיד נקרא גחון היא השיאם : גלל גזו,
 פי' בעבור שעברו ליום הק"ב הנקרא גזוי : גבהם גודעו,
 פי' מחילה הי' קומתם מארץ עד שניים לרום ואחר החטא הכיח
 הק"ב ידו והקטינו : גערת גועס, פי' שהם גרמו מיתה עד
 סוף הדורות : גדף גושים, פי' כשהארץ שנתה פקודת הק"ב
 בהולאת לחה ולא קיבלה ענשה עד כשקלל לאדם קלל גם לארץ
 עיין רש"י ז"ל : גזר גזרים, הק"ב השיב לנחש גמולו בראשו :
 גרם גבהו, הנחש הי' הולך בקומה וקופה עתה נכרת קומתו
 וגבהו גרם פי' כריסה : גהר, פי' שוטח כמו ויגהר ארצה
 (מלאכים ב' ד') : גלדו, עורו (איוב ע"ו) : גו גללים, פי'
 שמגרר בין אשפתות ובין גדרים כמאמר חז"ל היא פרץ
 גדר לפי כך יתגורר בין הגדרים : גואלי גדור, עתה
 מתחיל

שיר היחוד ליום שלישי כד

גאולה • גאל גלותי גרד געולתי • גרע גאון
גליל גוים : גבר גדיים :

שיר היחוד ליום רביעי

שיר היחוד ליום הרביעי / לה' אשר זרה ארחי ורבעי
וכנעודי הוא רועי :

דודי דלה דודנורין • דירת דבירת דוק : דרך
דליגת דישת דהרות דרגותיהם • דור
דור דורשים דתייהם • דמה דודי דמות
דוגמתייהם : דיוקנא דסהרא דברה דבה •
דודנכסין דיירו דירה דחיקא : דודי דן דינה :
דעך דליקת דורה : דלפה דמעחה : דכרית
דגרה דברי דעת דפרתי דפיתני : דחה דחיתני •
דחפני דחיפת דראון : דברי דיצה דבר דודי : דום
דלותי

מחיל הנקשה שיקרב בקץ : נרד / פי' שימך ליכלוך עוני •
דודי / פי' הק"נה : דלה / לשון הרמה : דודנורין / פי' שני
מאורות חמה ולבנה ודו הוא שנים / עב למיחב טן דו
דו / פרזופין ונחלז גם נעברי כמו חקן דופי (תהלי"י) מורכב
משתי מלות דו ופי ופי' שתי פיות ידבר אחד בפניו ואחד שלא
בפניו / (עיין שרשי רד"ק ומכלל מרשב"ס ומשב"י) ופי' הק"נה
בראשמה ולבנה / והנניחם לדוק / פי' שמים : דרך דליגת /
פי' דרך הלכס יודעים הדורות לחשוב ימות השנה : דימה /
פי' בתחילה פי' חמה ולבנה שוים בזהורם : דיוקנא / פי'
קלסתר של לבנה כמו שפי' חוספות מלחך אחד מנהג להלונס
והשני מנהג להחמס : דודנכסין / הכונה שאמרה אי אפשר לשני
מלחכים לשמש בכתר אחד : דעוך / לשון כבוי כמו ידנך נרו
(משלי י"ג) : דורה / לשון דלקות ובורה כמו דור עלמים תחתי
(יחזקאל כ"ד) : דגרה / חספה דגרים לפני הק"נה : דראון /
לשון

שיר היחוד ליום רביעי

דלוחי דאכת דאגתה : דע דומדומי דחמה
דבקתי דריסת דגלגלך • דבריה דברה • דליקתי
דק דלוח • דברי דודים דבר דודי
דינה דפיתי דוד דגמתך : דעו דודי דורות •
דודי דקדק דאתי תבא דעתה • דברי דופי
דאינשא : דמה דאשד דם • דינא דידעק
דלתותיו דיתרפקו דביקת דודים :

שיר היחוד ליום החמישי

שיר היחוד ליום החמישי • ליוצרי המקשיב לחשו •
לפניו אשפוך שיחי ורחשי :

היום החמישי התאזר הבורא השמים • הוא
האלהים הרוקע הארץ המיסר האיים •
הרופף הים : המעופף העופות המהגים •
הפרה הדגים • הרבה הסוגים • הזמין התנינים
הגדולים • הפריץ הימוני הפהמות החיות
הטהורים • הכין המינים הטמאים האסורים •
השניא הרמשים המנתרים • היום הזה היתה
הברכה

לשון חרפה : דנר דילה / פי' בק"נה מפיים ומנחם להלבנה :
דמדומי דחמה / פי' שמקבל והורה מהחמה לפי שהלבנה נראה
אף ביום : דליחת / לשון עכירה כמו וחדלח מים (יחזקאל לב) :
והכוונה שהשיבה שרגא במהירי מה מהני' : דוד דוגמתך /
פי' לדיקים יקראו על שמך דוד הוא הקטן : דאחייחנא
דעתה / פי' שפיים להלבנה : דופי / הכוונה שאם ינולו אנשים
שיפייסו ויעשו שלום •

המהגים / כן קרא לפלג העופות ישעי' ח' : הסוגים / ככל מין
יש כמה סוגים : התנינים / הוא סלויקן ובה זוגו •

ואתן

שיר ה' הוֹדוּ לַיהוָה לְיוֹם הַחֲמִישִׁי כה

הַבְּרָכָה הַתְּרַבּוֹת הַתְּהִים • הֵנָּה הוּא הַצְּמִיחֹת
הַרְוֹת • הַיּוֹת הַדְּיָגִים הַפְּוֹרְשִׁים הַמְּכַמְוֹרֹת •
הַמָּה הַמְּחַסְרִים • הַיּוֹת הַבְּרָכָה הַרְאוֹת
הַתְּמַלְאוּ הַיְאֹרִים • הַדְּוֹגוֹת הַכְּרִיֹּת הַמוֹנְעַת
הַתּוֹהוּ הַמְצִיא הַבּוֹרָא • הַגַּם הַתְּנִין הַגְּדוֹל
הַרוֹכֵץ הוּא הַלּוֹיֹתָן • הַדְּוֹגוֹתוֹ הַעֲרָה • הַבֵּן
הַאֲלֹהִים הַנְּעַרְץ • הַלֵּא הַפְּרוֹת הַזּוֹג הַלֵּז הִיא
הַסְּבָה הַמְּסַבֶּבֶת הַתְּפוֹרֵר הָאָרֶץ • הַרְג הַנְּקֵבָה
הַמְּלִיחָה הַצְּפִינָה • הַעֲמִיק הַרְחִיב הַגִּיט הַדְּגָה
הַלֵּז הַקָּדֵשׁ הַקָּדֵשׁתִּי הַכְּנוֹת הַמְּשַׁתֵּה הַגּוֹנָה •
הַרוֹת הַצְּדִיקִים • הַמָּה הַמְּחֹקְקִים הַשׁוֹמְרִים
הַחֲיִקִים • הַתְּנַחֵם הַיּוֹצֵר הַרִים • הַיִּמֵּין
הַתְּגַלְגְּלוֹת הַדְּבָרִים • הַלֵּא הֵנָּה הַיּוֹבֵן הַתְּעוֹרֶרֶת
הַלּוֹיֹתָן הַתְּאֹוֹת הַתְּחַבְּרוֹת הַמִּינִים הַנְּשֹׂאֲרִים •
הַעֵת הַזֹּאת הַסְּרִיסוֹ • הֵנָּה הַעֵת הַכָּא הַלוֹט
הַלוֹט הֵן הַמָּה הַתְּעַתְּרוּ הַיּוֹת הַכְּרָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת הַתְּעַדְנֹת הַנּוֹטְרִים • הַחֲכָמִים הַהוֹרִים •
הַפְּשֻׁטִים הַעוֹדוֹ הַעֲתִיד הַתְּהַלְקוֹת הַחַבְּרִים
הַזּוֹכִים • הַבְּתֵר הַאֲחָד הַיּוֹבֵן הַטּוֹבֵן • הַזְּבֵד
הַשְּׁנִי

ואוסן הנזכרים בתנ"ך ביבשה מיני נחשים הם : הנס התנין ט' /
פי' אפילו כלויתן אשר כל העולם נרגר חרדל לפניו אף אלי
צרא בת זוג : כדווגוסו בערפ / לשון דבוק כמו קיר ערה מנן
(ישעי' כ"ג) : בנינה / לשון הפסוק דרך גפני גדרו כנינה
(יחזקאל מ"ב) וח"ל משעשים בזה הרבה : הרסיסו / פי' לשק
שנירה / כמו כבית הגדול רסיסים (עמוס ו') : הן כמה / פי'
פלויתן ונקבא : הכמר ט' / כמאמר ח"ל ב"ג : הדוריס /

השני התענגות הצלצל • החלק השלישי
 הזקעת הקמיע • הפלג הרביעי המה העוקים •
 השאר הזרות הלאה הקוף הדורים העיר
 העליזרה החשובה • ההיתר הפוכה הברת
 השוככה • הנרה הבהמות הררי האלף הקריר
 הנקברה • הלא הדברים הנאמרים • המרה
 הפלאות הנקברים • השנות הסדרים • התשובה
 הנכונה הפשר המלח הוא התולת (הוללת)
 הקרואים הגם הבאש הבאיש התלע התולעים •
 הנה הדגים המלוחים היא הארתת השועים •
 השמים האלה החבא החביא • העריך הסעודה
 הקדושה הרחבה • הערת המלאכה החרבה •
 השקיה הפורא הצפת המים הזדונים •
 הצרות הפאות הגלות החל הזה המונים
 המונים • הנה היות האלף החמישי • החרת
 החזיק הפורא היום החמישי השרצת התנינים •
 הלא הביטו האזינו המית המולה הגדולה היה
 הקיפה הזעקה היות הלמות העתים התחתים
 השלכתנו

הוא חומת העיר ונקראים ע"ש שהם מעוקמים (ישעי' מ"ה) :
 הוללות / פי' ננאי לה כחמר חו"ל כשרא מליחא לא מעלי כורי
 מליחא מעלי : המלכה / החרבה (יחזקאל ל"ה) : הסקיף כו' /
 פי' כי ששתימי המעשה מרומן לאלף שלו כבר נוכד ביום השני /
 ואלף החמישי כי לרות רבות ושרביע הנלות הורד כידוע לקוראי
 בספרי הזכרונות לכן ברא הדגים ביום החמישי / כן מונס הגדול
 בולע לקטן הימינו : החרה החזיק / (נחמ"ג) פי' החזיק
 רק"ב במלחמה לשון מושאל הוא כלפי מעלה : היך / כמו איד

שיר היהוד ליום החמישי כו

הַשְׁלַכְתֵּנוּ הַתְּרַמּוֹנָה • הֵן הַגּוֹיִם הַשּׁוֹלְלִים
הָאוֹדִים הָעֵשְׂנִים הָאֱלֹהָ הָאֲמֹרִים הָאֵחָ הָאֵחָ
הָעִזּוֹ הַלּוֹם • הַמְצִיאוֹ הַתּוֹאֲנָה • הַשְּׁחִירָנוּ
הַתְּעִיבוֹ הַדֶּר הַכְּרָמֶל הַרְנוּ הָעִיר (הוֹמְיָה)
הַמוֹנָה • הַמְעֵרוֹת הַפְּרִיָצִים הָיָה הַבֵּית הַזֶּה
הַמּוֹעֵדָה הַמְזוֹמְנָה • הַחֲרִימוּ הַמְדִינָה • הָרְסוּ
הַיֵּכָל " הַיֵּכָל " הַמָּרָה הַיָּדֵד הַיּוֹשֶׁבֶת הַיָּא
הַפּוֹכֶת הַחֲרָב הַיּוֹנָה • הַפּוֹזוֹת הַזֶּן הַמְּפֹלֶת
הַמְּדַרְיָגוֹת הַיְהוּדִים הָאוֹמְלָלִים הַיְעֻזְבוּ הַיּוֹבְחוּ
הַיְחִיו הַיִּבְנָה • הַנֶּה הַיּוֹא הַיּוֹצֵר הַיּוֹא הַבּוֹרָא
הַיְאֲמִירוֹ הַסְּגִילָנוּ הַבִּיָא הַתְּלָאוֹת הָאֱלֹהָ הַרְעָה
הַגְּדוֹלָה הַזָּאֵר הַיּוֹרֵת הַשְּׁטִיעַ הַגִּיעַ הַתּוֹר
הַמְּעֵלָה הַיּוֹא הַתְּחַלֵּת הַקֶּץ הַגְּאוֹלָה הַרְבִּיעִית
הַנְּכוֹנָה • הַלָּא הַיָּא הַעֵת הַאֲסָף הַמְּקָנָה :

נבואת

בא' ואיך יוכל עבד אדוני זה (דניאל יו"ד) / עוד בד"ה א' י"ב
סיך אביא אלי את הארון / הלומוס / לשון שגר וכתום כמו
להלמות עמלים (שופטים ה') : החתומים / לשון קתת
(קהלת י"ב) : המונה / הכונה בזה שחרנו עיר תשואות מלאה
חכמים וכופרים הנקרא אומנה ובערכאות נכתב שומנה ונס
לש"ה ככין ושה העיר המונה (יחזקאל ל"ט) אחרון דמין : המה /
פי' הנוים המה : הידד הושבת / פי' שבת משום לבינו : היעזבו
כו' / לשון הנסוב נחמיה : היונחו / וכי יונחו
ונחי שמחה בניין : היחיו / לשון רשאה הנא בדרך שאלה כש"ה
כי עלתה ארוכה לחומה : מי יתן / תבנה תכונן במהרה
בימינו אמן •

שיר היתוד ליום השישי

שיר היתוד ליום השישי , לבוראי מוצאני משוט רפשו •
אליו אשא נפשי :

בואו והשתחוּו לאלהינו בוראינו גואלינו
אבינו מלבינו • נהללו נשבחנו
נפארינו • שלכבודו בראנו • בהתמו יצירתו
ובראתו בנמרו מלאכתו עולמו ומלואו מעונו
ומכוננו למשררתו וקדושו ולשנאנו ואראלו
ואופנו ותרשישו • ואדמתו וארצו לבהמתו
ולתייתו ורמשו • ובהקימו סודו ועצתו למלאכיו
באמרו ארצו תוהו ובוהו עודנו • ואישו לשמרו
איננו • נעשהו כדמותינו וכצלמינו • מענותנותו
ילמדו עמו ונחלתו • שישאלו בעצתו לזולתו •
ומלאכיו אותנו הלעיבו • השחיתו הרתעיבו •
השיבוהו ידענהו מנעורו בעודנו באבו • יצרו
ותאותו תרמיתו ועותתו בקטנותו • עודנו קמו
עמדו בהעלותו העניו למרומו • בהחילו רוחו
לפעמו • להנחילו דתו ושעשועו לעמו השטינו
עליו והכלימו • הלשינו וגרפו • קטרנו וחרפו •
ובהושיטו אצבעו נשרפו (עמ"ס חזור לענין ראשון חיד
טכרא חדס נכמר ינוריו) • בוראינו אצבעותיו צברו
עפרו ועשהו גולמו ובהפיחו בו רוחו ונשמתו •
כלו זממו ומגמתו • שעלו במורשו בראשיתו •
וזהו שאיחרו ביצוריו בהלבישו גאונו ונאותו •
יעמדו לעומו • ויהסו קולו ונאמו • ויאמרו לו •
יתישו וזביבו קדמו • ובהביאו בוראו לגנו ועדנו
בהפילו שינתו ותנומתו עליו צלעו בהעבירו

ממנו

שיר היחוד ליום השישי כז

מִמְנוּ • חֶסְדוֹ וְאַמוּנָתוֹ הִרְאָהוּ בְּהַחְזִירוֹ אֵלָיו
שִׁפְחָתוֹ לְשִׁמְשׁוֹ זֶהוּ אֲשֶׁתוֹ • וַיְצַו אֱלֹהֵי וּלְאִשְׁתּוֹ
שִׁיזְהָרוּ מֵעֵצוֹ מִלְּאֲכָלוֹ שִׁפְרֵי־יֵשׁוּ לוֹ (כמאן דאמר
אילן שאכל אדם הראשון אחריו הי' ועשו ופריו שוים) וּבְעֶבְרוֹ
בְּרִיתוֹ יוֹצְרוֹ גִרְשׁוֹ מִחֶבְלוֹ וּגְזָרְלוֹ • וּמִרְדּוֹ מִגְּבוּלוֹ
וְזָבוּלוֹ • עֲזָנֹתָיו לְכַדוֹ אוֹתוֹ • מִשְׁפָּטוֹ וּשְׂאֵתוֹ •
מִיִּתְרָתוֹ לוֹ וּלְאִשְׁתּוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו לְבָנוֹ וּבָתוֹ •
וּבְרֵאוֹתוֹ סְרַחוֹ וְאֲשֻׁמְרָתוֹ • יְשִׁיבָתוֹ בְּשִׁקּוֹ
וְתַעֲנִיתוֹ • מַחֹלְלוֹ בְּרַחֲמָיו רַחֲמוֹ וְחַנּוּנוֹ • דַּעַן
וּרְאוֹ דוֹרֵינוּ פְּחָדוֹ וְתַרְהֵנוּ מֵאֱלֹהֵינוּ • בְּהִיּוֹתוֹ
אֲבִינוֹ מַעֲשֵׂהוּ מִמְנוּ • וּבְעֶבְרוֹ מִצּוֹתוֹ בְּשִׁגְגָתוֹ •
שִׁהַשִּׁיֵּאתוֹ אֲשֶׁתוֹ • בּוֹרְאוֹ הִפְהוֹ בְּחֶבְטוֹ • וַיְצַו
לְצַו קוֹ לְקוֹ מִשְׁפָּטוֹ • וּמַגִּנוֹ וְעֵדְנוֹ וּמִרְזוֹנוֹ
הַשְּׁמַיִטוֹ • וּבְעֶבְרוֹ אֲנַחְנוּ וּבְנֵינוּ עֲוֹנוֹ סִבְלָנוּ •
אֲבָדְנוּ כָּלְנוּ אֲבָדְנוּ • נַחְנוּ כָּלְנוּ הִרְגַּזְנוּ לְבוֹרְאֵינוּ
חֲטָאנוּ עֲוִינוּ • וְעֲוִינוּ עָנוּ כָּנוּ • וּבְמַרְיָנוּ גְרָלֵינוּ
מֵאֲרִצֵּינוּ • הִכִּינוּ אַחֲיָנוּ בּוֹאוֹ וְהִתְפַּלְלוּ
לְאֱלֹהֵינוּ • יִתְקַנּוּ דְרָבֵינוּ לוֹ יִתְגַּלְלוּ רַחֲמָיו עָלֵינוּ
וַיִּשְׁיַעֲנוּ וַיִּשׁוּבוּ עִמֵּינוּ לְאֲדַמְתֵּינוּ • אָמֵן •

עזי

אמר זאב הכהן בוכנר / יען וביען כי ידי יסדה שיר של כל ימי
השנוע / כל יום בהתחלת אות שלו כמו ביום א' באות א' /
וביום ב' באות ב' / וביום ג' באות ג' וכן כלם / לכן גם ביום
השבת וממתי ליסד בהתחלת כל תיבה באות וי"ן / אולם שרשי
הו"ן קטן הוא מהכיל את העולת שבת / ולשוני נלמה לכלכל
במשפט המליצה / ולחסוף חף סנסן אחד / לכן נמלך לבי עלי
ליבד קלת דיני שנת אשר בכל תיבה יבא אות וי"ן או בהתחלת
תיבה

שיר היחוד ליום השבת

שיר היחוד ליום השבת, לא שוכן סנה בלבת, וינוצרינו כבבת.
 עזי וזמרת לעוזרי וזקפי • המזיח זעמי וזעפי •
 ואחיות זלעפתי • המזהיר זיו זהרו ומרמו
 רוזן ורחוץ • המזביר זכר זכרים ומזמן מזון •
 הזהירנו בזכירה • ומלזמר בזיני זמרא • מלזרות
 במזרה • ומלזרוע זונים זונים • זנים וזרעונים •
 וטלגזור במגזרות הפרזל ובמזמרות הזלזלים •
 והנזהרים יזכו לזר זהב זלים • זמורת זרים
 יזהירו מלזיונו • ומלזרוק זיון וגזוסטראות מזו
 לזו : ובזיתים מלעזוק ומלאזרי זיקות בזק : הגזוז
 גיזה וניז • גלזו ומלזיו • והזריז יעלוז • גזרו מלשונ
 בגזוי זרים • מגזירה שיגזור לגזרים • אזהרה
 מלאחוז

מינה / או באמלע אונסופו / ואספתי אפס דיניס כמה כמה
 דאחי לידי :

עזי וזמרת / פירוש אומר לה' העוזר וזקף כפופים : המזיח /
 לשון הסרה שמסיר ממני' הועס והועף והרוח
 זלעפות : המזהיר כו' / פי' ה' מלא ארץ כבודו ומאתו נהמה
 כל רוון וסודות ונבואות : המזביר / פי' שהוא מכין מזון לכל
 בריותיו : הזהירנו בזכירה / פי' שהזכיר בשמירת שנת זכור
 ושמור : זיינא זמרא / כי הוא השמעת קול בשבת : מלזרות
 במזרה / זורה הוא אב מלאכה : זונים זונים / פי' מיני הנאכלים
 על למינהו תרגום לזינבו : הזלזלים / לשון הפסוק וכתת
 הזלזלים (ישעי' י"א) : זהב זלים / לשון הפסוק הוליס והב מכיס
 (שס מ"ו) : זמורת זרים כו' / אס ימלא ענפים תחת אילן יזהר
 מלטלעל בשבת משום מוקלה ואף אס הענפי' ההס ניכרים שאינם
 מאילן זה אעפ"כ לא יעלטל / ובמאורי זיקות (שס כ') / פי' שלח
 לבער אס בשבת : בזק / כמראה הבזק (יחזקאל א') / פי' אס
 פינלא מן החרסים : יעלוז / לשון משנה : מלשונ כו' / פי'
 שלח

שיר היחוד ליום השבת כח

מִלְאָחוֹז זֹחַל לְמִזְרוֹ • וְשִׁוְהַל מֵאִיזָה נֶזֶק אֲוִי
 יִחְזִיק וַיִּבְזַע • בְּמַחֲזוֹת הַפְּרוֹזוֹת • יִזְחַר מְלִיזֵל
 בְּכֹמֵז וְנָנִים וְעִזְקַת זָהָב אֹפֵז • וְחִרְזוֹרֵת פֶּז •
 וּבִזְוֵג דְּמַחֲזֵי כְּאֵזֵל לְמִזְבֵּן • זִפְתַּת מִזְעֵר כְּבִרְזָא •
 זָבֵל כְּזֵרַע : הַזְחַל מִגְּזֵלָנִים הַמְזוּיָּנִים הַבְּזוּזִים •
 וְשִׁאֲחוֹז תְּזוּזִירַת וְשִׁוְהֵרוּ מְזִיקוֹ לְהוֹזִים : אֲוִי
 לְזִקְקִין יִזוּ וַיִּזְרָה • וְלַחֲזוֹת בְּזִיו זְהָרָה • זוּ גִזְרָה •
 וְהַחֲזוֹן יִחְזֵה וַיִּשְׁוֹף לְזַעִירָה : שְׁמִזְרֵעוֹ הַחֲזִיקָה
 יִזוּעוֹ וַיִּנְזְרוּ וַיִּזְכְּרוּ בְּזִכִּירָה • זֹאת אֵיזוֹן וַיִּזְאִינוּ
 אֲוִיזוֹן שְׁבִזְדוֹנוֹ וּבְאִזְהָרָה רוֹזְנִים יִזְקִי בְּזֶק וּזוֹלַת
 אִזְהָרָה נְגִזֵר בְּזַעִירוֹת זְמֵנוֹ • וּבְזוֹלַת מְזִיקָה
 יִזְבַּח זְבַח • בְּזִוִּית הַמְזַבֵּחַ • זֹהֲמַת זְכָרוֹת
 בְּזִמְנוֹ

שלא ירחץ בכפור הנגלד משום שיגזור לגורים ונמס כמים ונוולד
 מים בשבת : וזחל / נחש ופי' הלד נחש בשבת אם לרפואה חייב :
 ושחל מאיזה נזק / פי' אם מתעסק בו שלא ישכנו פטור : יבוע /
 יבקע מוחו : במחזות הפרוזות / פי' עיר שלא עירנו : למזבן /
 כמו שאמרו חז"ל דמחזי כאלו לחיבגי פי' למזבן : זפת /
 שיעורו חז"ל לפקק פי' חביות : כנרזא / פי' נקב / אכה בדוד
 ובקיר חרנס ואברזגא כנוסלא : זכר כו' / לשון המשנה המכנה
 את הנר מפני שהוא ירא מפני גויס כו' : זחל / פי' ירא ופחד
 כמו זחלתי ואירא (איוב ל"ב) : סזוויס / פי' רוח רעה :
 לכוזים / פי' בשביל החולה שיטן פטור הוויס סוכניס (ישעי'
 כ"ו) : לזקוקין יזכ ויזרה / פי' יבנה כמו ואש זרה הלאה :
 ולחזום בזיוזרה כו' / פי' לא יקרא לאור הנר שמא יעה / אבל
 סחון מוסר לשווף לראות / כמו שזפתהו עין אי' (איוב כ') :
 לזעירס / פי' לקטנים : נגזר בזעירות זמנו / פי' בעודו באיבן
 ועול ימים זהו כרת : בזק / פי' סקולה באגנים / כמו ויפקידם
 בזק : ונוולת מווימה / פי' בשתנ : וזהמת זכרות בזמנו נגזר

שיר היחוד ליום השבת

בזמנו נגזר • ולחילת זבוי יזמין מזרון למזור •
 ומהשחזות איזמל יגור • יזחר סמזון איזוב שזהו
 מזור • וזלתי יועזר • שלמעוז ודחזוק יתעזר •
 תבור גנוכה • ותזקק לזית זך • זולתי זפת
 שזהרו נועד • יזקוף וזיף למזונך • והעוזר
 המפור חזוים • יעזר ויחזור זוים • תעלו
 בזכירה וזמך יולזל מעזבונך • ולמזוזה יז
 זכרונך • תזהירנו בזכירה מאז התפורו זקנינו •
 במחוז זרמת זרע זננים • רוזנים פרשו זכר
 שיעלו בזכירה • זאת יחזו להתיק באזרחותיה
 גזון מנתזות פנויה וכוזין • זיח מזעפיה • גוע
 זדים הזנבחים למזלות ולמזירות וזכירת
 נזהרים אז בזכיות נזכרים :

שיר

כו' / פי' מילכ בזמנו דוחה שבת : מזרון / הוא כמו סמרטוט כמו
 מזרון היולא מן המטע אך מהשחזות סכין ימנע יען כי אין זה
 הכשרה מילה : שזה מזור / פי' רפואה / רק יועזר שהוא חף
 מאכל כריאים : שלמעוז / פי' כריא : נועך / לשון הפסוק /
 כמו יפי נזמכו (שס י"ז) פי' כנוי : מעיזונך / מן משא ומתן
 שלו ופי' שלא יעסוק במחשבתו בענין מסחר : יזה זכרונך / לשון
 הפסוק אחר הדלת והמוזס שנות זכרונך (ישעי' כ"ו) : במחוז
 זרמת זרע זננים / פי' מזרים : גזון / פי' סמנעיון : פנויה /
 פי' אננים : נוע זדים כו' / פי' אפילו עובדים לכוכבים ומזלות
 כדור אנוש אך אס נזכרים בשמירת שבת מוחלין לו עונותיו :

שיר

זו' / פי' מילכ בזמנו דוחה שבת : מזרון / הוא כמו סמרטוט כמו
 מזרון היולא מן המטע אך מהשחזות סכין ימנע יען כי אין זה
 הכשרה מילה : שזה מזור / פי' רפואה / רק יועזר שהוא חף
 מאכל כריאים : שלמעוז / פי' כריא : נועך / לשון הפסוק /
 כמו יפי נזמכו (שס י"ז) פי' כנוי : מעיזונך / מן משא ומתן
 שלו ופי' שלא יעסוק במחשבתו בענין מסחר : יזה זכרונך / לשון
 הפסוק אחר הדלת והמוזס שנות זכרונך (ישעי' כ"ו) : במחוז
 זרמת זרע זננים / פי' מזרים : גזון / פי' סמנעיון : פנויה /
 פי' אננים : נוע זדים כו' / פי' אפילו עובדים לכוכבים ומזלות
 כדור אנוש אך אס נזכרים בשמירת שבת מוחלין לו עונותיו :

שיר היחוד לראש החדש כס

שיר היחוד כולל ליום ראשון של כל ראש חודש ומודע, לה' דרכו בקודש, הדיע וראש חיד באוסיות מא' ועד למ' ד מסונד, וכולך יפס רעיתי ומ"ס אין נד, ואף ימר אוסיות עד הי"ו לא באות ולא יהיה, סיה לא פסיה, עורדו ולא מדע מקומם סיה.

אֶהְיֶה בְּגִילָהּ אֱלֹהֵי אָבִי גִדְל כַּח כִּי הוּא
הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה : אֱלֹהֵי יָאָה לְהֵלֶל
הוֹדוּ : כִּי הוּא לְבָדוּ : יְחִיד בְּיַחְוָדוּ : הוּא בְּבַד
וּטְאָטָא אֹבֵל יוֹבֵל וְגִלְלוּ אֵל גְּבָא וְגִיָא : וְגִבְל
גֵּה גְבוּל בְּחוּל : אֹהֲלֵי יְגִבְיָה גִלוּ וַיִּזְוֹב וַיִּזְחַל :
וַיֵּאבֵד לְחֵלֶד וַיִּבְלָבֵל בְּבַהֲלָהּ כָּל חַי הַיּוֹלֵד :
בְּזָה הַחֲדִיל : וּבְגִבְוִל הַבְּדִיל : לְבַל יִזְוֹבוּ וַיִּגִּיחוּ
הַלְאָה וְגִרוּ בַל יִגְדִיל : וְהוּא אֱלֹהֵי בְטַח בְּדַד
בְּיָדוֹ חוֹלֵל חֵלֶד לִיְדִידוֹ וְחַבְלוֹ : וַיִּט אֶהְלֹ
וַיִּבְלוּ טָלְלוּ וְהִיכְלוּ : לְגִדְוֵי אֵילֵיוֹ וְהִילוּ : וְאִז
הוֹחַל לְהֵלוֹךְ בְּחוּג חֵרֶד כָּל חַיָּה רֹב וַיִּזְאָב
וְלָבִיא כָּל אֱלֹהֵי גְדוּלֵי כַח וְאֵיל : וְהַחוֹלֵד וְהַכַּח
וְהַלְטָאָה

כבר, לשון נקוי כמו הסכנדו כילק (נחוס ג'), וכן כנד מכלי חמדה (סס ג) : ועאטא, גס כן כנד (ישעי' י"ד) : אובל, כן יקרא המים במלות טונוס כמו אובל אולי (דניאל ח') : יובל, גס הוא מים כמו ועל יובל ישלח שרשיו (ירמ' י"ו) : אל גבח וגי'א, פי' הק"ב כה צוה שיקוו המים אל מקום אחד : גה גבול, פי' זה גבול (יחזקאל מ"ו) ובאב' במקום זי"ן כמו בג לבוים מספטונו : בחול, כמס"ה שס חול גבול היס : ויזוב ויזחל, לשון כגרה וספיכה כמו חכן הווחלם (מלאכים א' ח') , וכדח"ז המוטילה אין לה חוקה : בידו חולל חלד, עס"ה ככי ידו יסדה ארץ : אהלו וובלו, פי' הס שמים לרום : לגודדי אליו

שיר היחוד לראש הודש

וְהִלַּטְאָה גְדֵי וְטָלָה אֵילָה וְאֵיל : וְדָאָה בְּגַב
 חֶלֶד אֵיהָ דָּאָה גּוֹבֵי חֶגֶב גּוֹזֵל וְיִזוּ וְחוּל : וְיִדְגָּה
 הַדְּגָה כָּל אֵלֹו יַעֲדוּ גְדוּר כַּחֲלוּל : וְהוֹלִיד אֶגְלֵי
 טַל וְאֵד וְחִזִּיז וְאֵז גְּדִלוֹ וְנִגְמָו בְּדֵי אֲזוּב אֶחָו
 וְחִלַּב חֶטָּה וְכָל זִגִי יָבוּל וְכַלִּיל : אֵלָה
 וְחִוָּת וְאֶמֶד לוֹו זֶאֱגוֹז וְאֶבְטִיחַ וְדַבְּלָה : כָּל אֵלָה
 יִהְיוּ לְכָל הֵי וְלְכָל גּוֹיָה וְגּוֹיָת וְלַחֲתִיָּה לְאֹכּוּל :
 לְלַחֲוֹךְ וְלְכַלְכַּל : וְלְכָל אַחַר יִהְיֶה בְּגוֹ וְיֵט אֶלְיוֹ
 אֹכֵל : וְאֵל כָּל אֵי וְגַבּוּל אָבָה : לְהַחֲטִיב
 בַּחֲטִיבָה : הֵלֵא הַפִּיטוֹ כִּי פִאֵי הַחֲוִילָה יִהְיֶה
 בְּדִיל וְכַדְכַד וּבִהַט וּבְדוּלַח וְטוֹב זְהָבָה : וּבְגַבּוּל
 הוֹדוֹ בְּגְדֵי הוֹד וְחֻטֵי בַד : וּבְגַלְלִיל אַחַד יִהְיֶה
 גְּזָה לְבַדָּה : כִּי יִגְזוּזוּ גְזָה וְיִטְוּ טוֹה לְבַגְדֵי כְבוֹד :
 וּבַחֲכָל אַחַד לֹא יִהְיֶה יָבוּל כָּלֵל : אֲבָל יִהְיֶה
 בּוֹ טֵיט וְכַבּוּל וְיִגְדִּלוּ בּוֹ אֶמֶד וּבְכָא וְכָל הַחֲתִיָּה
 יִלְכוּ הֵילָךְ וְהֵילָךְ בְּכָל הַחֲבָל הַזֶּה : וּבְאָב
 וּבְאֵלוֹל

אליוכו' / הם מלאכים : צנצ חלד / לשון ברום חלד כמו
 וסננה לך נב (יחזקאל י"ז) : זיו וחול / שמות העופות זיו
 שדי (תליס פ') / וכחול חרכה ימים (איונ ח') / וחז"ל קראוהו
 מורשני (סנהדרין כ"ז) : גדלו ובאו / פי' למחו כמו הביאה
 בומא (איונ ח') : וכליל / פי' תבואה ומספוא : בנו / לשון
 פתב (דניאל ח') / ובג הוא שם הטלל לכל מיני אוכל : לסחטיב
 נחטיבה / פי' הק"ב הסביל לכל מדינה בסבולה מיוחדת אשר
 יכלל במעלותי מה שאין במדינה אחרת ומטיבה לשון חובה כמו
 חטובת אטון (משלי י"ז) : טיט וכבול / פי' בעלת חול ורפש
 שנסקע הרגל בטיט (מלאכים ח' י"ז) : וכא / פי' מין חילן
 ממול הכנאים (ט"ב ח') / ופי' כי שם שכיח יערוק ומורשים
 אשר

שיר היחוד לראש חודש

ל

ובאלול יחד יבואו גדודי חיל פגוב גובי ללכוד
 כל החיה בחכה לחבל ולאבד : ויזכרו זכר :
 אך פאלה גלדי החיה לבד : וכל ההבדל הזה
 וכל ההנהיגה הלזו הוא כי לא ילוח פגבול אחר :
 כל טוב יחד : ובגבול זה יפחד : אך האל הטוב
 הוא בפבורו איה ואכה : לחולל חלד ובכל
 חבל וגבול יהיה טובה וחוכה : יחד בזה יחבא :
 אזי חלב ויבול וטוב הגדל פאיזה גבול ואי הוא
 בזול יוליכו אלה לאלה ויבולו זה בזה וכה
 יולידו חיל וכל אחר יבלה חיו פשיכה : ולו יהיה
 החלד כולה : פלולה בכר טוב בלי הבדלה :
 יכזבו בהבטחה ולא יביטו הטוב גדול פח האל
 ויגידו לא ידו חוללה : ופה יגלגל בכל חיו
 חקר • זה ילכד בחבלי הטאז ויהיה בזוי וחדל
 ויבוא אליו בידו ואירו : וילך בלא פח בכאב לב
 בברויי

אשר החיות יקוננו הם : ובאב ובאלול / פי' יש גבול נפאס
 לפניות מורחיים הנקרא סבריא והיה מקדס חסם מוטות כנפי
 קדר וכעת סרים למשמעת ממשלת רוסיא הוא יון וטיא ארץ
 מלחה ואינה מיושנת כי אם מעט מוער לא כביר ועיר עול קנא
 הוא מערופולון ומחמת הקור וכיזוטיט סיון לא יוכלו אנשים לסבול
 האויר וסם בחורשים רבו כל מיני החיות ובאב ובאלול יבואו אנשי
 חיל ועם כלי נשק יצטרו החיות ויעשו סחורה עם עורות
 המתנוססים נדמים יקרים כמו עורות זאבים ודונים למורות
 ול'ים ואוחים : גלדי החיה / פי' צעור החיה כמו שק חפרתי
 עלי גלדי (חוב י"ז) : טובה וחובה / פי' מעלה וחסרון יש בכל
 מדינה ואקלים : יולדי חיל / פי' עושר ולולי זה עיין בס' חובת
 הלצנות ושאר ספרי מחקר : וידחה הילוכו בחלכו / פי' רחוק
 הליכו

שיר היחוד לראש חודש

בְּפִלְוֵי בְּגָדוֹ : זָלָא יֵאכֵל בְּטוֹבָה כִּי דַל הוּא
וְהִילֵךְ וַיֵּרֶל כְּבוֹדוֹ : וְלֹא פוֹכְחוּ יְהִל וַיִּגְבְּהוּ
בְּדָיו וְזָלְזְלוּ יַגְדְּלוּ : וַיִּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדֵּל : וַיִּבְלֶה
כָּל חַיֵּי הַכֹּל בְּחַדְרוֹ וַיִּלְכֵּד בְּאֶחָד אֹהֲבֵי הָאֵל
וַחֲכִיכּוּ : וַיִּלְט בְּכַנְדֵּי בַד וַיִּדְחֶה הַלִּיכּוּ בְּחֶלְבּוֹ :
וַחֲלִיו וַזְחִכּוּ : יִהְיֶה לוֹ כְּלָבּוֹ : אִזִּי אֵלֶּה לְאֵלֶּה
הַטִּיב יִטִּיבוּ : זֶה יִלּוּחַ לוֹ בְּחִלּוּאָה אִזִּי יִכְבֵּד לוֹ
בְּזֻחָבוֹ : וְזֶה פוֹחוֹ לְאֵלֶּהוּ וַיִּחַלֶּה לִּי לְהַטִּיב לוֹ
כִּי יִהְיֶה לוֹ יִהְיֶה : וְזֶה הוֹכְחָה יִבִּיאוּ לְבַטּוּחַ בְּיַי
וְלֹא יִכְבְּדוּ בְּאֶחָד וּבְגוֹאֲלוֹ הִלָּא לֹא יִדּוּ וַיִּכּוֹל
לְזַחַח לְהַדְרוֹךְ : וְלִהְגִּיבִיהַ לְדָךְ : כִּי לֹא יֵאכֵר יִי
לְהַאֲדִיב תְּהִי וְלִהְכַחֵד הַגְּוִיָּה אֶךְ אִיוִּיו לְהַבִּיא
לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֵל חַיֵּי חֶלֶד תִּבְאֵ : וּבְזִוְיָה
אִכְלָה לְבַטָּא גְדֵלוֹ וּכְבוֹדוֹ : כִּי חֲכִי יִלְאָה וְלֹא
אִיבֵל לְכַבְּדוֹ : כִּיָּאָה אֵל יִחִיד כִּיחֻדּוֹ :
וַאֲחֵל אֲחִיָּה אִיךְ הִיָּה הַוִּיָּה לְהֵל בְּחֵלְדוֹ : וּכְךָ
הִיָּה כִּי הוּא אֵלֶּהי הַחֵל לְהַטִּיב גְּתָה בְּרוּד
בְּגָדוֹ הַלוּטָה וְחוּהַ יִזִּית וַיִּהְיֶה בּוֹחוֹ וַיִּלֵּל וַיִּהְיֶה
לְהַבָּה וְכֵה הִיָּה הוּא בְּטָא וַיִּהְיֶה זֶנֶג לְהַבָּרָה יִחַד
בְּגָדֵל אֶחָד גְּלָה : וְהַבְּדִיל זִיו אֶחָד לְהַגִּיתָ
בְּלִילָה

הליכו בחמאה (איוב ט"ו) : וכוה אכלה לבטא / פי' אכלה לדבר
ולספר מזה הענין כי לא אוכל לספר מהלקו כאשר נאה חליו ואחל
אחזה איך בראת הק"נה את שאור גש"יב : להטיב גסה / פי' אור
(משלי י"ז) : בנדרו הלוטה / פסחים ד' ע"ב אור מהיכן ברא
מהוד מעטה לבושו : יזיח / לשון הסרה כמו לא יזיח החושן :
ויסנה / לשון הונה מן המסילה (שמואל ב') הגסה סיניס (משלי) :
להבדיל

שיר היחוד לראש חודש

בַּלִּילָה : וְזִיו הַגְּדוֹל לְהַגְדִּיל זִיו בְּלֹא דִי וְהֵל
 וַיִּגִּיעַ בְּכָל חֶלֶד בְּלָה : וְכִכָּה יִהְיֶה הוֹלֵךְ וּבֵא
 הוֹלֵךְ וּבֵא וּגְלִל חֲלִילָה : וּבֹה יוֹכִיחַ וַיִּכְוֹב גּוֹי
 חוּטָא וְאִוִּל כִּי יִגִּירוּ בְּטוּי הַבָּאִי וּבְדֹאִי וַיִּבְטְחוּ
 אֱלֹוִי בְּאִירוֹ הוּא אֱלֹהֵי חֲלִילָה : וְהוּא לֹא אֱלֹהֵי
 חֵלָא יַחֲזוּ בְּהַלּוֹךְ כֹּה וְכֹה כִּי יִדִי הוּא גּוֹלְלָה :
 בְּהַלּוֹךְ זִיו הַגְּדוֹל בְּגִלְגַּל אִזְו יִהְיֶל לִי בְּהוֹדֵאָה
 וְהֵלֵל : כְּהוֹלֵךְ בְּחֵלִיל : וְלֹא יוֹכֵל הַחַי לְהַבִּיל
 הַגִּילָה וְהַחֲדוּהָ : אֲכַל יִהְיֶה חֶלֶד : וְהֵלֵכַב הַזֶּה
 הוּא חֲבִלִילִי : כִּי הַיּוֹכֵב הוּא בְּגִבּוֹל הָאֵחָ וְהֵלֵכַט
 חֲכוּהָ לְכָל בּוֹגֵד וְזָד וְכִילִי : וּבְבֵט אֵל חַי לְזִיו כִּי
 טוֹב וְלֹא יִהְיֶה כְּרֹאִי יִלְוִדֵי חֶלֶד לְהַבִּיט בְּזִיו
 כְּבוֹדָהּ : אִזְו יִדּוּ הָדָה : וְדָלָה דָּגַל הוֹדָה :
 וְהַחֲבִיאָה לְלֵחַב הַקְּזָה : וּבְבוֹא הַלוֹט הַלוֹט חֵלָא
 זָה : אֱלֹהֵיו הַחֲזוּזָה : הַכֵּל בְּהָ יַחֲזוּ : וְלֵכֵל גַּד
 וְכוּכַב

להגדיל זיו בלא די / פי' לממשלת היום : וכוכב גוי חוטא /
 פיין רמז"ס הלכות עכוס מ' ב' וב' / וכתיב כי יחי אפשר שיפיה
 בגלגל נוכח סמיד בחיוב ולא יהיה לו מנהיג מי שיסבב אותו :
 הנאי / הוא לשון עברי' כמו אשר אחס הנאיט שס יחוק / ופי'
 ה' וקרנ' וסרד"ק לשון הנאי ברס"ז : כהולך בחליל / השמש משמיע
 קול שירה וזמרה נבדאס וסלל כנגן המנגן בחליל ולא יכול שום
 בריה לסנוול החדוה והשמש מנודל ערכות ונוף ומתקוות
 הנגונים עד כי ימות ויכול חלל בשמעו : הוא חבילי / פי' אור
 השמש הוא ארמדם כי חליף אפיסחא דנהינס ב"כ דפ"ד : האש /
 פי' אש ואחא אח לכינוי מנוערת (ירמי' ל"ו) : וכילי / הוא אש
 רע עון המחויק טובה על שעת הויתר ועונתיו הם רעות :
 שלט שלוט / לשון וילט פניו באדרתו : ולכל גד וכוכב / פי'
 הקנ"ה

שור היחוד לראש חודש

וכוכב הכדיל אין חגיו וחליל להאחיל ואל יזיוו :
ואל יליוו : וכחה ליוו

ההוגה

בדפה : בנאווה פגורל לכבה : וכה הגירה
ודכבה : לא יוכל זוג יחד : לאחיל באחיל

אחר : בגלל זה דללה וטרטלה בחובה : וכחה
להכה : בבכי ודאגה ואבל פחלו כה :

חבל וחלחלה אחז פה : הגה והי ויללה יכבה :
וכה הפיחה אהה תה אלהי גאה גאה : הלא

ביטוי הפוכה : ואיך ידחה ברחי ויכבה : אח
להט גחלי וזך זיו להכה ויחלל אהבה פאיכה :

חוללה פהביט לזילזולה ודאבה : ויאאל אלהי
וחלה אליה וכה הבטיחה בחגי יהודא חגך

יחבבוקך : כי בגלגל הלויכה יחוגו חג : וחבל
פיהודי כוכבי זבול אליה הזביר והחליט :

ובכל לילה יבאו וידדו וילכו אט : לאחוז בגבילה
ויהלו פלט : ולהביא גדי ולזכות זכתי הכהבי

ויאכלו והחלב יהיה פליל כדי להדיח ולהזיח
חטא ליי חטא בלי גלוי אלא ליי : והבטיח לה

לחבליגה כי יבוא דוד : או אל הכבוד : הווא
בכבודו

סק"צה חלק לכל מול נקב שלו ולא יזיו משקומו : וכסה / פי'
חלשות ורפיון סקטין שור הלכנה : ודננה / הוא דיבור בלתי
הנח מלשון דבה / לא יוכל זוג / טכונה אי אפשר לשני מלכים
לשמש בכ"א : וחלה / לשון פיים : יחוג חג / לפי שכל הרנגלי'
ועייתנו מחשבות ידעי כינה לעמים אחר הילוך וסינוב הלכנה :
ומכל בידודי / לשון הכורה כשו סבל גביאים : חטא בלי גלוי /
בששח"ול

שיר היחוד לראש חודש לב

בכבודו ייבב ביוכל כי אז יבוא גדר לגאול ולזכור :
 לה לני גולה החל הנה לכודי בכבל : יגדל
 כבודה הפדודה כאבל : וככחה אז פכה יהיה
 פחה בלי חבל : וכה אוחיל ואחכה להביט האח
 האח איך כי חלה וילדה אחליכה ואיך יגדל
 גבולה לגבול הגליל והקבול : ואז כל גוי יבילו
 אליו יהב ויפואו באגודה וידו ליי כי הוא אל
 אחר ויכזו ויחבטו כל אחד זכוב אלהיו הפדו
 כהבל : וילבטו כל בכבל : וידו ויטילו גלולי
 ויאלילי זהב הכזב ויבטלו לזבל : ויכו וירפאו
 ויחטבו ויגאלו הטיב כזבה ודורה : ואז הידה
 הידר לא הידר כי לא יגביחו גוי אל גוי כליו
 לאפר או לגזול ולבזוז כז זה אל זה וילכו בטח
 בלוייה אחד באחבה ואחווה וחדווה : ויחד יאכלו
 מלה וזאב בלא דאנה ולב דיה דיה דיה כה
 החווה נבא :

נעליץ

כמשאח"זל חטא שאינו מכיר בו אלא ה' : כי אז יבוא בד / פי'
 שיתרומם מולס וגם נופל לומר על אליהו שבא משפט גד כדאיסת
 בפסיקתא : הגליל והכנול / פי' ירושלים תהיה ככל א"י וארץ
 הכנול והגליל הלא מאז המה פי' במקצת א"י בי הס גבוליה : ויגשו
 כובה ודומה / פי' ימאסו כמו לחם מגוש : סידד סידד / פי' לא
 זהו עוד סרועת מלחמה : כליו לאנד / פי' כלי זיין כמו כלקד
 וקסטיך : כלוי אחד / כמש"כ יסעי מ"ה זאב ועלה ירעו
 כאחד ולא ייקרו"או בל"א ר"ס בן לאדוני אבי דאנה ולבדוה
 ר"ס דוד ה' לא כ"ה ס' חווה ט"ב בא יסעי' גבא ר"ס הכהן :
 פירוש

שיר הירוד ליום שני של ראש חודש

שיר היחוד כולל ליום שני של כל ר"ח / לספר קצת
כפלאותיו / אחותי שני קצותיו / וטהי המחוה חלק ח"ב
ראשון ליום א' של ראש חודש היותיו : ומלק השני הלוח
יסדתיו / שאוק למ"ד עד אות טי"ו *

זאת טפחה ימיני / אשלים פרים לקוני י בה' שותי
בטחוני / כירחי קדם יתנני / הן שרי יענני / נחרת זרועו
יראני :

נַעֲלִץ לַנְּעִלִים • נִקְלֵם נְעִלִים לַמַּסְתַּתֵּר • נִרְנָן
נִשְׁנֵן חִקְקֵי נִם שִׁפְעֵל • לְעֵם רֵשׁ •
שִׁעֲנִים מִמִּצַּר פְּרָקִים מִן עַל • לְפִצְעִים נָתַן תַּעֲרַל
(תַּרְקֵף) • לְמַעֲנִים קִרְעֵ סָף קֵם עֵרַמַּת עֵרַמַּת נָתַן
עִמָּק קִרְקֵעֵ שֶׁל סָף לְמַרְמֵם נְעֵל • נִתְפַּשׁ צֹר
מִחֲנֻקֵּשׁ עַל נִפְשָׁם לְפִצְפִּץ עֲרַפָּם עַל מַעֲרָם
מַעַל • קִלְעָם לְעִמָּק שָׁפֵל מִמַּעַל • נְעָרָם לְרַפְּשׁ
רַעֲלָם מִסָּף רַעַל • נָקָם שִׁצְף קִצְף עַל מַעֲרָלָם •
נִמֵּם

פירוש על הפייט ותוכן הפייט הזה לספר קצת ניסים מיציאת
מצרים ומלחמות עמלק וירידת המן ונתינת התורה /
ואח"ו מענין השמש וירח / שהוא מענין החודש / והפיוט הזה
הוא כפלא מאד *

נעליץ / פי' נשנח לה' הנעלים ומסתתר : על חסר כמו לא
עלה עליה עול : ערמת / כמו ערמת חטה שה"פ
ב' ופי' שנלכ כמו נד : נעל / פי' שהדריכס דנעלים : מחנקש /
כמו מחנקש דנפשו להמיתו אצל בעלת אוב (שמואל) והוא לשון
מחכס ומסנב לשום מוקש לנפשו : רעלס / פי' מהומה
שנטבעו כבכום התרעלה : מנע מנלס / פי' פלא נמרו מחשבותם
מנלס לשון מן להס (איוב ט"ו) ושרעפס נ"כ הוא ענין מחשבות :
עס נמל / שנאוקו לילה שיצאו נמלו לפי שלא היה להם מנוח
שינאלו

שיר היתד ליום שני של ראש חודש לג

נָמַם שׁוֹרְעָפִים מְנַע מְנָלִים • לְמִרְמָם עֶפְרֵם סָלֵם •
 סָר צִלָּם • מִסֶּפֶר עֶשֶׂר שְׁלֵם • נִשְׁלַע עִם מֶה עִם
 עֶשְׂרִים עַל צִלָּע • שָׁם נִמְסָר שְׁלָלִים לְרִשְׁתָּהּ לְעַם
 נְבִיל • נִשְׁלַל מִשָּׁם נִסְרַק פֶּתֶן צַר נִצַּל מִן עֲמִיד •
 מִפְּלִצָּת שֶׁקֶץ צִלְמָם פֶּסֶל סָמֵל • נִקְצֵץ נִקְמֵל •
 עֵקֶל מִסָּעִים מִרְעָמָם מְנַע לְתַת פְּעָמָם עַל
 מִסְרַת פְּלִשְׁתִּים • בֶּן מִרְעִישׁ רַעַם קִשְׁתִּים • תַּתְּפַתֵּל
 עִם לְשָׁנִים מִתְנַם לְפִלִּים מִסָּעִים לְנֶה • (מִיּוֹסֵד ע"פ
 שְׁמַעו עַמִּים יִרְגֹּזוּן כו) : לְשִׁמְעֵם מִפְּלִתָם • שְׁנַפְרַע
 עֲצָתָם • נִלְפַת רִתַּת לְעַם פְּלִשְׁתִּים עַל שֵׁשׁ
 נִשְׁקָה רַעְתָּם • לְעַת נִפִּץ מִקְצָת עִם מִצְעָן
 שְׁנַתְּעִלֵם מִעַמָּם קֶץ צִרְתָּם • שָׁם עִם פְּלִשְׁתִּים
 פֶּסֶע לְסַעֲף עֵץ עִם צִמְרֵת • לְמַעַנָם נִשְׁמַע
 יַעֲקֹתָם • בֶּן קָם מִסְרָפָם לְנֶקֶם נִקְמָתָם • פָּרַס
 זִסְמַר שִׁעְרָם עַל עֲקַת נִפְשָׁם • שְׁנַעַר תַּתְּפַעֵם
 נִשְׁמַתָם

שינאלו רק פסח ומילה / עיין רש"י פ' בשלח : נשלל / נגזר מן
 וסר מרע משולל פי' משולל ונגזר השכל / אף כאן פי' שלא גם
 ונשאר רק פרעה : מפלגת / ענין ע"ו : נקמל / כמו קנס
 זסוף קמלו (ישעיה י"ט) ופי' כריסה : עקל / פי' שהולכים
 ארחות עקלקלות : מסלת / חסר כמו מסלת שדה כונס (ישעיה
 י"ד) ופי' שלא נחוס דרך ארץ פלשתים : כן מרעש רעס / פי'
 כן תקראנו מלחמה ושנו מלרימה : לשמע מפלחם / מיוסד
 ע"פ שמעו עמים ירגזון / וגם מספר כאן מן מלחמות עמלק :
 לעת נפץ / פי' שנט אפרים שמיירו וילאו קודם הקז והרגס
 אנשי נת ויראו לנפסם פון ינולו עתה לנקום נקמחסכן פיר"שי :
 אמרת / לשון סעיפים (יחזקאל י"ו) וכאן לשון מושאל ופי' שהרגל
 לנני אפרים הם וענפיהם ר"ל לאנשיהם : מסרפס / פי'

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש

נִשְׁמָתָם רַק עֲמַלְק סָרַר • רִשְׁפָּת קִצָּף מָנַע
 דְּקָרַר • לְעַם נִמְשַׁל לְעֶבֶר צָרַר • לְעַת נִסְעָם
 מִמִּסַּע לְמִסַּע נִפְשָׁם תִּתְעַלֶּף • פָּתַע עִפַּל לְעֵלֹת
 קִפֵּץ דְּסִלֶּף • מִכָּע מִתְעַר שָׁרַף • רֵץ קָל עִם
 עֲצָרֹת עִם שֶׁקֶר • לְשִׁסַּע לְשִׁסַּף לְקָרְקֵר קֵר •
 קָם עַל פֶּרֶק לְעֶקֶר • נָשַׁל לְמַעַל עֲרֵדֹת עִם
 שִׁנְפַתֵּל לְעֶקֶר • שָׁם שָׁמַע לְתִפְלֹת עֲרָעֵר •
 נִעְתָּר לְצִעֲקָתָם • נִפְרַע עַל מַעְלָלָם • נִצְמַת
 עֲצִמַת עִם עֲמֹדֶק • לְעַת שִׁנְשָׁקַע שִׁמְשַׁע עֲרָפָם
 נִמְלֶק • (עֵתָה מִתְחִיל לְסַפֵּר מֵהַעֲנַן מֵהַמֶּן וּמֵהַנָּאֵר) פָּרַשׁ
 עֲנַן לְקַלְעַ עֲרֵפֶל לְשִׁמְרָם מִנִּשְׁקָ • מִן בְּסֵרֵת מִן
 נִתַּן לְעַם מִשְׁקָ • מִן שֵׁן סִלַּע סִפְקַ מִשְׁקָם •
 (עֵתָה מִסְפֵּר מִמִּתַּן חוֹרֵה) שִׁעֲשַׁעַת מִתַּק מִנְפֹּת
 בָּמֶסֶר לְעַם עֵתַק לְרִשְׁתָּ • קִצָּת נִסְתָּם קִצָּת
 מִתְפָּרֶשֶׁת • נִתַּן פְּרִשְׁתָּ פְּרִשְׁתָּ • (עֵתָה מִתְחִיל

לספר

קְרוֹבֵיהֶם (עֵמוֹס ו') : פֶּרֶה חֲסוּמָה / פִּי שֶׁלֹּא הִי' לֵהֵם לַפְחוֹד
 כִּי לֹא לֵהֵם הַמִּלְחָמָה אֲךָ אֵלֶּה מִתְאֻוָּנִים עַל זֵרֹת וְחֲרַפַּת חוֹזֵרִים
 וְאֵלֶּה מִתְאֻנְלִים עַל כְּבוֹדֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל : מִסַּע מִתְעַר / אֶחָד מִכְּלֵי
 מִלְחָמָה (חֵיוֹב מ"א) : עֲזַרְתָּ עִם / אִסִּיפַת עִם כְּמוֹ עֲזַרְתָּ
 בּוֹגְדִים : קֵר / חֲסֵר יו"ד כְּמוֹ קֵר עֲרֵה מִגֵּן (יִשְׁעִי י"ד) :
 שִׁנְפַתֵּל / לִשׁוֹן לְמִיד פִּתִּיל שֶׁהוּא הַתְּחַנּוּת • לְעֶקֶר / ע"ש
 פֶּסֶל מֵיכָה כְּמוֹ לְעֶקֶר מִשְׁפַּחַת הַגֵּר : עֲזַמַּת / לִשׁוֹן רִבּוּי מִן
 עֲזַמּוֹ לִי אֲלֻמְנוֹתָיו וְהַכּוֹוֹנָה שֶׁהַחֲלִישׁ יְבוֹשִׁיעַ אִם עֲמַלְק : קַלְעַ
 פִּי מִסֶּךְ חֲבִדִּיל : מִנְשָׁק / שֶׁהַעֲנַן אֲכַל וּבִגֵּשׁ אֲנִי קַלַּע : פֶּסֶת
 לִשׁוֹן רִוּוֹן וּפִזּוּם : מִשְׁקָ / לִשׁוֹן מִשְׁקָ בֵּיתִי שֶׁהוּא לִשׁוֹן פְּרִנְסָה :
 שִׁעֲשַׁעַת / פִּי הַחֲוֹרֶה נִקְרָא שִׁעֲשַׁעַת נִתַּן לְנוֹ יְרוּשָׁה : עַחֲקָ
 פִּי רֹדֵק רִבּ וּגְדוּל פִּי לְעַם רִבּ הַיִּשְׂרָאֵל : קִלְתָּ נִסְחָס כו' /

פִּי

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש לר

לספר מענין ר"ת שנרא חמה ולבנה ואמרה לבנה אי אפשר
 להסתמש בכתר אחד) שם על מעון שמש לממשלת
 צפר • צר לנשף שפר • לעת עשם נמשל צר
 לשמש קרו רשפם עצם מלספר • מן עת לעת
 מרמס מסעם מרתנענעת • צפר שמש
 משתרת • לנשף שמש משתקעת •
 צר משעשעת • שר שם נעלם מפעלות
 מעש עם רשע • מנע לתת שפרת נר
 לשעשע • רק נצנע לקץ צפון לעת חתם פשע •
 שרקת נר של נשף נשמע ממדלת קצר מצע
 לשמש עם שמש • למען פשק שפם נעתם
 רצפת רשפת נר מקרו ממשלת סש • צעקת
 קל מר נשמע למען ערמת מלל גמרץ • קמת
 לערץ • תקצה תקרץ • פרצת פרץ על פרץ •
 נפתת מן שם נערץ • שנפתל נרת לשרת •
 לעת שתפסע על משמרת • פעם על פעם

טחעסק

פי' יש נבלה ונסתר : פרשות פרוש , (ניטין ד"ס) ט"ז
 ססומה ניתנה וח"א מגילה ניתנה פי' פרשת ונכפל הלשון להודר
 על רבוי פרשת : צר לנשף , פי' שנרא חמה ולבנה , זר
 היא לבנה כמו צר ואור (ישעי' פ') ונקרא כן ע"ש שנתמעטה :
 צפר , פי' צוקר וילפר מהר הנלעד , מן עת לעת פי' שגולל
 אור מכני חושך וחושך מכני אור : שר שם נעלם , פי' שראש
 סק"צה שאין עולם כדאי וגנו לעתיד לבא : שרקת , חסר כמו
 שרקת עולם (ירמי' י"ח) : נר של נשף , פי' לבנה ומספר
 והולך למה נחקרת על שאמרה לשני מלכים להסתמש בכ"א
 נעתם : פי' חשך נרה : שפס , עיין מועד קטוד' ט"ו שפי'
 על שפס יעטפ דמזורע לשון שפה : קל , חסרו' כמה פעמים
 שנפקל נרת , שונד לה שנעה כ"ל : פעם על פעם , פי'

ג ב א ט

מנע
 עם
 עלת
 עם
 קר
 עם
 ער
 מת
 ורפם
 פרש
 ת מן
 :ם
 פרת
 צת
 זמחיל
 זר
 לפחוד
 זורים
 מבלי
 צרת
 :
 ד)
 ע"ש
 ין
 קלעו
 סת
 :
 זק
 כו

שיר היחוד ליום שני של ראש חודש

מתעסק לרצת לשוף שער על שנתקצרת *
נם פעם שלש לתקן רשפת נר לעת פרק עם
רש מרסן צר מן עקת עמלם * ערער תתערער
שם עמלק לעקר שרשם לשלם על מעללם *
מתרפק שם נעלם * תשפת שפעת שלם *

שיר היחוד לראש חודש ניסן

ל' אשר בקולו סוּבַר ארזי לבנון , ובמלריס על
בחינו פסח וגנון , ובכל תיבה חות נו"ן *

בבואה ונשתתחה נכרעה ונברכה לפני
עושינו הנשגב והרחמן * נשגן נספר
גסים ונבלאות שנעשו לאבותינו ולנו בנוא אמן
מאדונינו הנאמן * הן בראשונה נגלה אלהינו
להימן * ונם נאקת שאין * בני בחוני מעניס
נשמע לפני במעון * ולשונאיהם נתמלא סאון *
והנה זמן ועונה שיאמן נאומי שנשבעת לאיתן
הראשון למאמינים * ורצוני שאנסה בנסים
לעיניהם למען יאמינו באמונה * ויען הימן
במענה * ניבי נבזה נלעג לשון אין בינה *
ובאהרונה נתרצה ושגם מתניו ונסעו שניהם
אהרן והימן לנף וינאמו נאום נגיד נוא
אמן

שנית לשרף שער לדעת מסורת הרמ"ה נמלא שער חסר , ופי'
לוח הק"נה להביא קרבן על שמיטת הירח : מסרפק , לשון
חבר (סה"ח) : שלם , בקמ"ץ וסב"ל על משקל ושלם מראיכס
שפי' בו לשון שלט עיין שרשי רד"ק ונהפך סב"ל הראשון לקמ"ץ
כמנהג ס"פ *

שיר היחוד לרח נימן לה

אֶמּוֹן • וְנָגַד עֵינַי הַהֶמוֹן : שְׁלַחְנוּ אֱלֹהֵינוּ וַיִּצְוֵנוּ
שְׁנַלְכָה וְנִזְבַּחַה זְבַחֵינוּ בִישִׁימוֹן : וַיִּמָּאֵן לַהֲאֹזֵן
וַיִּנְעַר מִבֵּינָה כְּקָטָן בֶּן שָׁנָה • כְּנֶאֱמָר נִחַבְּקָר
זְכָרוֹנוּ וְאֵינוּ נִרְשָׁם • אֲנִי אֲנִי אֲדוֹן אַנְשִׁים אֲנִי
נוֹצֵר נַפְשִׁים • בְּרִצּוֹנִי נִכְמְרוּ נְהוּמֵי לַנְּחֻמִּים
וּבְרִצּוֹנִי בְּנִגְעֵי אַנְשִׁים אַעֲנִישָׁם • וַיַּעֲנוּ לְאֲבוֹתֵינוּ
מִשָּׁנָה מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִים • יַעַן כָּנְעֵנוּ נִתּוֹן מִחֶבֶן
לְכִדְמוֹנִים • וּכְבָרֵאשְׁמֵרָה נִצְטוּוּ לְהַכִּין תּוֹכֵן
לְבָנִים • הִנֵּה שְׁלֹטוֹן תַּחֲפֹנְהֶם נִדְמָה בְרִעִיוֹנוּ
לְנִצָּח • אֲמַנָּם אֱלֹהֵינוּ שְׁשֹׁנוֹתֵינוּ נִצָּח • נָם לְעֵנוּ
שְׁיִנְטָה אֲהַרֵן מִשְׁעַנְתָּ קָנָה וּכְנִטוֹרָתוֹ נִהַפְּכוּ
נְהַרּוֹת אֵיתָן לְנִצָּח • (פ' דס יטעיה ס') עוֹדֵנוּ
כִּמָּאן לַעֲנוֹת וְנַעֲקֹשׁ בְּדַמְיוֹנוּ • וְנַפְתֵּל בְּעֵנֵינוּ •
כִּמָּאן לְהַנִּיחַ לָנוּ • וְנִשְׁרִץ מִנִּלוֹס מִיַּן הַנּוֹרֵק
נֶאֱקַת הַמוֹנִים הַמוֹנִים • וּמְנַתְרִים בְּתַנּוּרִים
וּבְאַרְמוֹנִים • בֵּין מֵינֵי מַעֲרָבִים • וּבֵין אֲנוּשׁ
מִנוּעַר מִפְּנֵק • וּבֵין זָקֵן נַעַר וַיִּזְנֵק • וְנִשְׁקָצוּ
מִפְּנֵיהֶם הַהֶמוֹן וְנִבְחַר נַפְשָׁם מִחֶנֶק • וּבְהַכְּנַעַ
נָגִיד חֲנָם • הַתְּנוּסָם נָם • נָעוּ וְנָדוּ וּבְנִירוֹס
הַתְּכָנָם • וְעוֹדֵנוּ נִהַפְּךְ בְּלִשׁוֹנוֹ וְנִהַמַּת גְּרוֹנוֹ •
כִּמָּאן לְהַכְּנִיעַ גְּאוֹנוֹ • וְנָכּוּ בְכַנִּים • וְנִרְתַּעַרְב
בְּהַמוֹנוֹ מֵינֵי נְחָשִׁים וְצַפְעוֹנִים • נְמָרִים וְשַׁפְּנִים •
הִנֵּה וְהִנֵּה נְטוּשִׁים וּמִמְקַנְרָה אוֹיְבֵינוּ יִרְטָשׁוּן
וְנִפְלוּ נִבְלַתֵיהֶם וְנִשְׁפְּכוּ נַפְשׁוֹתֵיהֶם כְּדוֹמָן
וְדָשָׁן • אֲמַנָּם מִמְקַנְרָה עֲמִינוּ בְּמַדִּיגַת גּוֹשָׁן •
בְּקָרָן

שיר היחוד לריח ניסן

בקרן בן שמן ירויון מרשן • ואלהינו החסון •
 ממונו נשלח לפניהם רסן ונגפם באסון • ופניזק
 דשן הכבישן מחפני הימן • נגעם בשחין פגעמן •
 ונתבישו לכנוס לארמון השלמון יען בנגעים
 עין פניהם נסמן • וקלון בפניהם ענה • נתעבים
 ונאלחים מנגעים מפנה לפנה • עיניהם פחוריהן
 תמקנה • ונגעם פחנקל ונשפרו אלוים • *
 ונשרפו הגם ונשל תנובת השמנים • ונהרנו
 ממקניהם וצאגם הן הנלאים והן המשנים
 והשמנים • הנה מאנשי חנם • שמקנהו הגים
 אין אינם • והפשתן והשערן נכו יען הנה
 נצבו בתכניתם • אכנם החטין וכוסמין עידנם
 אין עונתם • וינודו בקנה ונצבו במכונתם • ומן
 שלמון נוא אמוז • יבין בן נבר לענות נגד החמון •
 ולנטות פאגמוז • פנראה בתנובות הנשאים
 הנקשים וחסונים באלונים הנה החסון לנעורת
 וינקפו • נשפרו ונשרפו • ונצנים הרעננים קנים
 הקטנים נעו ונדרו וינופו וחניטתם שאגן •
 ותנובתם שלאגן • דשן ורעגן • בן נדמה שלמון
 חנם הנפתל והנעקש הנקשה באלון ירומוז
 בענינו • להכניע גאוונו • ולנער חצנו מהרזנו
 וזרנו

* חנמל לדעת הרד"ק / ואוהל מועד מר' שלמה מאורוונא
 הוא צרד / כי מה ענין ארצה לשנר ארזים / אך צרד דרכו
 בכך / ומה מאד תמהתי לדעת רש"י וז"ל שפי' חנמל ארצה /
 הלא במזרים לא הי' כי אס מין אחד וארצה שמו ולא חנמל •
 לכן לדקו יחדיו הרד"ק ואוהל מועד שפירשו חנמל צרד •

שיר היחוד לריח ניסן

וזרנו (עיינ מעשה ה' ע"פ והכסמה והסעורה נכמה) *
 עזרנו נתעקש וקמאן לענות נגד פני אדון האדונים
 ונטה עניו משענתו ונהג צפוני הנורד כנה
 במצפון ולנויהם נהלו * ובנשק נבלו * ולהון אין
 נבהלו * והנה הנם אין אדונים להמונם ונשללים
 משלטון (פי' מלך אין לארבה) וינת המון מחניהם
 במדינת נוף ובחלונים פגנב יבעטון * בנתיבתם
 ילכו ואין יעבטון * כגן עדן מדינת נף לפנים *
 וכאין נגד עיניהם מוזן נכרת ונשחתו גרנות
 דגן יין ושמן ותנופת הגנים * וחניטת אלונים
 ונפנים * שושנת השרון תאנה ורמון הנותר
 מחנמל * משניהם נכרת ונמל * נקצץ ונקמל *
 ונגעם באשמינים * ונגלה לאבותינו מכמניהם
 גנוי מטמונים * ובנגע אחרן הוציאנו בשטון *
 יען שנשמד באשמיני אישון * בן אונם בן שגולד
 ראשון * נבקה נטמתם באין בוחן * לבן המסכן
 השוכן בטחון * לבן הסוכן השוכן בארמונות
 בבטחון * ושונאינו לאבותינו בהפוזן ישלחון *
 ובאחרונה פנסעם אחרינו אנשי צוען נואלו *
 נטבעו ובנהשול נכשלו * ונתמלא סאונם
 בנבליהם שנבלו * ובפניהם ענו גאון * ונשמע
 שאון * ולאבותינו נמצא און * ונחמד ניסן
 שנת עטרו וקיינינו * ראשון לכונן אדני אדמתינו *
 ראשון לחנוכות נשיאינו * ראשון לכהונה
 שחתבהן אהרן וכניו ראשון לקרבנות * ראשון
 לנבילת

סון *
 בנורק
 עמן *
 געים
 ועבים
 זוריהן
 * * *
 נהרגו
 שנים
 הגנים
 הנח
 עידנם
 ומן
 המון *
 ואים
 עורת
 קנים
 וכן *
 זלטון
 רזמון
 הרזון
 יזנו
 זורונא
 ד דרכו
 רכס
 ונמל *
 *

שיר היחוד לרח ניסן

לנפילת ניצוצין משוכן מעונות ראשון שנאכלו
 קרשינו במחנה • ראשון לשכון שכינה • ונתמלא
 שכינתו מפנה לפנה • ראשון שנתברכו עמנו •
 ראשון שנאסר במורתנו • ראשון לחדשינו •
 ונאה ניסן שהישנים והטמונים באשמים •
 אפשו מגיהנם ואינם נדונים • ומנין יציאותנו
 מנוף הנאמרה ונשנית מבין נגד מנין ארמוני
 בינה (פי' חמסי' פעמים נאמרס יליאת מל"ט בתורה נגד
 נו"ן סערי בינה) ואלהינו כון גאולתנו בזמן
 ועונה • שאינה שחונה וצנה • ובניסן נגאלו
 אבותינו • ובניסן שברינו שינון יבנס נדחי נמעי
 כנה • הנפוצים בפנות צפונה ותיכנה • וינהלינו
 לציון ברנה • ולנשוא אותנו בכנפי נשרים
 כנשוא אומן • וכעונות פדותינו מנוא אמן •
 כן יראנו גפלאות אמן :

שיר היחוד לראש חודש אייר

לכ' חסה אין לו סינוי וסלוק / אליו נפשי חלף /
 וכל סיבה חוט חל"ף •

אכור ראשי באגמון ואשתהוה לאלהי אמן •
 אשר הפליא אותותיו לאבותינו ואותנו
 שהוציאנו מנא אמן באותות ובמוראים אשר
 לא יאמן • ונשא אותנו באשר ישא האומן •
 ונאל אותנו מאבד ודאבות • ובאייר האמירנו
 והראה אלינו אהבה אשר המציא אכל אל
 האבות

האבות • בארץ צמאה והלאובות ואותו אכל היא
ארוחה למלאכים ואלים • אף ימאסו באברי
האכלים (פי' נבלע ברמ"ח חברים כמו ימאסו כמו מיס
תהלים נ"ח) וישראל אנשים גאולים • ארו אותו
באנשי אהלו האכלים אתו • הויה ותשתו
צאצאיו ואמתו • והניא לאיש מה שאיר מאת
אשר אסף • ואם אמר איש נאש לה שאיר
אני אסף • אני הבאיש האכל ואסף • ומאוד
הפלא ופלא אשר ממוצאות אוכל אברים •
נראה מהפואות ישראל פרוצה באודים
המאירים • וכאשר ישאל איש באורים • אם
אשה יוצאה מאיש לאביה ואחר שהאיר האור
אם מצא איפה אחת אפים באהל אביה אם
אם הוא • ואם באהלו נמצא היא תאלצהו •
ובאמריה תמריאהו • ואף זאת את פלא • אם
המצא ימצא האכל אצל אדני האהל הויה
אחוב לאלהיו נאה נאה • ואיש אשר אפס
מאומה חטא יצא לאסוף כפאה לפאה • ואיש
מתאב (פי' מתאב כמו מתאב אגני את גאון יעקב עמוס ג')
ונאלה הוא ידעה ואוגר בתלאה • אף
הנשיאים • הביאו לאפוד אבני מלואים • ואידים
הביאו שאר (פי' נשר שלו כמו אם יכין שאר לעמו חלים
ע"ס) אלו אפרוחים אבוסים ומריאים • אלה
נראות הפורא אשר מאוכל אברים האכלנו •
ומבאר

אכלו
תמלא
כמו
ינו
ח
התנו
רמוני
הנה ננד
בזמן
גאלו
נטעי
הלינו
ורים
מון
אמן
אחתנו
אשר
מון
מירנו
אל
ות

שיר היחוד לרח אייר

וּמִבְּאֵר אֶבֶן הַגְּמִיָּאנוּ • וּמִיַּיִד אֵשׁ הָאֵירוּנוּ •
וְאִגְלָה אוֹזֵן אֲנָשִׁים שֶׁבְּאַהֲבַת יְקוּתֵיאל אֱלֹהִים
אֲנָה אֲרַחֲוֹתֶם • וּבְאַהֲבַת אַחֲרֵן אַחֲיוּ בָּא אֵידִים
לְאֲשֶׁר הָאָרֶץ וּלְהָאֵיר אֲרַחֲוֹתֶם • וּבְאֵר בְּאַהֲבַת
אַחֲוֹתֶם • וּמְאֹד אֶהוּב וְנֶאֱחָה אֵיר שְׁאֵם יְקָרֵי
(פי' מִקְרַס נְמוּ כִי יִקְרָא קוּ לְכוּר דְּנִרִי כ"ג) לְאֵישׁ
אֵיזָה מִקְרָאוֹרֵת שְׁנֶאֱנָם אִזוּ שְׁנֶטְמָא אוּ שְׁמֵר
תְּלָאָה • אוּ שְׁהוּא מְאֲדֵי הָאֲרִיאל וְהִלְאָה •
וּמִצְאָנוּ לֹא חִבִּיא לְאַבְחָתוֹ אוּי בְּאֵיר יְכִיָּא צֵאן
בְּרִיא • אוּלָם הַפְּלִיא וְנֶאֱצֵל (פי' סְפָרִים וּסְגֻלִּיל
בִּינִיס) אוֹדוֹתֵיהֶם • הָרֵאשׁוֹן אֶסוּר בְּלֹא יִרְאָה
וְלֹא יִמְצֵא שְׁאוּר בְּאַפְדֵּינֵיהֶם • וְאַחֲרוֹן שְׁאוּר
וּכְפִיִּדָא אַחֲוִים כְּאַחַד בְּאַהֲלֵיהֶם • הָרֵאשׁוֹן הוּא
קוֹרָא • הוֹדָאָה לְאֵל הַכּוֹרָא • הָאֲדִיר אוּס
זְנוּרָא • וְאַחֲרוֹן אֵינוּ קוֹרָא בְּאַבִּילְתוֹ • אֶמְנָם
אֵלוּ וְאֵלוּ קוֹרָא הוֹדָאָה בְּאַחֲרֵיתוֹ • לְאַחַד
אַבְחָתוֹ • (פי' אֶסְרֵי שְׁמֵיטָחוּ) וּמְאֹד אֶפְעֵר אֶרֶת
אֵיר שְׁאֵן הוֹצִיא אֱלֹהֵינוּ אוּיִרִים וְאֵידִים נְאִים
וּכְרִיָּאִים • לְאֲנָשִׁים הַנְּהַלְאִים • הָאֶסְוִרִים
בְּמִכְאוּבִים אוּ בְּאֵ אַרוּכָה אֲלֵיהֶם וּכְרַפְוָאָה
נְרַפְאִים • אֶבֶן אֶף אֲנִי אֶכְרַע וְאַשְׁתַּחֲוֶה וְאֲנִיעַ
רֵאשִׁי • אֶלְךָ וְאַשׁוּבָה אֶל אִישִׁי • אֶל אֵל
הַהוֹדָאוֹת שִׁיאוּן אֶרְשִׁי • וְיֵאֵר אֶפִּילְתִּי •
וְיֹצִיא אַרוּכָתִי • וְאַרוּכַת אֲנָשִׁי אֶמְוֹנְתִּי •
וִירָאנוּ

שיר היחוד לריח אייר לה

ויראנו נפלאות • וימציא אלי אוכל ארוחת
בלא לאות : ואדעה שמצאתי אהבה
בתשאות מלאות • אמן :

שיר היחוד לראש חודש סיון

לאל אשר לך סומך • ולנופלים סומך • ונכל סיבה אום סומך •
בעלם נקלם נספר נפרסם נסם שהתנוססו
בנסיה מחוסינו • שבחסדו ממוסרי
רסן סוגים הסירנו • סלף מסעינו מרעמס
מסרב במסלת כסלוחים להפסיענו • סברו
מסער סאון סואן הסכסוכים לתחפנחם יוסג
פסיעתנו • ובהתאסף האססוף ובנסיות פתרום
משונסים בסריונות ובסוסייהם כחכל סמר
לסעינינו : (בנין הכנד מורה על הפוך בפעולה) שסע
לסוף ובסרה לסגניהם וסרגיהם וסוסייהם
ונסתחפו ונמכו בהמסה וכאוסף החסל החסיל
למסטינינו • ומסר למשיפיה אסמת וסגלת
שוסינו • ובסוף סח חוסינו • לסרסר לאסוף
ולכנום

סוגים / הם המזרים ופי' שהוליו מבלות מזרים : סילף מסעינו /
פי' יוסב אלהים דרכס ולא נחס דרך ארץ פלשמים :
וכסלוחים הם פלשמים ונקראו על שם שילאו ממנו כמו שפי'
רס"ו"ל שהחליפו נשותיהם נראשי' : סברו / פירוש סבר
כמתשבתו : מסער סאון סואן הסכסוכים / פי' פן תקראנה
מלחמה ושנו מזרים : ובהתאסף כו' / פי' חיל מזרים נסעו
אחרינו : לסעפנו / פי' להרנג אחנו כמו מסעף פארה :
מסע / לשון בקע והכוונה שקרע לים וענעם : לסרסר / פי'

שיר היחוד לריח סיון

וּלְכַנּוּם לְסִינֵי סָגְלָנוּ • וּלְכַבֵּם כְּסוּתֵינוּ • וְאָסַר
 לְסַפֵּחַ לְכַנּוּסֵינוּ • וְנִסְמַן סִימָן וְסָג סוּגָה
 לְדַרְיֵסֶת פֶּסֶת קְרִסוֹלֵינוּ • לְסַלְסֵל וּלְסַבֵּב סַחֲוֹר
 סַחֲוֹר וְסָמוּךְ לְסִינֵי נֶאֱכָר לְפֶלֶס דְרִיסֵת
 פְּרִסוּתֵינוּ • וְהִסְתַּוְּפֶה חוֹסֵינוּ וְסַפֵּחַ לְפִסְגַת סִינֵי
 בְּסַעַר וְסוּפְרָה וְשָׁח בְּסַפּוּרוֹ • (א) בְּהִתְיַחֵסוּ
 לְחִסִּין וְטַבְּסָר וְסַבְּרַת הַסְּבֹרֶת שְׁהַסִּיר מִמַּסְגֵּר
 אֲסִיר מְסוּהָר חָנֵס • (ב) וְאָסוּר מִלְּפָסוּל סָמָל
 כְּסָבוֹת וּבְהָרֵם וְסִהָר וּפָסֵל וּמִלְּסָגוֹד לְפָסֵל
 וּמִסְכָּה וּלְהַכְנִים בְּמִסְדְּרוֹנוֹ • (ג) וְקוֹנֵם בְּחוֹסֵינוּ
 בְּאִיסוּר סֵקֵל מִמַּסְלָתָנוּ • (ד) וּבְסִהָדוּתוֹ
 הִסְגִּילָנוּ • הַסְּבֵרַת מוֹסֵר מִסַּבְּטִיּוֹן שְׁרִוּוּסָה
 מִלְּסֵקֵל סֶלְעִיו בְּהַסְכֵּינוּ • (ה) וְלַעֲלוֹם לְנִסְיָכִים
 הַסּוּבְּלִים עֲמוּסֵינוּ • לְסַגְּבֵם וְיַחֲוִים מִלְּהַכְעִיסֵם
 וּמִלְּסָרֵר

משה נקרא סרסר והכוונה שהק"נה אמר למשה שיבשר לישראל
 שיחן להם החורה : לבגס כסותינו ואסר לספח לכנוסותינו /
 פי' שאמר להם מלות הנבלה : לפרסותינו / פי' לראש ההר :
 (א) בהתיחסו לחוסן / פי' שאמר אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך
 מארץ מצרים מני' ענדי' : (ב) אסור מלפסול סמל כסוכות /
 פי' עבודה זרה כמו את סוכות מלכם (עמוס ה') כחרס וסרסר
 וכסל / שמש וירש ולבא השמים אסירנו לפשות לסס ע"ז :
 במסדרונו / פי' בחדרו כמו וילא אהוד המסדרונו (שופעי' ד') :
 (ג) וקונס / פי' לא תשא לה' אלהיך לשאגו וקונס לשון משנה הוא
 שנוע נדריס : (ד) וננאוסים שהדותו / פי' שנס הוא עדות
 לה' שהוא אחד : ולעלום לנסיכים הסובלים לעמוסינו כו' / פי'
 כנד אביך ואמך שהי' סובלים מאתנו והמסכן המחוסר פרנסה
 יחזור על הפתחים ויפרנס אותם הנה כל זה לדעת הירושלמי

שיר היחוד לריח סיון

לט

ומלסרר בעסקיהם לסערם בהסבת סעודהם
 וסבאם ולכסותם בכסות כמסת ספקינו •
 והמסבן המחסר פרנסה ואגס כספו יסבב
 בספים להתרפס פריכות פרנסת נסיכינו •
 (ו) ומאסון אפרנו • (ז) ופסוק קרסול לאגום
 ולהסית ארוסות וכנוסות המאיסנו • (ח)
 ומלאסוף סגלת כסף וסגור באסור וחמס אפר
 לכנסיותינו • (ט) ומלהסהיד באסור סהדותינו •
 (י) ומלכסוף מפיעתו נכסו וסריסו וסגלתו
 הסביתנו • ובסוף סח חוסינו לסרסר להסיע
 סנפירון מסף הכסא ולפסול ולסדר מכסת
 הספורים המסולאים ובסודותיו הנעלמים
 והעסיסים הספיהנו • וממחספס הסעירנו •
 ומסעוף סלע הספיק סבאינו • והסירנו מסחיבות
 בסותינו • וגריסת קרסולינו ובנסיעותינו ממסע
 למסע נסע גם לסול המסלה לסקל סלונים
 וסרפר

ומנס אליבא דדינא אס אין לבן לפרנס לאביו אינו לדין לחזור על
 הפתחים : (ו) ומאסון ט' , פי' לא תרנח : (ז) מפיק
 קרסול , פי' לא תנחף : (ח) ומלאסוף סגולת כסף , פי'
 לא תנכוב : וסגור , פי' והב כמו לא יחן סגור תחתי' (איוב
 כ"ח) : ומלהסהיד באיסור , פי' לא תענה ברעך עד שקר :
 (י) ומלכסוף , פי' לא תחמוד : מפיעתו , פי' מרעו : נכסו
 וסריסו , פי' ביתו וענדו : וסגלתו , אשתו : מסף הכסא , שאמר
 ס' ול סלוחות היו מחת כסא הכבוד : הספורים , פי' עשרת
 הדברות : וממחוספס , פי' חמץ : ומסעוף סלע , פי' נאר
 במאמר רז' לכמין סלע מקגלגל לישראל : והסירנו מסחינות
 במותינו

סר
 ה
 חזר
 ת
 יני
 חסו
 חג
 ל
 ל
 ינו
 חו
 ה
 בים
 ס
 רחל
 נו
 הר
 חין
 /
 ספר
 :
 :
 הוח
 דות
 פי'
 מסע
 לש

שיר היחוד לר"ח סיון

וְסִרְפָּה וְרַסַּס לְרַסְיָסִים הֶרְכָּסִים בְּמַסְלָתֵינוּ •
 וּבַהֲסַמֵּיכְנוּ לְסִינֵי הַפְּסִיק פְּסוּלַת סִינֵנוּ • עֵבֶס
 הַמִּסִּית שְׁהַסִּיתָנוּ • וּבְמַנְוִסָּה נָסוּ הַפְּסַחִים וְסָבוּ
 הַסְּנִוּוֹרִים מִסִּיעָתֵנוּ • וְסִבְרֵינוּ לְחֹוֹסֵינוּ
 שִׁיֶּסְפְּרָנוּ • סְתָרֵי סוּדוֹת הַסְּפִינָם הַזְּמֹוֹסוֹת
 וְהַסְּתוּמוֹת מִכְּסָלֵינוּ • וְלַסְּפוֹת וְלַסְּלָר בְּסוֹפֵינוּ
 וְלַהֲבָנִים לִיבּוֹס מִסְרֵפֵינוּ שְׁסַחֲב סִנְחָרֵב וְחַסְמָם
 בְּסִפְר סִבְטִיוֹן (נִסְפֵר פִּי) צִמְלָד כִּמוֹ וּלְכוֹד קִרְיוֹת סִפְר
 (סוֹפְטִיס א') שְׁעוּמַדַּת עַל הַמֶּלֶךְ דַּעַח קֶלֶט מִפְרֵסִים
 שִׁיֶּסְתוּפְפוּ לְכִנִּיִּסְיוֹרָתֵנוּ • וְלִיֶּסֶר בְּסִפְרֵים
 וְסוֹחָרַת סִפִּי סוֹפְתֵינוּ • סָלָה :

שיר היחוד לר"ח תמוז

לֵב' אֲשֶׁר אֲהַנֵּס עוֹלָם אֲהַנְטִיו / אִיוֹ יִסְדִּיתִיו / וּנְכַל סִינֵי אֹוֹס סִינֵי •
 אֲשֶׁתְּחִוָּה בְּקוֹמַת זְקִיפְתִּי לְהַמְתַּנְשֵׂא
 וּמַרְתֵּהֶדֶר וּמַרְתַּעֲטָר בְּבָרְכוֹת
 וְהוֹדָאוֹת וּמַתְּהַלֵּל בְּתִשְׁבַּחוֹת וְתַהֲלוֹת • וְנַעֲתָר
 בְּתַפְלוֹת • שְׁמַאתוּ מַתְּהוּה עֲלִילוֹת וְסִבּוֹת •
 וּמוֹצָאוֹת מְעַרְכוֹת הַעֲתִים וּפְעֵלוֹת רַבּוֹת • רַעוֹת
 וּמִזְבוֹת • בְּאֵתִי לְעוֹמְתוֹ לְתַנּוֹת צְרוּתֵינוּ • חֲלָאֵת
 הַתְּלָאוֹת הַנְּמַצָּאוֹת לְאִבּוֹתֵינוּ • שְׁבַתְמוֹז הַתְּחִיל
 לְנִתְקַ פְּלָאוֹת אֲהַבַּת כָּלוֹלוֹתֵינוּ ! אֲתִיֶּפַח וְתַפְעֵם
 נִשְׁמַתִּי

כְּסוֹתֵינוּ / פִּי' שְׁמַלְטָךְ לֹא נִלְחַם וְרַגְלִיךְ לֹא צִיָּקָה : נִסְעָנִים •
 פִּי' עִמּוֹד עֵנָן שֶׁהַשּׁוֹפֵר הָרִים וּבִקְעוֹת וְאֲבָנִים : הַפְּסִיק פְּסוּלַת •
 פִּי' וְהַמִּתְּ הַנַּחֵשׁ : וּמִסְרֵפֵינוּ / פִּי' הַקְּרוֹנִים שֶׁלָּנוּ הֵם עֲשָׂרָה
 הַשְּׁנַעִים :

גִּשְׁמֹתַי וּפְסַת בְּרוּתִי נִתְהַפֵּךְ בְּתוֹכִי לְמַדְרוֹת
 פְּתָנִים • בְּהַעֲלוֹת בְּמַחְשַׁבְתִּי אֲבוֹרֵי־וֹת הַמֵּת
 תְּנִינִים • שֶׁהִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ בְּרוּתוֹת בְּרוּתִים
 מִלְּשֹׁכֹרֹת וְתֵאֵי טִירוֹתֵינוּ • וּבְתֵינוּ וְאֲדַמְתֵינוּ
 תַּחַת מְמִשְׁלַת הָאוֹמוֹת גְּתוּנִים גְּתוּנִים • אֲשֶׁתָּה
 מִבּוֹעַת דְּמַעְתִּי • בְּרֵאוֹתִי לְהַקְרַת אֲמוֹנָתִי •
 הַגְּנִסוֹת יוֹשֵׁבֹת וּמִבְּכֹרֹת אֶת הַתְּמוֹז אוֹדוֹת
 חֲרָבוֹת נְכוֹתִי • וְשִׁבְעֵתִי יְגוֹנוֹת וְהִשְׁבַּתִּי
 מִזְנוּחוֹת • בָּעַת שְׁזַכְרֹתִי שֶׁנִּשְׁתַּבְּרוּ הַלּוּחוֹת •
 וּמִתְמִידִים הַשְּׁבַת הָאֲבָחוֹת • וּבְקִיעוֹת
 חוֹמוֹתֵינוּ • וְשָׁרִיפֹת תוֹרֵתֵינוּ • וְעַמִּידַת תִּיעוֹב
 בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ • בּוֹאֵת אֶתְנַחֵם בְּרֵאוֹתִי הַזְיוֹנוֹת
 גְּבוֹאוֹת הַמֵּת־נִבְאוֹת נַחֲמוֹת עֲרוּכוֹת וּשְׁמוֹרוֹת •
 שְׁתַּעֲנִית הָרְבִיעִית וְהַחֲמִישִׁית • וְהַשְּׁבִיעִית
 וְהַעֲשִׂירִית עֲתִידוֹת לְחַדוֹת גְּדוּלוֹת וַיִּשׁוּעוֹת •
 הָאֲמֵנִתִי וְנַחֲמֹתִי וּמִמֵּתִי בְּהִיזוֹתִי בָּעַת הַזֹּאת
 נִפְלַתִי בְּרֵשֶׁת • וְנִאֲסַרְתִּי בְּרֵתוֹקֶת נְחוֹשֶׁת •
 בְּטַחְתִּי שְׁוִת־עוֹרֵר מְעַרְבְּתִי וְתֵרֵא אֲוִיבְתִי
 וְתַכְסֶּה בּוֹשֶׁת • לְזֹאת בָּאתִי לְהַעֲתִיר וּלְהַתְּפִלֵּל
 שְׁוִת־נֶקֶם נֶקֶם־תֵינוּ • מִהַמְּשַׁחִיתִים הַלְמוֹתֵינוּ •
 וְהַסּוֹתְרִים אֲרַמְנוֹתֵינוּ • וְתַקּוֹתֵינוּ לְפַדּוֹתֵינוּ
 בְּשָׁרִיקוֹת • וְלִרְאוֹת תְּאִים וּלְשֹׁכוֹת הַחֲשׂוֹקוֹת
 וְלִבְנוֹת רְפִיסַת רְמִיסַת שְׁמִשׁוֹתֵינוּ בְּבִרְקָת •

אקונן

•
 גבס
 סבו
 סינו
 ורת
 פינו
 זמס
 ספר
 (סיס)
 ים
 ייו
 ז
 גות
 עתר
 ת
 עות
 לאת
 גחיל
 פעם
 תי
 גנס
 זולמ
 עשר

שיר היחוד לרח אב

לפ' אשר חנעורי הוא לי לאלוף / מול קמי
חרבו שלף / וכל מינה סות חליף •

אֶקְוֶנָה אֶת־אֲוִינִי אֶת־יַפֵּחַ בְּרֵאוֹתַי אֲבוֹכוֹת
אֲרִיאֵל וְאוֹלָם אֲשִׁיחֶם אֶכְלוּ בְּאֵשׁ
וּבִישְׂרָאֵל קָאֵם שְׁאוֹן • וְאוֹיְבֵנו גָּאוּ בְּגֵאוֹן • וּבִזְאוֹן
אוֹתֵנוּ זָמְצְאוּ אוֹן • אָהָה אֱלֹהֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ חֲטְאוּ
וְאִינָם וְאִנְחָנוּ אֲשַׁמְתִּיהֶם נִשְׁאָנוּ • אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ
אוֹתֵנוּ לְאִנְחוֹת • וְשׁוֹנְאֵינוּ לְצִאֲצֵאֵינוּ בְּטִלְאִים
הִבִּיאוּ לְאִבְחָה • אוֹי אָחִי וְאוֹי אָחוֹת • הֲלֹא אֱלוֹ
הַמִּכְאוֹבוֹת וְהַדְּאֵנֹת בְּאוֹנוּ • אֲדוֹת אֲנָשִׁים
אֲשֶׁר בְּשׂוֹא נָאֵלוּ • אִישׁ בְּאֶהְלוֹ וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מֵאִסּוֹ וּגְאָלוֹ • וּבִזְאוֹת אֲשֶׁר אֲשַׁמּוּ אֲשֶׁם בְּאֶמְרֵי
אוֹלֹת • בָּאָה אֱלֵינוּ אֲבִלוֹת בְּאֶמְרָם הִי־אֶרֶץ
אוֹכֵלֹת • אוֹי אֵם אֲזִכּוֹר אֱלֹה אֶרְמֹנֹת אֶחְרוֹן
וְרֵאשׁוֹן • אֶתְבוֹדֵד וְאֲשַׁב בְּאוֹפֵל וְאִישׁוֹן • וְאוֹרִיד
אֲשֵׁרוֹת אֲגִלִּי אִישׁוֹן • מֵאֵד אֶתְפֹּלֵא אֵל אֲרִיכוֹת
הַתְּלֹאוֹת • אֲשֶׁר מִצְאוֹנוּ הֲלֹא מִנָּא אֲמֵן בְּאֲשֶׁר
מִדָּאָה צְבָאָה הוֹצִיאָנוּ בְּהַפְּלֵא פְּלֹאוֹת • מִמֵּאִסֵּר
נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר וּמֵאֲנִטְיוֹכְס הִרְאָנוּ נוֹרֵאוֹת • אֶדְךָ
בְּאֲבוֹכוֹת אֲדוּם וַיִּשְׁמַעֲהֶל • אֶמְתֵּנוּ מֵאֵד
מִגְּאֵלָה אֵין נוֹאֵל • אֶתְפֹּלֵשׁ בְּאֶבֶק וְאֲשִׁים אֶפֶר
אֵל רֵאשִׁי וְאִזְרוֹב אִיד אִישׁוֹן בְּאֶפְיוֹקִים • אָף אָחִי
אָחִי אֲנָשִׁי גְאֵלְתִי נֶאֱנָחִים וְנֶאֱנָקִים • הִרֵאשׁוֹנִים
חֲטְאוּ וְצִאֲצֵאוּם אֶסְרוּ בְּאֶזְיוֹקִים • לֹא אֲזַכֵּל
לְהִתְאֶפֶק מֵאֵין אֲנָחִים • לְמִקְרֵאוֹת אֲשֶׁר יֵאָנוּ

שיר היחוד לרה אב טא

בָּאֵב • מְאֹד מְתָאֵב • כְּמוֹ מִתְלַבֵּחַ חֲנִי חַת מֵאֵן יַעֲקֹב
(עמוס ה') אֲמַנְסָם בְּזֹאת אֲתַנְחֵם • שִׁמְחוּ אֲפָסוֹ
וְכִלְאוּ אֲסוֹן מֵאֲנָשִׁים אֲשֶׁר חָבְאוּ אֲמָרִים בְּדָאִים •
מֵהוּא וְהִלְאָה בְּרִיאִים • אֵיתְנִים וְלַמִּיץ אֲדוֹנִים
בְּמִרְיָאִים • אַף בְּזֹאת הָאֲמִירָנוּ שִׁבְאָב בּוֹרֵאִינוּ •
הַפְּרִיא (אשע"ל לטון למיחס והכונה שמטיח נולד בט נאח)
אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר יִגְאֹל אוֹתָנוּ מֵאֲדוֹנֵינוּ • וַיִּצְרֵר
אֶפְרַתָּנוּ • וַיְבִיאֵנוּ אֶל אֲדָמְתָנוּ • לְאַחֲזוֹת
אֲבוֹתֵינוּ • וַיִּרְפָּא אֶת תְּחִלּוֹתֵינוּ • אַף הָאֲמִירָנוּ
בָּאֵב אֲדוֹת • אֲשֶׁר אָנָּה מְקַרָּא (נמלא בל' כמו כי
יקרא קו נפור) אֲוֹלֵת תְּאֹנִים הִלְאָת • אֲשֶׁר נִמְצָא
אֲנָשִׁים הַחוּטָאִים שִׁנְאָפוּ בְּאִשְׁתֵּי אִישׁ וְלֹא לָבוּ
לְאֲסוֹף אֲזִרָה בְּאַהֲלֵיהֶם בְּמִקְרָא הַזֶּה •
אֲמַלְלוּ וְאֶבְדוּ אֲנָשִׁי אֲמוֹנָה אֲרָפִים וְרַבּוֹת •
(פלגש בגבעה שנחננו כמה חלפית הישראל ונסננו סלח יסח
חיס חת כמו להס) וְאֲסָפוּ אֲנָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׁאָרוּ
אֱלֹהֵי לְהַאֲלוֹתוֹ וְאֲסָרוּ וְאֲרָרוּ שְׁלֹא יְבוֹאוּ
בְּלוֹלָאוֹת הָאֲחֻזָּה אֲתֶם שְׁלֹא יִשְׂאוּ אִישׁ יִשְׂרָאֵל
אִשָּׁה אֶל הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה • וּבָאֵב הַנִּיאוּ זֹאת
הָאֵלֶּה • לְהִתְאַחֵד אֲתֶם כְּמֵאֵן בְּאַהֲבָה וְאֲחֻזָּה
הַפְּלֵא וּפְלֵא • אֲבָן אֲיֹחִיל אֶל אֲדוֹנֵינוּ גּוֹאֲלֵינוּ
שְׂאוּבָה אֲנִי וְאֲחִי לְרִאֲוֹת בְּקִנְאֵי אֲדוֹנֵינוּ אֶת
קִנְאֲתָנוּ כְּשִׁיתְמַלֵּא לְאֲדוֹנֵינוּ סֵאֵן וְלַחֲנִמִּיא
לְמִשְׁנֵאֵינוּ מִשְׁאֵן • וַיִּרְאָה אֱלֹהֵינוּ נִפְלְאוֹת
כְּאֲשֶׁר הִרְאָנוּ בְּאֵן • אָמֵן •

שיר היחוד לרח אלול

לפי אשר אורח יושר חומי יחלף / אליו חסלם
מזדק חלף / ובכל סיבה חום חל"ף •

אֶכְרַע וְאֶשְׁתַּחֲוֶה אֵל אֱלֹהֵינוּ • אֱלֹוֹ אֶפְאָר
אֱלֹוֹ אֶקְלֵם וְאֶהַלֵּל • אֱלֹוֹ אֶתְפַּלֵּל •
וְיַסְפִּיר אֶת הַמוֹצָאֵת אֲשֶׁר קָרָא לַחֲבוּתֵינוּ
בְּאֵלֹוֹל • שֶׁאָמַר אֱלֹהֵינוּ לִיקוּתוֹ וְאֵל • נְשַׁמְתִּי
אֶן יִשְׂרָאֵל • אֲשֶׁר אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם נִגְאָלוּ בְּאֵלֵי
אֱלִים וְהִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל • וְיֵאוּ אֶמְלֹלוּ אֶמְיִירִי
אֶמְרָתוֹ • אוֹתִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּאוּ בְּאֶבְנִים בְּאֶצְבָּע
אֱלֹהִים וְקָנָא בְּקִנְאָתוֹ • וְאָבְחוּ אִישׁ אֶת לִבּוֹ
וְאָמְרוּ אַחִיו וְאַחֹותוֹ • (וּבְאַחַד בְּאֵלֹוֹל הָיָה
אִישׁ אֶמוּנִים • אֵל אֱלֹהֵי אֲמִיץ אוֹנִים • שִׁישָׁר
אֶמְרִים אַחֲרוֹנִים • אֵף זֹאת הָיָה יֵאֶשֶׁר •
בְּאֵלֹוֹל שֶׁבְּרָא הַבוֹרֵא אֵהֵל אֶלְמֹו • וְצִבְּאִים
מִדְּאָכִים וְשִׁנְאָנִים אוֹפְנִים אֱלִים אֶרְאֵלֶם רֵאשִׁים
וְאֶלוֹפִים וְאַחֲרֵיהֶם בָּרָא אֶדְנִי אֶדְמָה וְצִבְּאִיהָ
לְמֵאוֹת וּלְאֶלְפִים • צֹאנָה וְאֶלְפִים • וְיֵאֶף זֹאת
אָדָם הִרְאֵשׁוֹן אוֹתוֹ וְאֶת אִשְׁתּוֹ פִּרְאֵם • וְלֹא אֶדְנֹו
וְלֹא רְמוֹנוֹ הִבִּיאֵם • וְאָסַר אוֹתוֹ לֶאֱכֹל מִאֲשֵׁל
אֲשֶׁר תּוֹצֵאוֹת אֲבוֹ יִתּוֹאֵר אֱלֹוֹ אֶמְנֵם בְּאֶתְנַסֶּם
חֲטָאוּ אֲשֶׁר אֶפְעָה הַשִּׁיאֵם וּבְאֶפִּילָה הִרְאֵשׁוּנָה
אוֹתוֹ

(*) כי האמלעים היו כרלון כמבואר ברש"י פ' עקב •
(**) וכך כתבו המוספות בראש השנה דף ח' לדעת ר"פ
כי כך"ה באלול נברא העולם •
ההל חולמו / פי' שמים ונמ"ד שמים נברא חלמ •

שיר היחוד לרח אלול מב

אותו ואשתו מאהלו טאטא אותם • וכראות
 אדם קנאת אלהים אודות חלאת חטאתו
 ובאשו • עפאים ופארות תאנים הביאו לראשו •
 ואו יצאו לאור זכאים ואמר בוראם אליהם
 הצאתי אתכם ונשאתי אתן והחביא חטאתם
 במשאון • ומצאו און • וגאו בגאון • לזאת נאף
 אני אליך אוהיל נאקוה אעתיר ואשוע להראות
 אלי אות • להפיל את פלאות • להוציאני
 מתלאות • ולאשר אורחתי ואו אתקן חטאים
 השאטים אותי הלא אליו מאויי אך איש אורח
 ואכזר הניא אותי מאו צאתי מאמי לאויר ארץ
 בא אלי להשיאני באולתו • להכזיב את אלי
 תנואתו • לא אוכל אפרד מאתו • ואם יבא אלי
 כשאני מאלף באותות הבורא אוי אנעל אמרני
 לשחק אלעג אליו • אך הוא בא יבא אלי
 כשאני באפי מאו זניק מזומני לא ידע
 לאימין ולהשמאיל לא אוכל לבין ואצורה
 אזהרותיך • אנא אדוני שא נא נאולת חטאים
 הנמצאים הנטאסים כרואי • ונמצאני כרואי •
 ותראני פלאי פלאות וימלא משאלותי
 יצעל אנשי רואי • אמן :

אשתחווה

רצאיתי • באות אל"ף (יחזקאל מ"ג) : אורח • הוא י"ס
 כמחול בסחילה נדמה כאורח :

שיר היחוד לראש חודש תשרי

לכ' אשר מהעס הכרסיו / האמר האמרסיו / ונכל סינפ
לוח הי"ו •

אֶשְׁתַּחֲוֶה לְעִלַּת הָעִלּוֹת • וְלַהַמְכָר
בַּתְּהִלּוֹת • וּמִרְעֵטֶר בְּמַעֲלֹת
אוֹתוֹ נֵאֹת לְתֵאֵר בְּבִרְכּוֹת בְּמִקְהֵלֹת • הַיּוֹת
שֶׁמִּפְעֻלָּתוֹ נִתְרָאָה מִמְשַׁלְּתוֹ • וּנְתוּדָע גְּדֻלַּת
הַבְּאֲרָתוֹ • וּמִמְלֵאכֶתוֹ נִתְבּוֹנֵן גְּבוּרָתוֹ • שְׁבַת שְׂרֵי
גַת־יֶסֶד תִּבְּל כִּי־אֵת תּוֹכֵן רוּחֹת • וּבַתְּבוּנֹת
חֲכָמַיִם מְלֵאכֶתוֹ שֵׁת בְּטוּחֹת • עֲלִיּוֹת מְרוּחֹת •
לְיֹשִׁיבַת שְׂכִינָתוֹ • וְלַחַיּוֹת קְדוּשָׁתוֹ • וְלַחֲנִיּוֹת
הַרְשִׁישָׁיו וּמְשַׁרְרָיו רֵאשִׁית בְּרִיאָתוֹ • וְתַקַּע
בְּעֶרְבּוֹת • צְבָאוֹת וּמַלְאֲכֹת מֵאוֹת וּרְכֻבוֹת •
הַמְתַּגְּלִגִּים שְׁהַרִית וְעַרְבִית וּבְמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם
בְּשִׁלְהֵבֶת מִשְׁלָבוֹת וּמִתְנוּעוֹת הַמְעַרְכוֹת
הַמוֹעֲדוֹת • מִתְחַשְׁבִּים בְּתִבְּל אֹתוֹת וּמוֹעֲדוֹת •
לְדַעַת אֲצִילוֹת בְּרִיאֹת יִצִּירוֹת וְעִשְׂיוֹת עֲפָרוֹת
תִּבְּל זֹאת הָעֲרוֹת • וּבַת שְׂרֵי רֵאשִׁית שְׁנוֹתֵינוּ
נִשְׂאֵת מְלִכּוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ • וּנְפִתַח רְשׁוּמֹת
הַזְּכוּנוֹת • וּבְקוֹרַת תְּהִיָּה מִפְעֻלֹת הַבְּרִיּוֹת
זְכוּרַת וְעוֹנוֹת • מִצּוֹת וּזְרוּנוֹת • וְאִמְתִּינוּ
מִתְחַלְקִים לְמֵתוֹת אַחַת לְהִקַּת הַתְּמִימִים
לְתַחִיָּה נְכַתְּבִים וּנְחַתְּמִים : וְחִכְרַת הַשְּׁנִית
שֶׁמִּכְסַּת מִצּוֹת וְאַשְׁמוֹת גִּשְׁתּוֹ וּמִתְאַמִּים •
תְּלוּאִים לְמִשׁוּבְתָּם • (לשון סכ' ועמי סלואים כושע י"ג)
בְּשִׁיתוֹרֵנוּ מִחֲלָאֵת חֲטָאֵתָם • מִבְּתָמִי אֲשַׁמְתָּם •
נְכַתְּבִים

נכתבים וחרות פלוחות • לטובות נבוחות
 לשלות ומנוחות • ועדת המתועבים שתחתיהם
 תעמוד הכהרת • יכתבו ויחתמו למרורות למות
 תוצאות לקברות • ובעקבות עשרת מעת
 לעת • עת ותור תעניתינו שבת שבתון לכפרת
 עונותינו ולסליחת אשמותינו • ומחילת
 חובותינו מעת היותנו ולהקתנו מתעטפים
 בפשתן ומציתים נרות • ומתפללים
 ומתוודים ומתמהמהם לעת צאת המזרות •
 וככלות זאת עונת סבות ובהתירנו במצות
 ערוכות ושמורות • לעשות סבות בגנות
 ובחצירות • תשבו כבדירות • ובפקודת קדשתו
 כתרנו לקחת אתרוג וכפות תמרים ועבות
 וערבות • ואגודתם תהיה משלבות • מצומדת
 ומקרבות • ותועלת לקיחתם לדעת שאתרוג
 לעומת משפחת • שבתורה ומצות שמוחות •
 וכפות תמרים • נמשלות לחברת שבתורה
 זולת מדת ישראל • עבות נדמת להקת
 שיהתאמצו במצות ובתורה תכונתם נשחתה •
 ערבות מתארת לאותם שמצות ותורות מאתם
 מתנכרות

זאת המזרות / רומז ללאט הכוכבים : לשומת משפחת / רומז
 לר' כחוק שנישראל כנגד' מינים שנלולב באחרונ ים אכילה
 וריח : בהדס / ריח ולא אכילה ובכפות תמרים אכילה ולא ריח /
 וערבות / לא ריח ולא אכילה כא' מהמינים גמאל לכסס אמש
 מישראל כדאיתא בעדרם •

סינפ
 כתר
 לוח
 יות
 לת
 שרי
 גות
 יות
 יות
 תקע
 •
 הם
 יות
 •
 יות
 ינו
 ח
 יות
 ינו
 •
 •
 •

שיר היחוד לרה תשרי

מִתְנַבְרוֹת • וְזֹאת לְהוֹדוֹת שְׁמֵשִׁפְחוֹת הַמוֹפְלְגוֹת
 הַמִּישְׁרוֹת הַנְּהַגוֹת • מְגִינּוֹת לְמִשְׁפְּחוֹת פְּחוֹתֵי
 הַמְּדַרְיָגוֹת • הַיּוֹרֵת אוֹמְרֵינוּ תָּמִיד מֵעַתְדִים
 לְהַתְעוֹרֵר לוֹיָתָן מִשִּׁפְּחַת הַנְּנֹאֶסֶת • לְהַתְחַתֵּן
 פְּחַתָּנִים וּבְאֲרוֹסוֹת בְּלִהְיוֹת הַמִּיּוֹחֶסֶת • לְזֹאת
 אֶת־פֶּלֶל וְאֶת־נֶפֶל וְאֶת־חֵן לְקְדוּשָׁתְךָ שֶׁתִּזְכְּנֵנִי
 בְּתִירָה וּמְדוּרַת יִשְׁרוֹת • וְתִשְׂרָה
 שְׂכִינְתְּךָ בְּתוֹכֵנוּ • וְתִמְצִיא פְּרוֹתֵינוּ • וְתִחַן
 שְׂאֲרוֹתֵינוּ וְתִכְוֶנֶן נַחֲלֵתֵנוּ • וּבְעֵרַת שֶׁתִּתְעוֹרֵר
 וְתִגְבַּל חֲמַתְךָ • תִּזְכֹּר עֲקִידַת אֵיךְ וְצַבּוּרְתוֹ
 הַמְּנַחַת לְעוֹמְתְךָ זֹאת תִּהְיֶה עֲדוֹתֵנוּ • וּמִרְעֵדַת
 בְּעַתָּה תִצְרֵנוּ • אָמֵן :

שיר היחוד לראש חודש מרחשון

לפ' המלכני משטן ומסחית / ובכל סיבה אום חי"ת

אֶשְׁתַּחֲוֶה לְחוּסֵינוּ יְחִיד וּמְיֻחָד הַמְּחוֹלָל
 חֶלֶד בְּחִכְמָה וְחֶלֶק חֶבֶל
 לְמִשְׁפְּחוֹתֵינוּ לְמְנוּחוֹת • וְהַשְׁטִיחַ שְׁחָקִים
 חֲזָקִים לְמַחְנֵה חַיּוֹת הַמִּשְׁפָּחִים בְּתִשְׁבָּחוֹת •
 וְלַחֲשָׁמַיִם הַמְּלַחֲשִׁים וּמְרַחֲשִׁים בְּחֻקֵּי
 הַנְּבוּחוֹת • וְחֶקֶק חֲמָה לְזֹרוּהַ בְּשַׁחְרִית • וְיָרַח
 בְּחוֹשֶׁךְ וּבְמַהוּגָה חוֹזֶרֶת חֲלִילָה לְמַחְרָת •
 וּמִשְׁחִיקַת הַחֲמָה הַנִּמְחָן וְחֲרוֹת • יְחַלְמוּ
 וְיַחֲבֹשׂוּ לְתַחֲלוּאִים הַחֲלָשִׁים וְהַנְּחָשָׁלִים
 בְּחֶלְאֵי הַמְּסַפְּחַת וְחָרָס • וְהַחֲמָה וְהַיָּרֵחַ
 מִנְּחִישִׁים

שיר היחוד לריח מרחשון מד

מכתישים משפחות הנחשבים נחרס •
המשתתחים ומיחשים אחדות לריח וחרס •
והכרות אחרות יפצחו בפצה • ויפוחו רוח
בחפנם להכחיד חדושי חלד מתי נצה •
יחפאו בשיחם שהחלד הוחלט לנצה • ובהוותם
התחלפות וחזרות התמרה ותמוקי ירח סחור
סחור ומתחדשים התברות המחרפים
נחפרו ומחשבותיהם פחושים •

והכיב חודש השון שהוסינו מרתח
חוט חסד • שרחם ותנן וחמל לנח החסיד •
ברהשחית להנאלחים ההומסים להלכאים
וחוטאים בחרפה וחסד • חודה לנח לחטוב
ולחצוב לוחות להבר ולספח אחד

באחד להדרים • ולטות פחמר החיץ והגוי
החורים • החלולים הלולים • להליץ מחברי
הסחיפות המחבלים • נבריהים השחים
ומרחפים בנחלים • וכירח השון החל לפתוח
חלוני שחקים • להזחיל בתוכחות הימרה
וחזוים חזקים • ורוח חרישית חלצו חושים
ולחצו להחרים ולהחריב חיי חלד חזקו מצח
המשחיתים אורחות נכוהות וחזקים • ובחשון
חרבו מחוזות החלד ונחשפו השטחות • וחרבו
הארחות • וחדלו דליחות הסוחר ונשכחו
אנחות • וצמחו הצמחים • ופרחו הפרחים •
אחו וספיתו חטים שיחים ואבטיחים • ובהגית

פלגות
פחותי
תדים
תחתן
לזאת
תוכני
שרח
תחון
עירר
בירתו
עדת
•
ולל
חבל
קיים
זות •
חוקן
ירח
•
למו
ים
ירח
ים

שיר היתוד לריח חישון

נח ומחברתו ויחומיו • מניחי תלציו חניטיו
חניכיו מהבטת הפתח • וחברות החיות שחל
ושחץ • וחשיפי הרחלים תנים ומחים ואפרוחים
ממחבואיהם מחבלי הלחץ • מאנחה למנחה •
מהותק לרווחה • זבח זבח לחולו וגוהו וירח
מנחה • וחוסינו פחר בחברתנו וחקי תנים
וחרשים הנחלנו וחלק הירחים • ומשח בשבח
המשבחים • כחוק הנכוחים • וחודש השת
חלק פתבל החמדה שאחינו אחינו אהויות
משבחותינו החסילו חרצפות חצרינו •
חטיבות חבל נחלתנו • וחיי חלד החלו
לשמות • האח האח ויחמו בשמחה בנחר
מפוח • וחנטו חלב חטרה וחמר משח והריתנו
ריח ניחוח • וגוחיל ונחפה לחוסינו שידית
וירחץ ויצתר ויחזור צחן הטאותינו • ויחיש
לשלוח משיחינו • ויקחנו בחזקה ממחרפינו •
ולנחותינו בחן והסדר למחוז חפצנו • ובטמתי
החצים יברחו מחפירינו (פי' לשון וספרה הלכנס יסמי'
כ"ד) וחרב חנית ורומח תותח ושלח • מוחם
יפלה • ולחטאותינו יסלה • וחכמי חרשים
ולחשים שסחב והזניח סנחרב וחסמים בכחוז
לחלת וחבור שישלחום חכשים • ויחזרו בכמח
למחנינו במחולות המחנים להסתפח בנחלתנו
נמחיר אנחה ינחם בנחמיה • פחזיון החזרה
הזו לאחותיכם רחמה • ויחוק חיל וחומה
הנתרבה

שיר היחוד לרח חשון

הַנְּחַרְבֶּת בַּחֲמָה • וַיְהוּלֵל חַלּוֹנוֹת חֲצֵרֵינוּ
בַּאֲקֵדָה וַאֲחֻלְמָה • אָמֵן :

שיר היחוד לרה כסליו

לפ' ראשי כחמון חנוף / ואליו נהרות ימחאו כף /
ונכל מינה חות כ"ף *

אָכּוֹף בַּאֲנָמוֹן אֵלֶיךָ מֶלֶךְ מַלְכִים • כִּי לָךְ
בָּתֵּר מַלְוֹכָה וּמִמָּה נִבְתְּרוּ מַלְכִים
וַיְכַלֵּת בְּמִשְׁרָתֶךָ בְּכֹל פְּלָכִים • מֵאֲתֶךָ
מַעֲרֻכוֹת הַבּוֹכִים וּמוֹשְׁנוֹת בְּסֵל וּכְיָמָה וּכְלֵל
הַמַּעֲרָכִים • יִשְׁבְּרֶהָ בְּכֶסֶם הַמַּלְוֹכָה בְּכִיכּוֹן
וְהַשְׁקִפְרֶהָ לְגַמּוּכִים • טוֹבֶרְתָּהּ וְאוֹרְנוֹתֶיהָ
לְהַנְכָשְׁלִים תּוֹמְכִים • וַיִּדְהָ לְחֻלְפָּאִים סוֹמְכִים •
כָּלֶם כְּאַחַד בְּחֻכְם עוֹרְכִים • לְכַנּוֹת כָּל גַּפְלֵאֲתֶךָ
הַגּוֹבֵל אֶת מַכְסֶּרֶת מִנְּבַדּוֹת נִסָּה לְכַנְפִּיּוֹת
בְּרוֹאֶיךָ מְאֲרִיכִים • כִּי כְּהַתּוֹךְ בְּסָה תוֹךְ הַכּוֹר
כֵּן אוֹמְתֶךָ נְחוּכִים • פְּעֻלוֹת הַכּוֹרֶת אֲנִטּוּכִים
הַאֲכֹזֵר וְהַפְּכֶפֶה וְתוֹךְ הַתּוֹכִים • וּכְעַכְסֵם בְּעֵסוֹ
נִבְסָה וְכָמָה לְהַשְׁפִּיחַ עִמָּה מִתּוֹרְתֶךָ וּמִתְּלִיקָה
הַנְּבוֹחִים • וְלֵהֲכַחֵשׁ וּלְהַכְחִיד בְּנִיָּה שְׂאֲחֻרֶיהָ
נְמֻשְׁכִים • לְכֶסֶם וּלְפֶרֶסֶם כְּהַנִּיָּה וּפְנִיָּה הַנְּבוֹכִים
וּכְנִסְיוֹת אֲנִטּוּכִים כִּי קָר פָּרִים כְּבִירֵי כַח כְּכַפִּירִים
רוֹכְבֵי הַרְכָּשׁ וְהַרְמָכִים • כְּמוֹתֶם וְאִיכוֹתֶם
חֲכָלִילוֹת וְכַדְמוֹת כְּשָׂדִים כּוֹבְעִים נְסַרְכִים •
וְכִידוֹן
בְּכַפִּיהֶם

* לפי שורש לשון הקודש צריך להיות סרה כמי"ת אך לפי
לשון התלמוד משמשים מלה הלזכ"ף כמו פירכא ולישנא •

שיר היחוד לריח כסליו

בְּכַפֵּיהֶם לַעֲרוֹךְ עֲרֻכִים • וּבְנַחְשֵׁים נוֹשָׁכִים
וּבְדַרְכֵיהֶם מְשׁוּרְכִים • וְהַתְּכַנְסִי לְהִיכֵל בְּכַשִׁיל
וּכְלָפוֹת לְכַתּוּרַת וּלְדַכּוֹת שְׁבַכֵי כֶסֶף מִכַּמְנֵי
כַּתֵּם וְאֲדַרְכְּמוֹנִים הַמֵּסֶזְכִים • וְשִׁפְכוּ הָאֵס כִּים
מִכָּל הַפְּכִים • וְנוֹכַח שְׁכוֹנַת כְּבוֹדָה כָּבוּ וְדַעְכוּ
נְרוֹתֶיהָ הָעֲרוּכִים • אֵךְ בַּעֲשׂוֹתָהּ נִרְאֶה אֹתֶיהָ
בְּכַסְלֵיו כְּשׁוֹךְ הַסַּכְסִיכִים • וְכִהְיֶה תִגְבַּר מִכַּיִן
וּכְהִיגִים הַנְּסִיכִים • נִכְנְסִי לְהִיכֵל לְכַבֵּס וּלְכַבֵּד
בְּבִרְכָב מִזְבַּחַהּ וּמִשְׁנֵנוֹתֶיהָ וּלְהַשְׁלִיךְ כָּל
הַלְּכוּכִים וּכְבוֹאֵם תּוֹךְ הַהִיכֵל נִזְכָּר כִּהֵן הַסּוּכָן
שֶׁבְּכַתֵּף הַהִיכֵל כָּמוֹס וְכַמֵּן פֶּךָ וּבַתּוֹכָהּ אָסוּךָ
אֵךְ עֵרָה כְּלִיל אֲרוּךְ חֶרֶד וּבְנִסְפָה תִכְפַּל כְּשִׁמוֹנָה
עֲרֻכִים • לָבֵן כָּלֵם נְמֻלְכִים • לְחִנֵּךְ בַּחֲנִיכִים •
וּכְמִנְהַגִּם וּכְמִשְׁפָּטִם בֵּן אִימָתָה נִסְמָכִים •
לְזַכְרוֹן שֶׁהִלְכְנוּ חֲשִׁיכִים • וּבְנִסְפָה מִתְבָּרְכִים •
וְאַנְטִיּוֹכֵס הָאֲבִיר וְהַכְּסִיל הוֹכַח בְּמִכְאוֹב וּכְאֵבוֹ
נִעְבַר כְּפָה כָּרַע וּכְפִיו תָּמְכוּ פְלָכִים • וּכְלִיּוֹתָיו
וּכְרִשׁוֹ בְּמִכְמוֹרוֹת הַמִּכְאוֹב נִשְׁפָּכִים • (עין
ציוסיפון מאמר הוה בארינות) וּמְכוּסָה בְּשִׁמְיִכִים •
וּבְכִירוֹ וּכְהִכְשָׁלוֹ נִבְנַע בֵּן כָּד הַמִּתְנַבְּלִים לְפָנֶיהָ
וּלְכַרְמִיךָ יִסְפָּרִם בְּכַפֵּינוּ וּיְכָלוּ כְּלִיל הַכְּבִשָּׁן
וּיִדְעֵנוּ כָּאֵשׁ שָׁכִים • וּנְחַכֶּה אֵלֶיךָ שִׁיכְנִיסֵנוּ
לְנִכְסֵינוּ וְיִשְׁכַּלֵּל כְּלִילַת שְׁכִיּוֹת כּוֹתְלֵי נְכוֹתֵינוּ •
וּיְכוּנֵן חֲרָפִים בְּכַדְבָּד וְנוֹפְכִים • אָמֵן •

בקושט

שיר היחוד לריח טבת

מז

לה' קתומך יד מעיך / ויחסוס כה המהגר מעיך /
ונכל סיבה לוח עי"ת *

בְּקוֹשֵׁט אֶפְרַט בְּמִבְטָא טוֹבַת שׁוֹפְטֵינוּ •
הַטְּהוֹר וְהַטְּמוֹר הַמְּבִיט לַמִּטָּה
וּמְשׁוֹטֵט בְּעֶלְטָה לְנַטְרֵינוּ • כִּמְעַט קָט
בְּחִטָּאוֹתֵינוּ נִקְמְטֵנוּ • וּבְטְעוֹתֵינוּ כִּמְלֵט וְעֵבְטֵיט
נְטַבְעֵנוּ • שְׂבַטְבַּת שְׁחָטוֹ סְטִים וּכְעֵיט יְטוֹשׁוּ
וּכְשָׁטוֹ וְעוֹמְרִים לְנָטוֹשׁ חֲטוֹבַת טִירוֹתֵינוּ • וְטַשׁ
הַפְּרִיט לְבֵטָא שְׁנַת מוֹטְטָה מְטַרְפוֹלֵינוּ • וְנִצְטָה
הַמְּטִיף מְשׁוֹפְטֵינוּ לְהַטִּיף וְלְשִׁרוֹט בְּחֶרֶט וְעַט
נְטוֹרַת הַטְּפָסֶר לְרִטְשֵׁינוּ • וּכְרַבֵּט נוֹטְרֵינוּ
לְטַלְטוֹלֵינוּ וְלְטַרְחוֹתֵינוּ • נְטָה בְּהַטְּיָה לְטוֹבַח
לְנָטוֹעַ בְּחִשְׁקָט וּבְטַח נְטִיעוֹרֵינוּ • (עמ' מדנר
שניקס המן הרשע להרוג ולהשמיד לוחנו ונהגלגל הדנר שנשא
אחשורוש לאסתר נחודש ענת) • וּבְהַתְקוֹטֵט הַאֲטָד
הַנוֹטֵר הַלְּהוֹט לְהַשְׁטִים בְּמִשְׁטָמָה לְטֵאֲטָא
בְּמִטָּאֲטָא הַשְׁמֵט לְהַשְׁמִיטֵנוּ וְלַהֲנַטְשֵׁנוּ •
לְקַטוֹל וְלְטַבוֹחַ כְּטַלְאִים הַנִּיטִי בְּטֵינוּ • קַטְנִי
טְפִינוּ שְׂטַפְחָנוּ • וְהַרְטִי מִטְמוֹנִים קְשִׁיטִים
וּמְטַלְטִלִים בְּהַחֲלֵט יְטָלוּ מִסְטִינֵינוּ • שְׁקִיטְרַג
הַשְׁטָן וְהַשְׁטִין הַחֲטָא שְׂמִטְרַף טְמֵאִים (פי'
שנהנה מסעודה של לוחו רשע) • טְעֵמוֹ וְהַלְעִיטוֹ
שְׂבִיטֵנוּ • וּבְהַבְטָחָה שְׂבַטְחוֹ בְּשׁוֹטְרֵינוּ • הַנְט
רטיה

פי' שאמר הקב"ה להנביא נחז לך שם עלם היוס הוה סמך מלך
בבל על ירושלים (יחזקאל כ"ד) והנביא נקרא מעיף : בשוטרנינו
פי' בהקב"ה : רעי

שיר היחוד לרח טבת

רמיה שמטבע המזב להטיב וטרם יחבוט
 במטה וילבט בשבט במריה יחניט רמיותינו •
 והושיט בשרביט טובו שבטבת נטפל מוכת
 קלסטר לשלמון ונמלטנו • ובטרו שטינת
 שוטנינו ונשחטו וישחחו שטוח מקטרינו •
 ובטובו בטחנו • שיטף בשוט שוטף ויעט
 לעוטינו • ויקטף למורפינו ומטרינו • ויקטב
 לשעטת השאטים והמתקוטטים בשבטינו •
 ויאמזם כסטינינו • ובמטחו למטרה יטושו
 שוטנינו • ולקוט פליטת השבטים שהשמים
 טכסיר טבהים (פי' טר הטנחים) בטבור סבטיון
 ויקטר ויטלל בפטרה ובהט רהיטי מירותינו •
 וימטר טל ומטר לעמופים ואמומים בעלטה
 • אמן •

שיר היחוד לראש חודש שבט

לפי אשר לא יטש ולא ייאן / אליו
 שפתי מרחשין / ונכל סיבה אום שי"ן •

אשתחיה ואשטח בשפלות חושים • לשוכן
שחקים שדי שמו המשובב בשבע

שמות

רע" / לשון רפואה בלשון רז"ל בעלין רעיה בשנת ולדפת רע"י
 ז"ל ורשי ר' מנחם בן סרק נמלא ב"כ בצברי ע"י רשעים
 ירעני (חזב ע"ו) : טובת קלסטר / פי' אחשוורוש נשא לאסקר
 ומוסף הערך ומקורנמן גרסו קלסטר נטית : שעטות / פי'
 פס יטות מקול שעטת פרסח (ירשי ע"ו) : השאטים / פי'
 • ציזה (יחזקאל כ"ב) •

שמות קדשי קדשים • אשר שם שמם מאש
 ושלג ועשה שלום לשניהם ובשאנתו נתקשים •
 ועשם לשכונ שכנתו ולמשרתיו השמלים
 שרפים ושנאים שהם בשירות ותשבחות
 משפחים ומלחשים • ובשלוש קדושות
 מקדשים • ולשליחתו ישעו וחסים • ושם
 שמש ושבע משטרות רשפי שלהבת
 המשמשים • להשקיף ולשוף בשחרית
 לאנשים • ובנטף נשקע השמש ונחשוף שאר
 משטרות אשר באישון חושך שביבי אשם
 מתחדשים • ובאשמורת השחרית ישרוף
 השמש לחדש שוב שנית להשתרע באמש
 ושלשום להשבות ולשדד מורשי מחשבות
 אנשי שחץ פישעים המכחישים • אשר שנונו
 לשונם ומחשבים ששעמטת השמש נשלל
 מהשגחת המושל ושמו שלטונות ומשתחיים
 לשמש ולמשמשים • ושחיקת השמש יחבוש
 וישגב להנכשלים והנחשלים והחלשים •
 ובשלוש שעות הראשונות יושב בשמים שופם
 לשלם איש איש כמעשהו לאנשים ונשים •
 לטורים ולשלישים • לעשירים וראשים ורשים •
 ובשעה שנית יושט שרביט השפעתו להשביע
 ברשן

פשעטת / לשון דריכה כמו שטעת פרסות אביריו (ירמיה
 פ"ו) / כ"י יש אומות שמסתחיים לשמש / וכאשר סונב
 וכולך ככל יום ונסקע בערב יודע ש"י הק"נה מסונב :

שיר היחוד לרח שבט

בְּרִשׁוֹן נִפְשָׁם אִישׁ אִישׁ כְּאִשֶּׁר נִרְשָׁם • וּמִשְׁחַל
וְשַׁחֲזָן מִשׁוֹר וְיָשָׁה וּכְבָשִׁים • וּמִשְׁקָצִים וּדְמָשִׁים
וְעֵשִׂים (כִּי חוֹלָעִים כְּמוֹ כְּלִמָּר יֵאָכֵל עִם) וּבְשִׁכְלָה
כִּחְשִׁבְתוֹ הַכִּשֶׁר לְיִשְׂרָאֵל וְלַחֲשׂוֹף שְׂבִילֵי אַנְשִׁים •
לְהִתְחַשֵּׁב לְשִׁפְתוֹת וְלַהֲדַרְשִׁים • לְשָׁנִים לְשִׁבְעַת
שְׁמֵיטוֹת לְחֻשְׁבוֹת שְׁדוֹת הַנְּחַרְשִׁים וְהַשְׁמִטָּה
נוֹיִים • וְשָׁם יִשׁוּעוֹת חוֹדֵשׁ וְחוֹדֵשׁ וְהַמִּשְׁךְ
בְּשִׁבְחָה הַמְּשׁוּבָּחָה וּבְחוֹדֵשׁ שְׁבַט שְׁגָבָה יִשַׁע
שִׁבְעֵשֶׁתֵי עֶשֶׂר חוֹדֵשׁ בְּרִאשׁוֹן בְּחוֹדֵשׁ פָּרֵשׁ
מִיָּשָׁה הַמּוֹרְשָׁה אֲשֶׁר שָׁמַת לְשָׁמַיִם וַיִּשָּׁב שְׂבִי
וַיִּשָּׂא מִשָּׁם שֵׁי וְאִשְׁבָּר לְאַנְשִׁים • וּפְשׁוֹ בְּרוּשִׁיו
וּבְשִׁבְעֵים לְשׁוֹן נִפְרָשִׁים • שׁוֹב שְׁנִית הוֹלֵבֵשׁ
יִשַׁע אֲשֶׁר בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר בְּשִׁבְטֵי רֹאשׁ הַשְּׁנִיחָה
לְאַשְׁלִים וְלַחֹרְשִׁים • וַיִּשְׁוֹגְשׁוּג שְׁרִיגֵי הַשׁוֹרֵק
לְשִׁמְחָנִי בְּאִשִּׁיטוֹם • וַיִּשְׁגָּא הַשְּׁבוֹלֶת וְשִׁית
הַשְּׁדָה וַיִּדְשָׂאוּ הַדְּשָׂאִים וַנְּחַפְּשׁוּ עֵשֶׂב הַשְּׁדָה
הַנְּרַפְּשִׁים • אֲשֶׁר שְׁבוֹלֶת שְׁמֵכָה וּבְגוֹשִׁים
כְּפוֹשִׁים • וּבְרַגְשֵׁת אִשְׁדוֹת הַשְּׁלָגִים מִתְּפִלְשִׁים •
וְהַשְּׁרִשִׁים שְׁדוּפִים וּכְחוֹשִׁים • וְהַנְּמוֹשׁוֹת
נִפְשָׁחִים וְאִשְׁבוֹלֶת שְׁבוֹלוֹת וּנְבִאִשִׁים • וּבְחַמְשָׁה
עֶשֶׂר בְּשִׁבְטֵי הַשְּׁחֹת כְּלִשְׁד הַשְּׁמֵן רוֹטְבָשִׁים •
וְהַשְּׁמִשׁ וְהַשְּׁרָב וְשְׁעִירִים וּגְשָׁמֵי מְלָקוֹשׁ גְּשִׁים •
וְשִׁיחַ שְׁפִיתֵינוּ מִרְחָשִׁים • לְשֵׁם הַנְּשָׁגָב וְהַעֲלִיט
בְּשָׁמֵי שְׁמַיִם וְאַבְרָקֵשׁ לְחֹדֵשׁ שְׁנוֹתֵינוּ בְּשִׁמְחָה
וְשִׁשׁוֹן

ויסונשונו / לרד"ק לשון גדול :

שיר היחוד לריח שבט מזה

וְשִׁשׁוֹן וַיִּשְׁיַעֲנוּ מִשָּׂאוֹן וּמִשֶּׁמֶט שׁוֹנֵאִינוּ נִשְׁכַּחַת
 נְחָשִׁים • וַיִּשְׁלַח מִשִּׁיחוֹ לְהוֹשִׁיעַ כְּבָשִׁים
 הַנִּכְבָּשִׁים בְּרֶשֶׁת וַיִּקְוֶשִׁים • וַיִּשְׁבֵּר שְׁנֵי רִשְׁעִים
 הַנּוֹגְשִׁים • וַיִּרְשׂ יִשְׂרָאֵל לְיֹדְרָשִׁים • יִשְׁמַעֲרֵל
 וַעֲשׂוֹ וַשְׁעִיר וּפְלִשְׁתִּים וְכַשִּׁים וְאַטּוּרִים
 וְלַטּוּשִׁים • וַעֲשֶׂרֶת הַשְּׂבָטִים אֲנִשֵׁי שֵׁם וַשְׁכָּל
 לְחָשִׁים וְחַרְשִׁים • שְׁהַשְּׁלִיךְ אֲשׁוּר שִׁיטּוֹבוֹ
 חֲמוּשִׁים • וַיַּעֲשׂוּ שֵׁם בְּשׁוֹכֵם וַיִּשְׁכּוּ בַּהֲשִׁקֵּם
 שָׁלוֹ וַשֶּׁאֵנָן בִּירוּשָׁלַם חֲבָשִׁים • וַיִּשְׁכַּלֵּל אֲשִׁיזַת
 מִקְדָּשׁוֹ שְׂכִיזוֹת מִשְׁבֵּן שְׂבִינְתוֹ אֲשֶׁר לְשָׂדֶה
 חוֹרְשִׁים • וּמִשְׁעוֹל שְׂמֵמָה וְשׁוֹעֲלִים דָּשִׁים •
 מִשׁוֹהֵם וַיִּשְׁכַּח יַעֲשֶׂה קָרְשִׁים • וַשִּׁמְשׁוֹרְתִינוּ
 מִלְּשֵׁם שְׁכּוֹ וְתַרְשִׁישִׁים • וְתַשְׁבּוֹת שָׁלוֹם שָׁלוֹם
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹאֲפִים וּמִשְׁחָרִים וְדוֹרְשִׁים •
 אָמֵן :

שיר היחוד לראש חודש אדר

לה' בעומד לימין דהקיננו לקבל אף / ומזימות קמינו יסלף •
 ובכל חיבה חות אל"ף •

אֶפְרוֹשׁ אֲרָבוֹת אֲצִילִי אֵל אֵל אִיִּם וְנוֹרֵי
אֲשֶׁר בָּרָא בְּרוּאִים • וְהַפְּלֵא אֶתֶם
פְּלָאִים • אֹתוֹת נוֹרָאִים • וּמֵאֵז שְׁנַת־אֶמֶת אֲצִלוֹ
אֲבָרְהָם אֲבִינוּ לְאִישׁ נֶאֱמָן הוּא אֱוִמָן לְצִאֲצָאִין
אֲחֵרִיו הַתְּאֲבִים וְהַצִּמְאִים • וְהִרְאָה אֶתְּכֶם
אֵלֵינוּ בְּאֲדָר אֹדוֹת אֲשֶׁר קָרָא לְאֲבוֹתֵינוּ וְקָאֵם

קרא / לשון מקרה כמו כי יקרא קן לפור • שאון

שיר היחוד לרח אדר

שאן שפא אהר מיצאצא אנג וקניא בקנאים •
 ואבה לאבד אנשי ישראל בטלאים וכצאן
 מריאים • ואסמיהם ואוצרותיהם יבולו
 השונאים • למאות ואלפים ורבואות אדרפונים
 וחלאים • וזאת הדאגה בא אליהם שמארוחות
 אחשוורוש אכלו ומסבאו סבואים • אלה אנפנו
 כאגמון ראשם לאליל אלים ובא שמתם זאת
 באנחות האלה נרנאים • אמנם בזאת לא נאצו
 ואצבעותיהם לא נגאלו בחטאים • ולא אשמו
 אשם באליל אך לתואר נבוכדנאצר שגארה
 בגאווה והתפאר לאמר אני ואפסי בפרואים •
 ואויביהם אנסי ואלצו אותם להראות שאליהם
 אימה ומוראים • אף אלהים אנה זאת בסאסאה
 סאן סיאן ואמר אפחידם אל אשר נאלו אולם
 אנאלם מאימת הרפאים ולא אמאסם ולא
 אנאלם באומות הצובאים • ולא לזקיד איש
 מהם ומדאעתיהם אניאם ואשמרם מפתאים •
 ומאוד השגיא אנקת אנתוהם ולאגלי אישון
 מאתם אשרו באפיקים וכנבאים • אהה והויא
 שאול הלא זאה התואנה בלא אלינו לישר
 השיאיר שאול את האנג ואף אם אסרו באזיקים
 ויהחפאו בפלאים • אף לזאת נאוף ומלאו
 והלאה

חלואים, (ש"ה ז') פי' רד"ק חכשיטים פלשון מליכנס :
 לתואר נבוכדנאצר / עיין פסחים נחוסמות דף נ"ג / וסוף
 פסוקות דף ל"ג שהי' אנדריעו (פארטרעט) של נבוכדנאצר :
 חסחברו

וכל
 חסח
 (כח)
 פעם
 וכל
 חסח
 (כח)
 פעם
 וכל
 חסח
 (כח)
 פעם

שיר היחוד לרח אדר

סט

והלצה תאזרכנה פאורות ועפאים • והשגלי
 צאצאים • פאשר ישנא אחו ודשאים • ויצל
 אטר מכאיב וממאיר אעה האביר אשר אנה
 לאבד אנשים קרואים • מאופיר מסילאים •
 ובאילת אהבים מאולפים ומלאים • אמנם
 אלהינו גאה גאים • אושר אורחו מאוגמראשית
 שהכאיב בכמאוב ואנש ואנש לאנשים פריאים •
 הוא המציא רפואות וארוכות חלאים • וזאת
 הוא שנשא אחשורוש לאסתר וכאהבתה הניא
 מאית האויבים המשיאים • אשר נשאו לטו
 ופתאום בא אידם ואומללו השונאים • והאגני
 וצאצאיו אצילי ארץ ונשיאים • איש אל אחיו
 אתחברו ונאסרו צוארם באטון ונאגדו באחד
 מרשי הנכאים • פארו אחד ארוך מאד
 האחים אחים תלואים וראשם לאב נושאים •
 ואיבינו הרואים אתות אלה הנפלאים •
 אשר שנאתם וקנאתם אבדו דאנו וכאנו
 במכאובים ובתחלואים • ויאמרו לא נראתה
 כואת מאו ברא אלהים את הברואים • ויאפנו
 אליהם אימה ואספו אגודות אגודות מארצות
 ומשאר האיים • ולהתאחד אתנו לאום אחד
 באים • ומאז באשר בא אדר האח האח אצל

איש

וכאגני פי' כען שכל מן חגב • אחכבר / א' במקום ס' כמו
 אחכבר יהושפט (ד"כ') : תלואים / כמו תלואים למסובתי
 (כוסע י"ד) : באים / פי' שנאו להקביר כמו שנאמר ורבים
 פעמי סארן פתיכדים : כחח / פי' לשון שמחה :

שיר היחוד לרה אדר

איש ישראל ויאספנו באחד ואת האגרת הזאת
קוראים • באסיפה להראות שהאותות הנוראים
האלה אמת ולא אמרים בדאים • ואחינו אחינו
אנשי גאולתינו אתנן ואשכר איש אל אחיו
ואל אביונים יטלאו במלואים • אכן תקוה
ואשאף אף אני להראותינו נוראות ולגאול
אותנו מאומות הטמאים • מאריות ולבאים
ומאנשי פראים • מאדום ומישמעל וכאגריאים •
ואגבה שאביט גאות נכאותי אריאל ותאים •
אולם ואימנות חלאים • אמן :

ומהבריאים / פי' ג"כ ישמעאלים ונחלל כד"ס (ג"ה)

מליצה צחה וברה • ושיר תפארה • מהחריף
ובקי בשבע חכמות תלמודי ומפלפול כל
סתום לא עממוהו מו' משה קוניץ ני מקק
אובין בעהמח ספר העיון •

זאב ארב לטרוף טרף משים ארוחתו ושליו ככה לו ידיו
נפשי עיני ולבי • הרבני הבקי מליץ ומישורר מו' זאב
וואלף הכהן נ"י בכל מלחמותו ושליו אויביו • והוא על
במוהימו ידרוך נצח •

האמנם שחר פני לשוס עין נקורת על ספרו שירי חסלה
מבלי כחד חסק לשוני היטיב או סירע נעיני / הנס
זהעם הכרתיו ידעתי הסולה על יקר רוחו הרמה / היות
אחיו בעקב החמת אחיו / להכניעו מרוב פניו מול אחיו הקטן
זמנו ולתקן סודה רבה בהראותי על פניו את לא העיב לכת
והנס מעולם יראתי לגעת בשירי חסלה / וען רחמי רבם
סלונת

חלונת חכמי קדם על דצרת שיר היחוד לאמור הריהו בשנחות
 הנורה ית' / אשר לו דומי' חלה / אבל אחרי ראותך וזאת
 אליהו ונודל בקיחתו ויחכם מכל חכם / ויבין כל זאת להפליא
 עשות מכל מעשה אמן בידו החוקה / ולקט ממטיב דברי לשון
 עבר להעתיק רעיון אמת בדברי לחות / לא הנביה שנחין
 הנבט מעלה במופלא ממנו / להשמיע תוארים שונים לענש
 יקר אל רם וכשא / אשר אין נוי עכורה משנת מעט מזעיר
 טס / גם לא מנע מנוח בחפצת שירו פעמים במלות ערבות
 ולוף / ופעמים במשפט בניון המשולאים / אשר שוממו רבים
 מהסוררי הזמן על נוראות הנורה ונודל השגתו / אמרתי הנס
 כי כן יצורך כל נבר יראה' כמוהו נר אלהים בארץ! לעין כל
 רואה — ומי לא יודנו כאיכר / כשוע / כסכל / כמשכיל /
 כמה יחד ירונו / אך ורק קול ואז ערב / והי' מדי חודש בחדשו
 שנת בשנתו אך בתהלתו ינאו כל נשר לפני ה' / ומאוד לבת
 שלהבת אהבה אשר תחד תוך ק רות לבני ביקד יקוד סולך ונדל
 צראותי האותות אשר הקוה / ונוראות אשר הפליא / מבלי
 אוכל להתאפק וחודנו משירי : ואשא משלי

סרני ישראל / אל גפן ואל זית אליכם /
 תוף וחליל ויין משתיכם אך הגויה יתענגו /
 מפלי השפל וידוע טוב פועל אלהיכם /
 הן מתודות מעשי יי נהרי חלב ודבש יתפלגו •

אספו משוררים קדשו עברים : קחו מנה אפיים /
 הן אתם לשמח לב בשר תתרגשו /
 רק בשירי ענבים כל היום תתפגשו /
 פה תהלה לאל בו תושיה כפלים •

דרשי האב ב / אך בעם לועזי יבקרו /
 אותו לבדו / צורתו ותכונתו יחקרו •

הזאת
 ראים
 אחינו
 לחיו
 לקוה
 נאל
 אים
 אים
 ח
 חרית
 כל
 מקק
 ריד
 ואב
 על
 הלה
 הנס
 כות
 סקטן
 לכת
 רצח
 ת

עַד שֶׁקָמַתְּ : עַד שֶׁשָׁשׁ יְהוּדִית תּוֹפִיעַ •
בְּשִׁיר תְּהִלָּה לְכָל מוֹעֵד אוֹמֵר תְּבִיעַ •

הַשָּׁמַיִם מִבְּלִי קוֹל בּוֹרְאֵם יִהְיֶה •
בְּהִרְאוֹת צֵאת קוֹם תִּמְלֵא הַתֵּבֵל גִּילָה •
שִׁפְתֶיךָ מְשַׁמֵּים לְעוֹמֵק הָאָרֶץ דַּעַת מְלֵלוֹ •
תִּבְל וּמְלוֹאָתָה לֵךְ יִתְרוּעְעוּ אִף יִשְׁירוּ סֵלָה •

חֵלֶה דְבָרֵי אוֹסֵבְךָ עֲזָד עֲזָדֵי ה' וּמוֹסְנֵי שְׁמוֹ • פֶּרֶאֱג צַנְיֵי בְּאַרְבַּעַס
עֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַחֵק"גֵּה • מֵשֶׁה קוֹנִיץ מֵאוֹבִיץ בַּעַ"מ ח"ס' הַעִיּוֹן •

הַטִּיבָה ה' לְעוֹנִים וְלִישְׂרֵי לֵב / ה"ה הַמוֹשֵׁלִים בְּרִאשֹׁנָה וְנֵר
אוֹרִיוֹן הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג בְּקוֹרָה וִירָאָה / לְדִיק וִישֵׁר
נְדִיב לֵב הַמְּפֹרָסִים מו' נִתָּן נִטְעָה נ"י מִק"ק אוֹשְׁפֵיץ חֶזֶן
הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג בְּקוֹרָה הַרְאֵשׁ וּמִנְהִיב מו' צְבִי הִירֵשׁ נ"י
מִק"ק הַנ"ל / אֲשֶׁר בְּנוֹסְעֵי דֶרֶךְ שֵׁם לְהַדְפִּים סְפָרֵי זֶה עֲלֵרְנֵי
לְהִיזֵת מֵאוֹכְלֵי פֶתַח בְּנֵי / וְכֵס לְבָבוֹ יַעֲזֵן וַיִּמְלֹךְ יִרְחַ יָמֵים אֲשֶׁר
הַתְּמַהֲמַהֲתֵי שֵׁם לְהַעֲבִיב עִמִּי וְלַחַת אֲרוּחָתוֹ דְבַר יוֹסֵ בִימּוֹ •
זֶלָה הִי' מִקְלֶס אֲחֵנָן מִמֶּנִּי / אִף וּגְתוֹ הַחֲכַמְנִית הַלְנוּעַת
פַּחֲסִידָה בַּת הַרְבֵּנִי מו' לְנִי הַנ"ל הַכֶּרֶת בְּאוֹרְחֵים עֲשָׂתָה עִמִּי
עוֹנֵה הַרְבֵּה / נֵם וּלְקַט הַנ"ל הַפְּלִיחוֹ חֲסִדִים עִמִּי אוֹדוֹת מִכֶּסֶם
הַקְּאֵמִיר / ה' עֲלִיהֶם יִחִיו וַיִּנָּח כְּנֶרֶק חֶץ יִשׁוּעָתָם יַעֲשׂוּ חֵיל עַם
י"ח וַיְהִי ה' עֲלֵיהֶם לְמַחֲסֵה וּלְמַשְׁתוֹר / אֲמֵן •

בַּם חֵלֶה לֹא אֲשַׁכַּחְנָה הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג חֲכֵם הַשֵּׁלֶם הַמְהוֹלֵל מו' יוֹסֵף
נ"י בְּהַרְבֵּה הַמְנוּחַ מו' חִיסֵר מִק"ק בְּאַלְיָנָה יל"ו / נִכְד הַרְבֵּב פְּגָאוֹן
עֲאוֹר הַבּוֹלֵה מו' פִּיטַל זל"ה אֲב"ד ק"ק לֹקוּוֹחַ / אֲשֶׁר מוֹהַרְרֵי
הַנ"ל הִי' בּוֹקֵר בּוֹלֵשׁ שְׁקִימֵי הַטְּעִיּוֹת וְהַנִּיּוֹת כְּמֵה עֲלִין / ה' יִצְרֵךְ
פְּעֵשֵׁי יָדָיו וַיִּפְיֵק וּמִמּוֹ לְמַלְאוֹת מֵאוֹרִי / אֲמֵן •

פְּשִׁלִישֵׁי הַכִּי נִכְבַּד הַרְבֵּנִי הַמוֹפְלֵג הַלְמוּדֵי וּמְפֹלֵל / הַמְדַקְדָּק
הַבְּדוּל מו' יִשְׂרָאֵל וּנְאֻלָּף נ"י סִק"ק עֲאֲרֵנִיפֶסַל / שְׁהִי' לִי עוֹזֵר
פָּעַע לְהַשְׁנִיחַ עֲלֵי בְּנֵקוֹד הַס' שִׁירֵי חֵלֶה בַּעַת הַתְּגוֹרֵר בְּק"ק
אַרְסוֹ / ה' יְרוֹס קֶרְנוֹ בְּכַנּוּד • אֲמֵן :

לו
ה

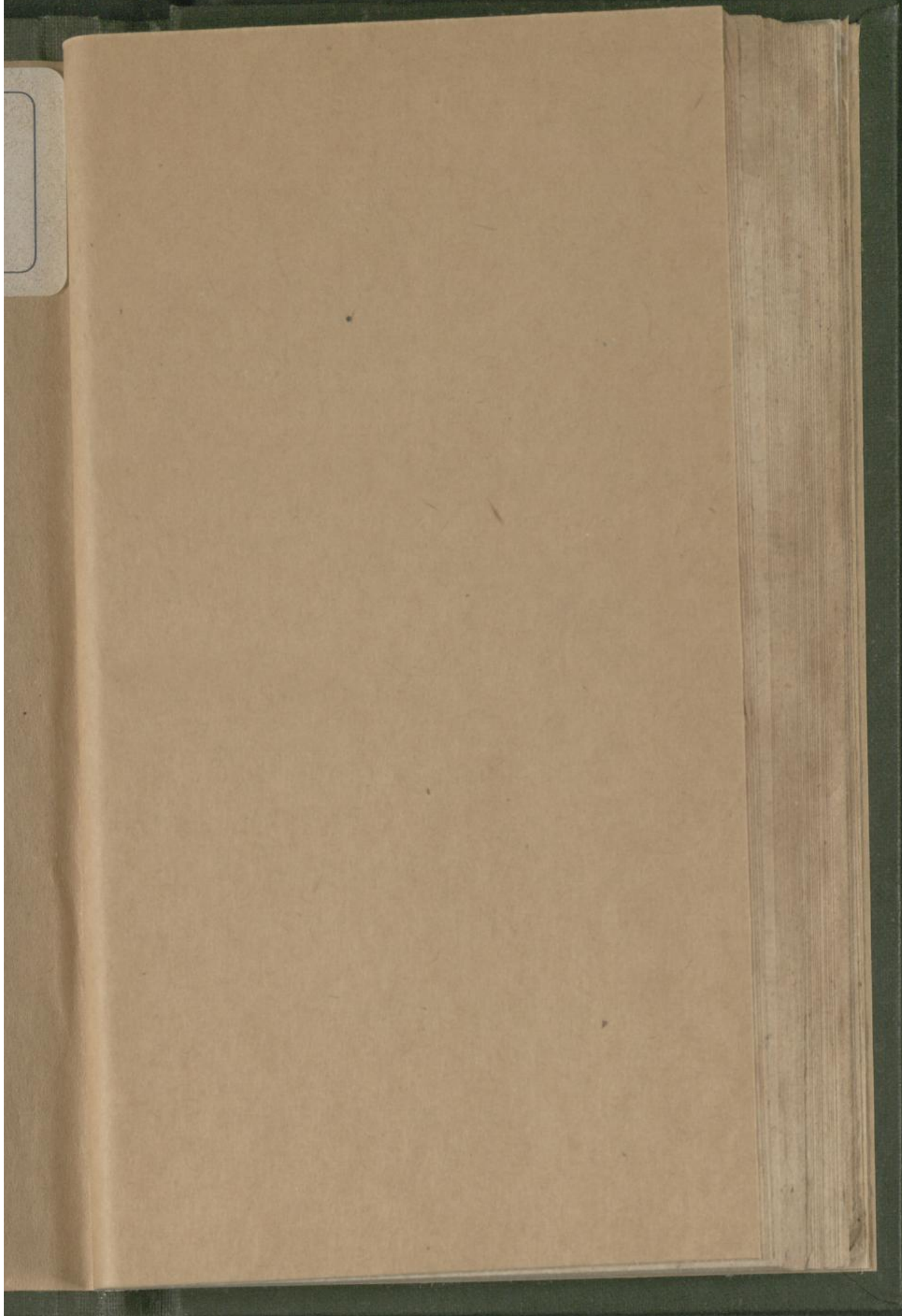
ארבע
העיון

הון ובר
ק וישר
ין חקן
ש"י
עלרני

ס תשר
זימו
הלנועס
תה עמי
מכס
חיל עס

ו' יוסף
ב פגאון
מוהררי
ה' יצחק

מדקדק
לי עוזר
ד נק"ק

*Erworben mit Unterstützung der
Fritz Thyssen Stiftung*

